

แนวทาง

การดำเนินงานการบำบัดรักษา
และพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
ตามประมวลกฎหมายยาเสพติด

กองบริหารการสาธารณสุข
สำนักงานเลขานุการคณะกรรมการบำบัดรักษา¹
และพื้นฟูผู้ติดยาเสพติด (ศอ.ปส.สธ)
ปีงบประมาณ พ.ศ. 2565

แนวทางการดำเนินงานการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ตามประมวลกฎหมายยาเสพติด

ที่ปรึกษา

นายแพทย์เกียรติภูมิ วงศ์รจิต	ปลัดกระทรวงสาธารณสุข
นายแพทย์ธงชัย กีรติหัตถยากร	รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข
นายแพทย์ณรงค์ สายวงศ์	รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข
นายแพทย์วัชรพล จึงสมเจตไพศาล	ที่ปรึกษาระดับกระทรวง
นายแพทย์บุญเรือง สรอรุณสัมฤทธิ์	ที่ปรึกษาระดับกระทรวง
นายแพทย์ภาสกร ชัยวนิชศิริ	ที่ปรึกษากรมสุขภาพจิต
นายแพทย์กรกฤษ ลิ้มสมมุติ	ที่ปรึกษาสถาบันบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด
นางสาวลิน ชื่นเจริญสุข	แห่งชาติบริมราชชนนี
นายแพทย์ทับปน สัมปทานรักษ์	ผู้อำนวยการกองบริหารการสาธารณสุข
	รองผู้อำนวยการกองบริหารการสาธารณสุข
	โรงพยาบาลชิรากุเก็ต

บรรณาธิการ

นายแพทย์ชลอวัฒน์ อินปา	ผู้ช่วยผู้อำนวยการศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กระทรวงสาธารณสุข
นางณัฏฐิณ่า รังสินธุ์	หัวหน้ากลุ่มงานพัฒนาระบบบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด และสารเสพติด กองบริหารการสาธารณสุข
นางสาวกนกทิพย์ พัฒนา	กองบริหารการสาธารณสุข

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

นางสาวจีรภัทร์ เอี่ยมมูล	กองบริหารการสาธารณสุข
นางสาวศศิประภา พรหมด้วง	กองบริหารการสาธารณสุข

คณะกรรมการผู้จัดทำ

นายแพทย์สรายุทธ์ บุญชัยพานิชวัฒนา	ผู้อำนวยการสถาบันบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด แห่งชาติบริมราชชนนี
แพทย์หญิงดุษฎี จึงศิริกุลวิทย์	ผู้อำนวยการกองบริหารระบบบริการสุขภาพจิต
นางกฤณา จันทร์ตระ	กองบริหารระบบบริการสุขภาพจิต
นางระเบียบ โตแก้ว	สถาบันบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดแห่งชาติบริมราชชนนี
นางพรทิพย์ วชิรดิลก	สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ
นางกัญญา ประชโย	ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กระทรวงสาธารณสุข
นางสาวเกศรา สุขทรัพย์สิน	สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร
นางพิศมัย รัตนเดช	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดยะลา
นางสาวกฤญา ตั้งสุวรรณศรี	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดกาญจนบuri
นางศิริพร พูลทรัพย์	โรงพยาบาลเจ้าพระยาอภัยภูเบศร
นางสาวนททมนต์ ฉิมสุข	โรงพยาบาลหนองฉาง

แนวทางการดำเนินงานการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
ตามประมวลกฎหมายยาเสพติด

คำนำ

ด้วยมีการประกาศใช้ พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด และประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัติ มีผลให้เมื่อประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้ได้ใช้บังคับแล้ว ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติ พระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติม ประกาศ คำสั่ง ที่เกี่ยวข้องที่มีอยู่เดิมรวมทั้งสิ้น 24 ฉบับ ทุกหน่วยงานที่มีบทบาทหน้าที่ในฝ่ายรัฐ ดูแล บำบัดรักษา และพื้นฟูสมรรถภาพผู้ป่วยยาเสพติด ต้องวางแผนการดำเนินงานให้สอดคล้องกับบทบาทหน้าที่ตามประมวลกฎหมายยาเสพติดดังกล่าว ทั้งนี้ กระทรวงสาธารณสุข ในฐานะหน่วยงานหลักในการดำเนินงานด้านการบำบัดรักษาและพื้นฟูผู้ติดยาเสพติด ตามพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด จึงได้จัดทำแนวทาง การดำเนินงานการบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ตามประมวลกฎหมายยาเสพติดขึ้น เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้รับผิดชอบงานยาเสพติด ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค สังกัดกระทรวงสาธารณสุข ตลอดจนภาคเคหะอุปกรณ์ที่สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางปฏิบัติ ทั้งในส่วนของการจัดบริการ การรับส่งต่อ การส่งเคราะห์และติดตามดูแล ช่วยเหลือ ตั้งแต่เข้าสู่กระบวนการบำบัดรักษา ผ่านการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนสังคม เพื่อให้เกิดการบูรณาการในการป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติด รวมทั้งการบำบัดรักษาและพื้นฟูผู้ติดยาเสพติดเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

กองบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข และสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการบำบัดรักษา และพื้นฟูผู้ติดยาเสพติด ขอขอบคุณ คณะกรรมการจัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน Standard Operation Procedures (SOPs) ยาเสพติด และผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ทั้งในและนอกสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ทำให้แนวทางเล่นน้ำสำเร็จลุล่วงด้วยดี

คณะผู้จัดทำ

มีนาคม 2565

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	
สารบัญ	
บทที่ 1 บทนำ	1
บทที่ 2 การดำเนินงานบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด	8
ตามประมวลกฎหมายยาเสพติด	
2.1 การจัดตั้งและการดำเนินงานศูนย์คัดกรอง	11
2.2 การบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพในสถานพยาบาลยาเสพติด	15
2.3 การรับส่งต่อจากศาล	36
2.4 การประสานส่งต่อไปยังสถานพื้นฟูสมรรถภาพภาคีเครือข่าย	40
2.5 การประสานส่งต่อไปยังศูนย์พื้นฟูสภาพทางสังคม	42
บทที่ 3 การบำบัดพื้นฟูโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน [Community Based Treatment and Rehabilitation (CBTx)] และการลดอันตรายจากการใช้ยาเสพติด (Harm Reduction)	44
บทที่ 4 แนวทางการจัดตั้งหอผู้ป่วยจิตเวชและยาเสพติด ในโรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไป สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	58
บทที่ 5 การดำเนินงานระบบข้อมูลการบำบัดรักษาและพื้นฟูผู้ติดยาเสพติดของประเทศไทย (บสต.) และแนวทางการจัดสรรง่ายๆ สำหรับประชาชนของหน่วยงานภูมิภาค สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	65
5.1 การดำเนินงานระบบข้อมูลการบำบัดรักษาและพื้นฟูผู้ติดยาเสพติด ของประเทศไทย (บสต.)	66
5.2 แนวทางการจัดสรรง่ายๆ สำหรับประชาชน ของหน่วยงานภูมิภาค สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	72
ภาคผนวก	74

แนวทางการดำเนินงานการบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
ตามประมวลกฎหมายยาเสพติด

บทนำ

1

แนวทางการดำเนินงานการบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
ตามประมวลกฎหมายยาเสพติด

กรอบแนวคิดการบำบัดรักษาและพื้นฟูผู้ติดยาเสพติด ตามพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด

สืบเนื่องจากพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด พ.ศ. 2564 ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม 2564 โดยมีผลบังคับใช้ในวันถัดไป และประมวลกฎหมายยาเสพติดห้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ซึ่งตรงกับวันที่ 9 ธันวาคม 2564 เมื่อประมวลกฎหมายยาเสพติดห้ายพระราชบัญญัตินี้ ได้ใช้บังคับแล้ว ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประกาศ คำสั่ง ที่เกี่ยวข้องที่มีอยู่เดิมรวมทั้งสิ้น 24 ฉบับดังนี้

- (1) พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519
- (2) พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534
- (3) พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2543
- (4) พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2545
- (5) พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522
- (6) พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2528
- (7) พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2530
- (8) พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2543
- (9) พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545
- (10) พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2560
- (11) พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2562
- (12) พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2564
- (13) พระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. 2533
- (14) พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. 2533 พ.ศ. 2542
- (15) พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. 2533 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543
- (16) พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. 2533 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2550
- (17) พระราชบัญญัติมาตราการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534
- (18) พระราชบัญญัติมาตราการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543
- (19) พระราชบัญญัติพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545
- (20) พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2559
- (21) ประกาศคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ 108/2557 เรื่อง การปฏิบัติต่อผู้ต้องสงสัยว่ากระทำการความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดเพื่อเข้าสู่การบำบัดพื้นฟูและการดูแลผู้ผ่านการบำบัดพื้นฟู ลงวันที่ 21 กรกฎาคม พุทธศักราช 2557
- (22) ประกาศคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ 109/2557 เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ลงวันที่ 21 กรกฎาคม พุทธศักราช 2557

(23) ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมสุขภาพดี ฉบับที่ 116/2557 เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ลงวันที่ 21 กรกฎาคม พุทธศักราช 2557

(24) คำสั่งหัวหน้าคณะกรรมการส่งเสริมสุขภาพดี ฉบับที่ 10/2561 เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมบัญชีท้ายประกาศคณะกรรมการส่งเสริมสุขภาพดี ฉบับที่ 108/2557 ลงวันที่ 25 กรกฎาคม พุทธศักราช 2561

ทั้งนี้ ให้ถือว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่อ้างถึงกฎหมายที่ถูกยกเลิกดังกล่าวข้างต้น อ้างถึงบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้ ในบทมาตราที่มีนัยเช่นเดียวกัน และบรรดากฎหมายที่บังคับให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้ หรือจนกว่าจะมีกฎหมายที่บังคับให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้หรือตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. 2550 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2564 ใช้บังคับ

กรณีศูนย์คัดกรอง ตามมาตรา 22 ให้ศูนย์เพื่อการคัดกรองผู้เข้ารับการบำบัดพื้นฟูและศูนย์เพื่อประสานการดูแลผู้ผ่านการบำบัดพื้นฟูตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริมสุขภาพดี ฉบับที่ 108/2557 เรื่อง การปฏิบัติต่อผู้ต้องสงสัยว่ากระทำการใดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดเพื่อเข้าสู่การบำบัดพื้นฟูและการดูแลผู้ผ่านการบำบัดพื้นฟู ลงวันที่ 21 กรกฎาคม พุทธศักราช 2557 เป็นศูนย์คัดกรอง และศูนย์พื้นฟูสภาพทางสังคมตามประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ จนกว่าจะมีการจัดตั้งศูนย์คัดกรองหรือศูนย์พื้นฟูสภาพทางสังคมตามประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้

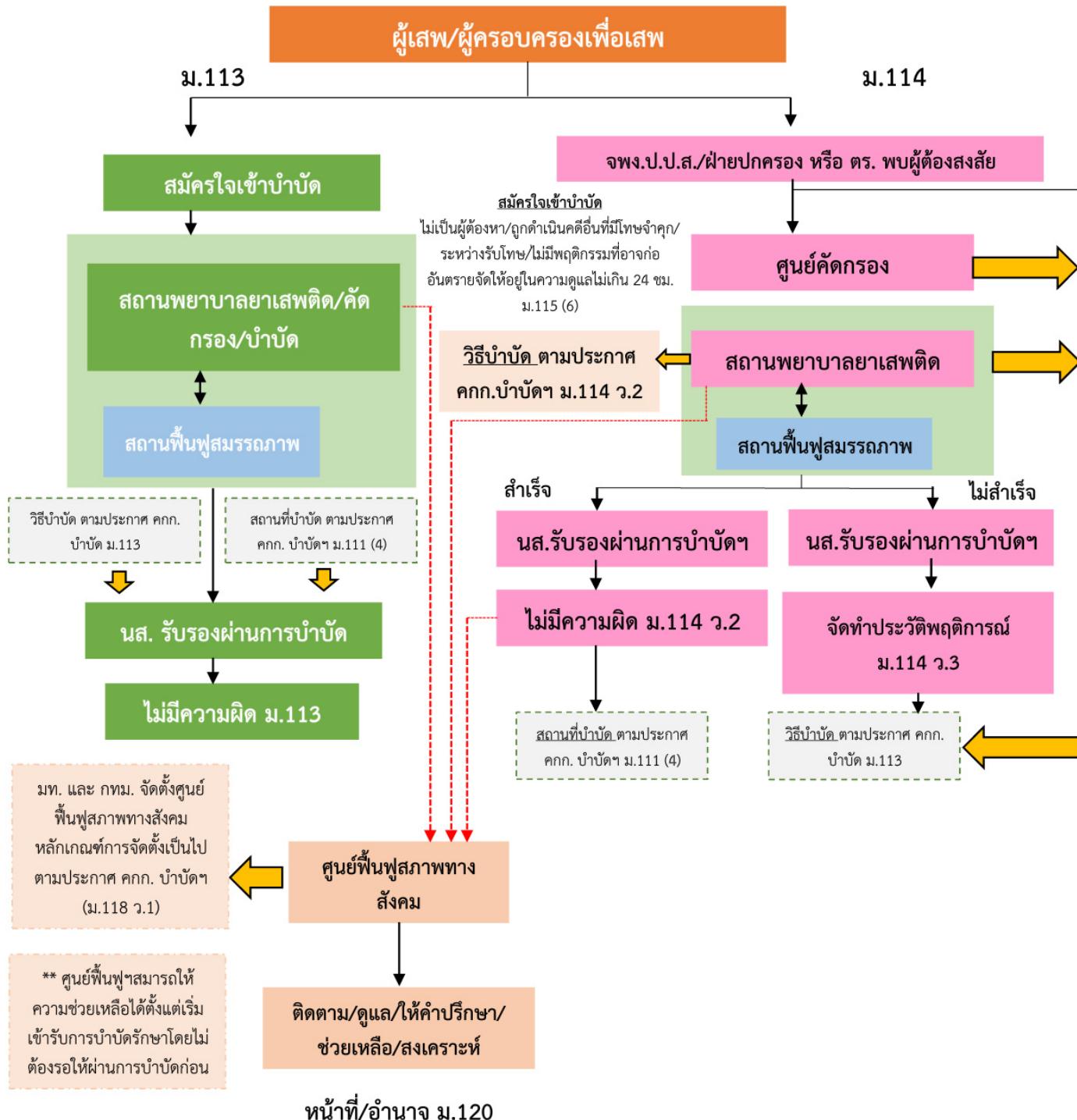
กระทรวงสาธารณสุข ในฐานะหน่วยงานหลักในการดำเนินงานด้านการบำบัดรักษาและพื้นฟูผู้ติดยาเสพติด ตามพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด พ.ศ. 2564 จึงเห็นควรจัดทำแนวทางการดำเนินงานการบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ตามประมวลกฎหมายยาเสพติดขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับการดำเนินงานตามกฎหมายดังกล่าว มุ่งเน้นการดูแลผู้ใช้ยาเสพติด ผู้ติดยาเสพติด ด้วยกลไกสาธารณะสุขแทนการดำเนินคดีทางอาญา แก้ไขปัญหาตามสภาพปัญหาที่แท้จริงของการเสพติด โดยถือว่า “ผู้เสพ ผู้ติด คือ ผู้ป่วย” เน้นการแก้ไขปัญหาด้านสุขภาพ พฤติกรรมและสังคม ควบคู่ไปกับการบำบัดรักษา เพื่อลด ละ เลิกยาเสพติด และการลดอันตรายจากยาเสพติด (Harm Reduction) รวมถึงการสร้างเคราะห์และติดตามดูแลช่วยเหลือ ตั้งแต่เข้าสู่กระบวนการบำบัดรักษา ผ่านการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม เพื่อให้เกิดการบูรณาการในการป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติด รวมทั้งการบำบัดรักษาและพื้นฟูผู้ติดยาเสพติด ให้ผู้ป่วยสามารถดำรงชีวิตในสังคมอย่างปกติสุข ประกอบอาชีพ การศึกษา ได้รับสวัสดิการ และการสงเคราะห์อื่น ๆ ตามความจำเป็นและเหมาะสม

การบำบัดรักษาและพื้นพื้นผู้ติดยาเสพติด ตามพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด พ.ศ. 2564 ได้มีการปรับระบบการบำบัดรักษาจากเดิม คือ ระบบสมัครใจ ระบบบังคับบำบัด และระบบต้องโทษ เป็นการสมัครใจเข้ารับการบำบัดรักษา (มาตรา 113 และมาตรา 114) หากกรณีไม่สมัครใจเข้ารับการบำบัดรักษา ให้ส่งตัวไปศาล ซึ่งการพิพากษาคดีของศาลให้คำนึงถึง การลงโทษที่ให้จำเลยเลิกเสพยาเสพติด โดยการบำบัดรักษายิ่งกว่าการลงโทษ และถ้าไม่ปรากฏว่าผู้นั้นเป็นผู้ต้องหาหรืออยู่ในระหว่าง ถูกดำเนินคดีในความผิดอื่น ซึ่งเป็นความผิดที่มีโทษจำคุก หรืออยู่ในระหว่างรับโทษจำคุกตามคำพิพากษาของศาล ในกรณีที่ศาลเห็นว่า พฤติกรรมแห่งคดียังไม่สมควรลงโทษจำเลย หากจำเลยสำนึกในการกระทำโดยตกลงเข้ารับการบำบัดรักษา เมื่อศาลอ่อนCRETAMพนักงาน อัยการแล้ว หากศาลเห็นสมควรให้ส่งตัวจำเลยไปสถานพยาบาลยาเสพติดเพื่อเข้ารับการบำบัดรักษาต่อไป (มาตรา 168) หรือให้ศาล ที่พิจารณาพิพากษาคดีดังกล่าว มีอำนาจเปลี่ยนโทษจำคุกเป็นการใช้เวลาระบุเพื่อความปลอดภัยตามประมวลกฎหมายยาเสพติด (มาตรา 166) หรือประมวลกฎหมายอาญา (มาตรา 39) หรือนำเงื่อนไขเพื่อคุ้มครองประพฤติข้อเดียวหรือหลายข้อตามมาตรา 56 แห่งประมวล กฎหมายอาญา มาใช้แทนการลงโทษ ตามระยะเวลาที่ศาลกำหนดแต่ต้องไม่เกินกว่าสองปี รายละเอียดตามแผนภาพการบำบัดรักษา และพื้นพื้นผู้ติดยาเสพติดที่แสดงตามแผนภาพที่ 1

แผนภารการบำบัดรักษาและพื้นฟูผู้ติดยาเสพติดที่แสดงตามแผนภารที่ 1

ความผิดตาม ม.162/ม.163/ม.164

อัตราโทษ เสพ : จำคุก ไม่เกิน 1 ปี หรือ ปรับ ไม่เกิน 20,000 บาท
 (ม.162,163) ครอบครองเพื่อเสพ : จำคุก ไม่เกิน 2 ปี หรือ ปรับไม่เกิน 40,000 บาท (ม.164)

สร จัดตั้งศูนย์คัดกรองหลักเกณฑ์การจัดตั้ง เป็นไปตามประกาศ คกก.
บำบัดฯ (ม.116)

สถานบำบัด ตามประกาศ คกก.
บำบัดฯ ม.111 (4)

ไม่สมควรเข้าบำบัด
ไม่เข้าเงื่อนไข ม.113/ม.114

พนักงานสอบสวน

พนักงานอัยการ

ศาลแขวง

ยังไม่สมควรลงโทษ ม.168

สมควรลงโทษ ม.166

ศาลมต้องคำนึงถึงการสงเคราะห์ให้จำเลยเข้ารับการบำบัดรักษา
ยิ่งกว่าการลงโทษ
หากจะลงโทษ ให้พิจารณาลงโทษให้เหมาะสม
ลักษณะของความผิดและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้กระทำ
ความผิด (ม.165 ว.1)
โดยศาลมั่นใจว่าคนดูแล
ประพฤติสืบเสาะหาข้อเท็จจริง
เพื่อประกอบการพิจารณาของ
ศาลม.165 ว.3 ว.4)

เสพ : จำคุก ไม่เกิน 1 ปี/
ครอบครองฯ : จำคุกไม่เกิน 2 ปี

สถานพยาบาลยาเสพติด

สถานพื้นฟูสมรรถภาพ

ศาลมีดุลพินิจในการเปลี่ยนโทษ
จำคุกเป็นวิธีการเพื่อความ
ปลอดภัย/คุมประพฤติ ตาม ปอ.
ม.56 (ม.166) ภายใต้การดูแล
ของกรมคุมประพฤติ

คำสั่งศาลม.
เป็นที่สุด
ม.170

นส.รับรองผ่านการบำบัด

ไม่ให้ความร่วมมือ

ศาลายุติคดี/พัน
ความผิด ม.169 ว.1

ศาlaysกคดีชี้น
พิจารณาต่อไป

เสพ : จำคุก ไม่เกิน 1 ปี/
ครอบครองฯ : จำคุกไม่เกิน 2 ปี

ที่มา : เอกสารประกอบการประชุมสำนักงาน ป.ป.ส.

แนวทางการดำเนินงานการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
ตามประมวลกฎหมายยาเสพติด

การดำเนินงานด้านการบำบัดรักษาและพื้นฟูสภาพทางสังคมนั้น จะกำหนดให้ตามประมวลกฎหมายยาเสพติดในภาค 2 โดยมีคณะกรรมการบำบัดรักษาและพื้นฟูผู้ติดยาเสพติด ซึ่งมีรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ ทั้งนี้ นายกรัฐมนตรี ได้มอบหมายให้นายอนุทิน ชาญวีร์กุล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เป็นประธานคณะกรรมการ และให้รองปลัดกระทรวงสาธารณสุขที่ปลัดกระทรวงสาธารณสุขมอบหมาย เป็นกรรมการและเลขานุการ โดยมีอำนาจและหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการคัดกรอง การบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด การพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด การลดอันตรายจากยาเสพติด (Harm reduction) การพื้นฟูสภาพทางสังคม รวมทั้งการพัฒนางานวิชาการมาตรฐาน คุณภาพการบำบัดรักษา การพัฒนาบุคลากร และฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

บทบาทกระทรวงสาธารณสุขในฐานะหน่วยงานรับผิดชอบหลักด้านการบำบัดรักษา ได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์ด้านการบำบัดรักษา และพื้นฟูผู้ติดยาเสพติด ที่สอดคล้องกับทิศทางและเจตนาرمณ์ของประมวลกฎหมายยาเสพติด โดยกำหนดเป็น 5 ยุทธศาสตร์หลัก รายละเอียดตามแผนภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 ยุทธศาสตร์ด้านการบำบัดยาเสพติดของกระทรวงสาธารณสุข

วัตถุประสงค์

เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินงานบำบัดรักษาและพื้นฟูผู้ติดยาเสพติด ตามประมวลกฎหมายยาเสพติด

ขอบเขต

ครอบคลุมกระบวนการดำเนินงานในการบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ซึ่งรวมถึงการคัดกรอง การประเมินความรุนแรง การบำบัดด้วยยา การพื้นฟูสมรรถภาพ การลดอันตรายจากยาเสพติด การติดตามหลังการบำบัดรักษา และการพื้นฟูสภาพทางสังคม

แนวทางการดำเนินงานการบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
ตามประมวลกฎหมายยาเสพติด

การดำเนินงานบำบัดรักษาและพื้นฟู สมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ตามประมวลกฎหมายยาเสพติด

แนวทางการดำเนินงานการบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
ตามประมวลกฎหมายยาเสพติด

นิยามความหมาย

ยาเสพติด หมายความว่า ยาเสพติดให้โทษ วัตถุออกฤทธิ์ หรือสารระเหย

ยาเสพติดให้โทษ หมายความว่า สารเคมี พิช หรือวัตถุนิดใดๆ ซึ่งเมื่อเสพแล้วทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจ ในลักษณะสำคัญ เช่น ต้องเพิ่มขนาดการเสพขึ้นเป็นลำดับ มีอาการถอนยา เมื่อขาดยา มีความต้องการเสพทั้งทางร่างกายและจิตใจอย่าง รุนแรงตลอดเวลา และสุขภาพโดยทั่วไปจะทรุดโทรมลง กับให้รวมถึงสารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษด้วย แต่ไม่หมายความรวมถึงยาสามัญประจำบ้านบางตำรับที่มียาเสพติดให้โทษผสมอยู่ตามกฎหมายว่าด้วยยา

วัตถุออกฤทธิ์ หมายความว่า วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทที่เป็นสิ่งธรรมชาติหรือที่ได้จากสิ่งธรรมชาติ หรือ วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทที่เป็นวัตถุสังเคราะห์

สารระเหย หมายความว่า สารเคมีหรือผลิตภัณฑ์ที่อาจนำไปใช้เพื่อสนองความต้องการของร่างกายหรือจิตใจซึ่งทำให้สุขภาพโดยทั่วไปทรุดโทรมลง

เสพ หมายความว่า การรับยาเสพติดเข้าสู่ร่างกายโดยรู้อยู่ว่าเป็นยาเสพติดไม่ว่าด้วยวิธีใด

ติดยาเสพติด หมายความว่า เสพเป็นประจำติดต่อกันและตอกย้ำสิ่งภาพที่จำเป็นต้องพึงยาเสพติดนั้น โดยสามารถตรวจพบสภาพเช่นว่านั้นได้ตามหลักวิชาการ

การบำบัดรักษา หมายความว่า การบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด ซึ่งรวมตลอดถึงการคัดกรอง การประเมินความรุนแรง การบำบัดด้วยยา การฟื้นฟูสมรรถภาพ การลดอันตรายจากยาเสพติดและการติดตามหลังการบำบัดรักษา

การลดอันตรายจากการใช้ยาเสพติด (Harm Reduction) หมายถึง การปกป้อง คุ้มครองผู้ใช้ยาเสพติด และบุคคลรอบข้าง จากอันตราย และผลกระทบ รวมถึงระดับความรุนแรงที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้ยาเสพติด ที่อาจเกิดจากฤทธิ์ของยาเสพติดโดยตรง วิธีการใช้ วิธีการได้มาซึ่งยาเสพติด กฎหมายหรือนโยบาย หรือแม้กระทั่งการตีตรา และการเลือกปฏิบัติของบุคคลในสังคม โดยมุ่ง ความปลอดภัยของผู้ใช้ยาเสพติด และบุคคลรอบข้างแบบองค์รวม ที่เกิดจากการใช้ยาเสพติดทุกชนิด และ ทุกระดับความรุนแรง

การฟื้นฟูสมรรถภาพ หมายความว่า การกระทำใดๆ อันเป็นการบำบัดพฤติกรรมการเสพยาเสพติด และฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจของผู้ติดยาเสพติดให้กลับคืนสู่สภาพปกติ

การฟื้นฟูสภาพทางสังคม หมายความว่า การกระทำใดๆ อันเป็นการส่งเสริมที่สนับสนุนให้ผู้ติดยาเสพติดหรือ ผู้ผ่านการบำบัดรักษาได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตทางด้านที่อยู่อาศัย การศึกษา อาชีพ ตลอดจนการติดตามดูแลเช่วยเหลือจนสามารถกลับมาดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุข

สถานพยาบาลยาเสพติด หมายความว่า โรงพยาบาลหรือสถานพยาบาล ที่จัดตั้ง ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขที่คณะกรรมการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดกำหนดให้เป็นสถานที่ทำการบำบัดรักษา ผู้ติดยาเสพติด

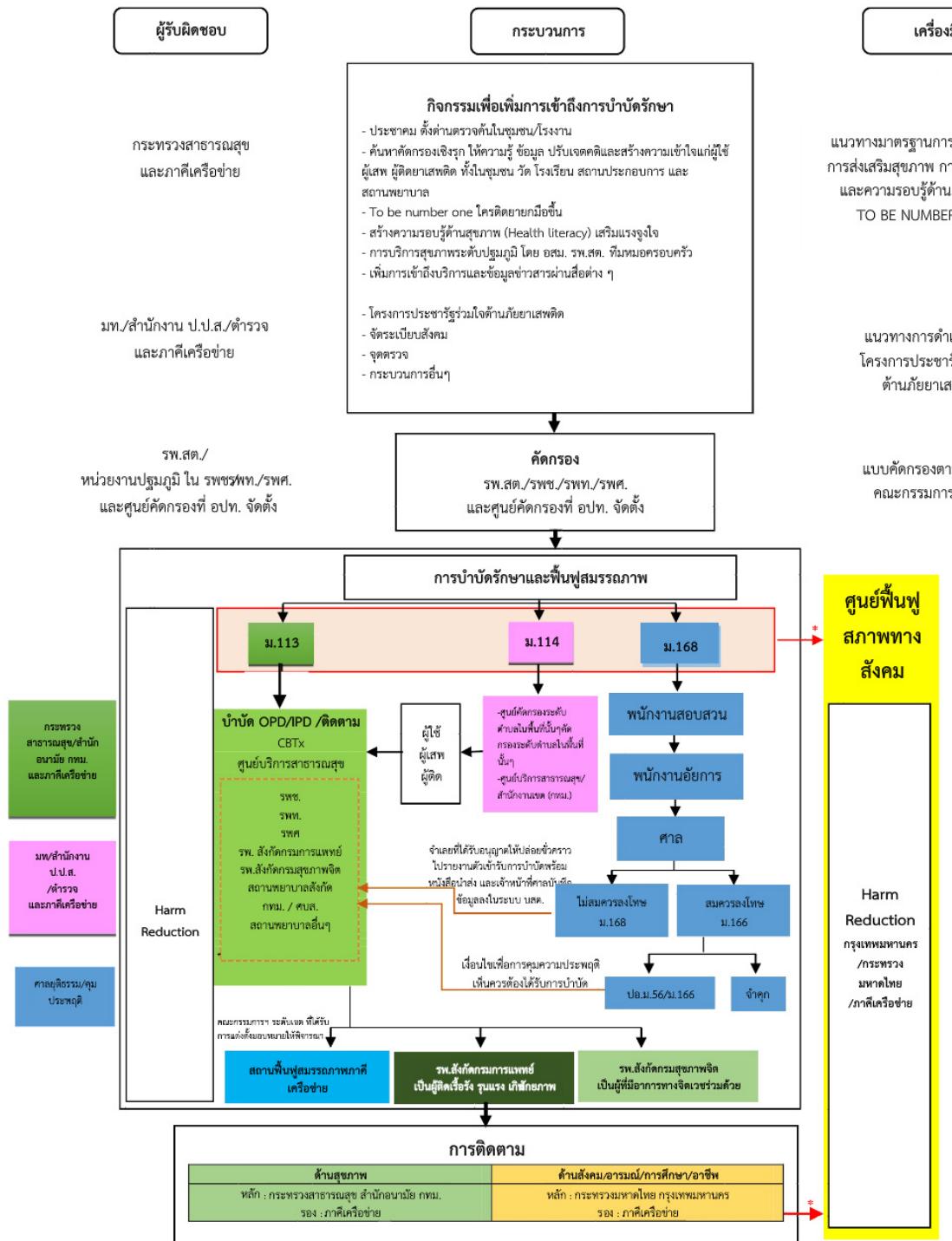
สถานพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หมายความว่า สถานพยาบาล สถานพื้นฟู หรือ สถานที่อื่นใด ที่จัดตั้ง ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดกำหนดให้เป็นสถานที่ทำการฟื้นฟูสมรรถภาพ ผู้ติดยาเสพติด

ศูนย์คัดกรอง หมายความว่า สถานที่คัดกรองการใช้สารเสพติด

ศูนย์ฟื้นฟูสภาพทางสังคม หมายความว่า สถานที่ทำการฟื้นฟูสภาพทางสังคมแก่ผู้ติดยาเสพติดหรือผู้ผ่าน การบำบัดรักษา

แผนภูมิที่ 1 กระบวนการดำเนินงานในการบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

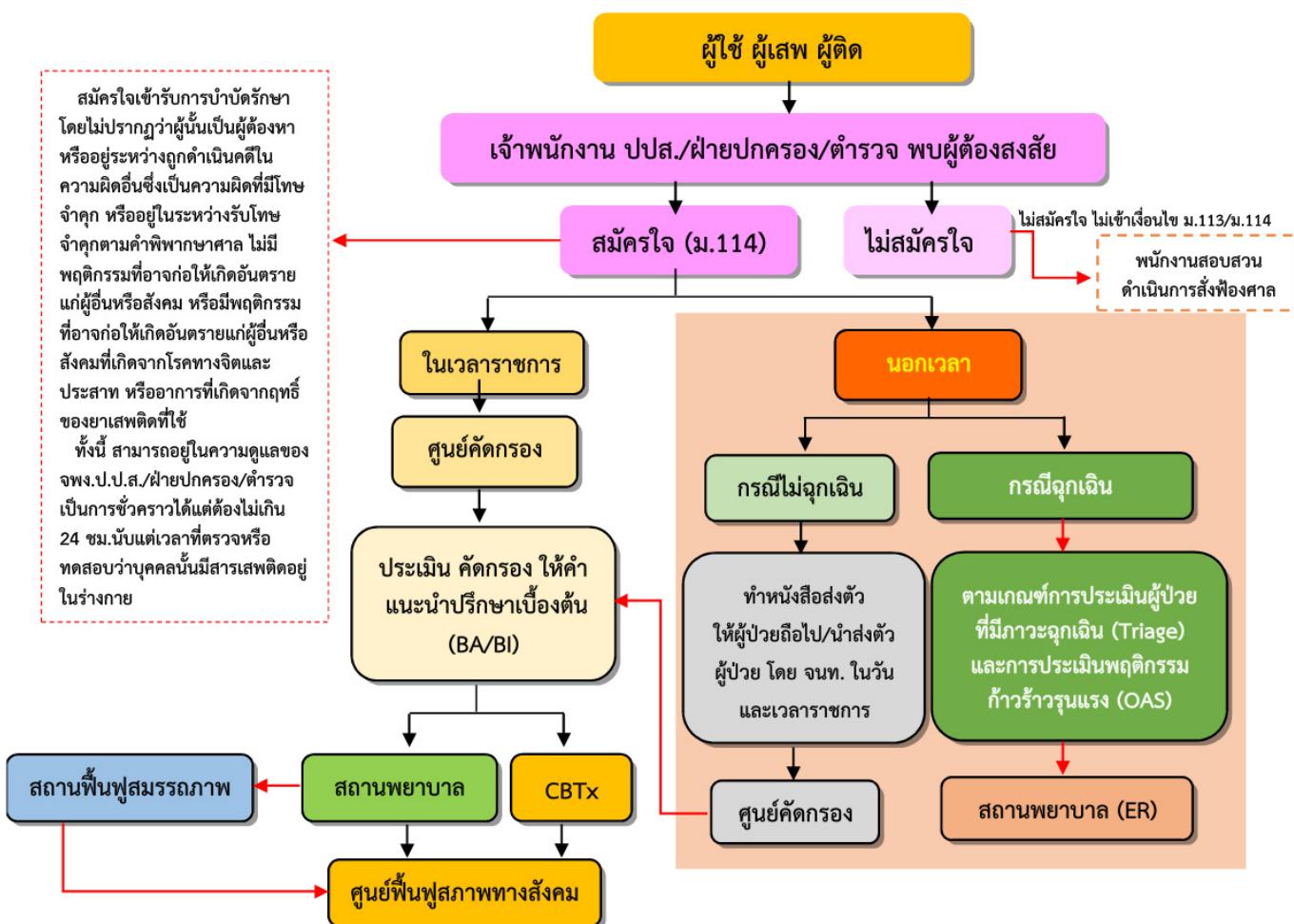
* หมายเหตุ ผู้ป่วยตามมาตรา 113 เฉพาะผู้ที่ประสงค์เข้ารับการฟื้นฟูสุภาพทางสังคมเท่านั้น
กรณีผู้ป่วยมาตรา 114 และ 168 หากไม่ประสงค์เข้ารับการฟื้นฟูสุภาพทางสังคมให้แจ้งเจ้าหน้าที่/ผู้ทำการบำบัด

2.1 การจัดตั้งและการดำเนินงานศูนย์คัดกรอง

ตามประมวลกฎหมายยาเสพติดกำหนดให้ กระทรวงสาธารณสุข ประกาศกำหนดสถานที่ที่เป็นศูนย์คัดกรอง โดยประกาศให้ สถานพยาบาลระดับตำบล โรงพยาบาลชุมชน สถานที่อื่นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด ศูนย์บริการสาธารณสุข สำนักงานเขต หรือสถานที่อื่นที่กรุงเทพมหานครกำหนด เป็นศูนย์คัดกรองการใช้ยาเสพติด โดยกำหนดให้การดำเนินการขอเข้าทะเบียนเป็นศูนย์ คัดกรองการใช้ยาเสพติด ที่ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กระทรวงสาธารณสุข (ศอ.ปส.ส.) และในการดำเนินงาน ศูนย์คัดกรองให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขดังแผนภูมิที่ 2

แผนภูมิที่ 2 การบูรณาการการดำเนินงานศูนย์คัดกรองและการรับส่งต่อ

แนวทางการดำเนินงานการบำบัดรักษาและพัฒนาพยาบาลผู้ติดยาเสพติด
ตามประมวลกฎหมายยาเสพติด

ศูนย์คัดกรองซึ่งจัดตั้งขึ้นในระดับตำบล ควรครอบคลุมพื้นที่เพียงพอร์องรับการดำเนินงานคัดกรอง ผู้เสพผู้ติดยาเสพติดที่เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. หรือพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ ตรวจพบพฤติกรรมอันควรสงสัยว่ากระทำการมิดฐานยาเสพติดหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดเพื่อเสพ ที่ไม่เป็นผู้ต้องหาหรืออยู่ในระหว่างถูกดำเนินคดีในความผิดอื่นซึ่งเป็นความผิดที่ไม่โทษจำคุก หรืออยู่ในระหว่างรับโทษจำคุกตามคำพิพากษาของศาล ซึ่งไม่พ้นพฤติกรรมที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้อื่นหรือสังคม หรือมีพฤติกรรมที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้อื่นหรือสังคมที่เกิดจากโรคทางจิตและประสาท หรืออาการที่เกิดจากฤทธิ์ของยาเสพติดที่ใช้ ทั้งนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ อาจพิจารณาส่งตัว ผู้มีพฤติกรรมอันควรต้องสงสัยว่าเสพยาเสพติดไปที่สถานพยาบาลยาเสพติดได้โดยตรง ทั้งนี้ให้คำนึงถึงความปลอดภัยของผู้ต้องสงสัย และตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นสำคัญ เช่น กรณีที่มีภาวะวิกฤตฉุกเฉินด้านยาเสพติด สามารถส่งตัวผู้นั้นไปที่สถานพยาบาลได้โดยไม่ต้องส่งไปศูนย์คัดกรอง แต่ให้ประสานแจ้งข้อมูลเพื่อวางแผนการช่วยเหลือต่อไป

องค์ประกอบของบุคลากรในศูนย์คัดกรอง

การดำเนินงานศูนย์คัดกรอง จะประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องลักษณะการบูรณาการความร่วมมือในระดับตำบล/เขต ในกรุงเทพมหานคร โดยประกอบด้วย

1. หัวหน้าศูนย์คัดกรอง ซึ่งอาจหมายถึง ผู้อำนวยการโรงพยาบาลชุมชน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล หรือปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือผู้อำนวยการศูนย์บริการสาธารณสุข หรือผู้อำนวยการสำนักงานเขต

2. เจ้าหน้าที่สาธารณสุข

3. กำนันหรือผู้ใหญ่บ้านหรือประธานชุมชน

4. อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.)

5. ตำรวจ

6. หากมีความจำเป็นแต่งตั้งผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ ในพื้นที่ชุมชน ก็สามารถแต่งตั้งเพิ่มได้ตามความเหมาะสม เช่น ครุ ประญ ชาวบ้าน ผู้ที่ได้รับความเคารพนับถือ ผู้นำตามธรรมชาติ เป็นต้น

แนวทางการดำเนินงานของศูนย์คัดกรอง

การคัดกรองสามารถปฏิบัติได้ทั้งในและนอกพื้นที่ศูนย์คัดกรอง หรือเป็นลักษณะการติดต่อสื่อสารแจ้งประสานงานกีฬาสามารถทำได้ และเมื่อศูนย์คัดกรองได้ดำเนินการคัดกรองแล้ว จะมีการพิจารณาให้ความช่วยเหลือ เช่น ประสานครอบครัว ให้การช่วยเหลือต่อเนื่อง โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน : CBTx หรือส่งต่อเพื่อรับการบำบัดรักษาจากสถานพยาบาลยาเสพติด

ก่อนพนักงานเจ้าหน้าที่ส่งตัวผู้ต้องสงสัยมาที่ศูนย์คัดกรอง ต้องมีการประเมินพฤติกรรมความเสี่ยงอันตรายที่ไม่ได้เกิดจากการใช้ยาเสพติด ตรวจสอบให้ชัดเจนว่าผู้นั้นไม่เป็นผู้ที่อยู่ระหว่างรับโทษจำคุกตามคำสั่งศาล ไม่เป็นผู้ต้องหา หรือผู้อยู่ระหว่างถูกดำเนินคดีในความผิดฐานอื่น ก่อนส่งศูนย์คัดกรอง และ ต้องส่งหนังสือส่งตัว

ทั้งนี้ สามารถให้ผู้ที่สมัครใจเข้ารับการบำบัดรักษาอยู่ในความดูแลของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. หรือพนักงานฝ่ายปกครอง หรือ ตำรวจ เป็นการชั่วคราวได้ แต่ต้องไม่เกิน 24 ชั่วโมง นับแต่เวลาที่ตรวจหรือทดสอบว่าบุคคลนั้นมีสารเสพติดอยู่ในร่างกาย ทั้งนี้ให้คำนึงถึงหลักมนุษยธรรม ความเสมอภาค สิทธิมนุษยชนและความปลอดภัยทั้งตัวผู้ต้องสงสัยและพนักงานเจ้าหน้าที่ เช่น กรณีที่ผู้ป่วยมีภาวะก้าวร้าว หรือมีพฤติกรรมเสี่ยงก่อความรุนแรง ตามเกณฑ์การประเมินผู้ป่วยที่มีภาวะฉุกเฉิน (Triage) และการประเมินพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง (OAS : Overt Aggression Scale) หรือ ตาม พรบ.สุขภาพจิต พ.ศ. 2551 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2562 ให้รับนำส่งโรงพยาบาลใกล้เคียงได้ทันที

กรณีออกเวลาราชการ

- หากไม่มีภาวะฉุกเฉิน ให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. หรือพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ ทำหนังสือส่งตัวให้ผู้ที่สมัครใจเข้ารับการบำบัดรักษาถือไปยังศูนย์คัดกรอง หรือเมืองเจ้าหน้าที่นำพาไปในวันและเวลาราชการ

- หากมีภาวะฉุกเฉินที่ต้องให้การช่วยเหลือให้รับส่งตัวไปสถานพยาบาลยาเสพติดระดับโรงพยาบาลชุมชนขึ้นไป (ER) พร้อมหนังสือนำส่งหรืออาจส่งให้ในภายหลัง พร้อมทั้งแจ้งข้อมูลให้ศูนย์คัดกรองรับทราบ เพื่อประสาน ติดตามผลการบำบัดรักษาและวางแผนทางการติดตามดูแลช่วยเหลือหลังผ่านการบำบัดรักษา

หมายเหตุ : หากผู้เข้ารับการบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพ มีที่อยู่อาศัยในเขตเมืองหรือเทศบาล ให้ดำเนินการส่งตัวไปยังหน่วยบริการปฐมภูมิ/สถานพยาบาล หรือศูนย์บริการสาธารณสุข ตามข้อตกลงการดำเนินงานในพื้นที่ และในพื้นที่เขตกรุงเทพมหานคร ให้ดำเนินการในแนวทางเดียวกันตามบริบทพื้นที่

ตารางแสดงบทบาทหน้าที่ในการดำเนินงานศูนย์คัดกรอง

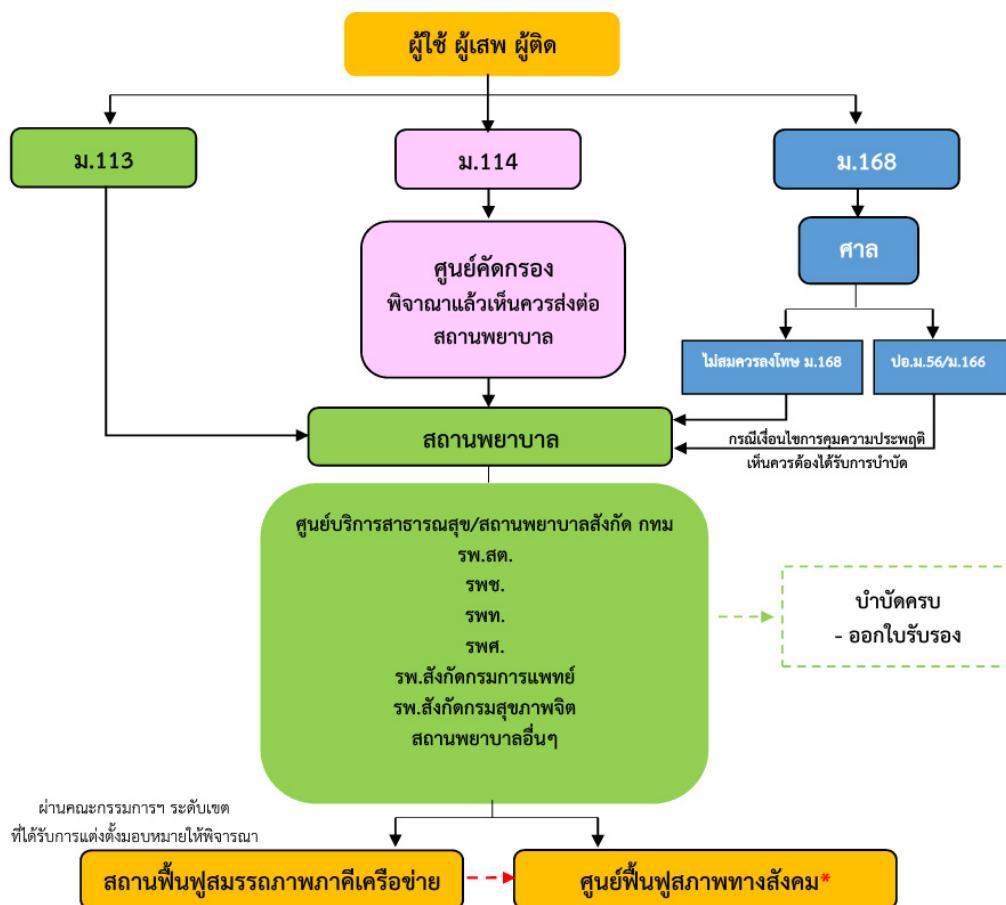
กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ
<p>1. ตรวจหาสารเสพติดในร่างกาย</p> <p>สามารถตรวจหาสารเสพติดในร่างกายเบื้องต้นหรือตรวจซ้ำ หรือใช้ผลการตรวจ หาสารเสพติดในร่างกายจากเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. หรือ ฝ่ายปกครอง หรือสำรวจ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามเหตุผลและความจำเป็น โดยมุ่งเน้นเพื่อประโยชน์ในการสร้างแรงจูงใจในการบำบัด และการวางแผนการดูแลช่วยเหลือ</p>	เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานอยู่ในศูนย์คัดกรอง/เจ้าหน้าที่สาธารณสุข
<p>2. คัดกรองและประเมินความรุนแรงของการติดยาเสพติด ภาวะความเสี่ยงทางสุขภาพกายหรือสุขภาพจิต</p> <p>2.1 คัดกรองและประเมินตามแบบคัดกรองที่กำหนดไว้ในระเบียบคณะกรรมการกำกับดูแลรักษาและพื้นฟูผู้ติดยาเสพติด</p> <p>2.2 ประสานแจ้งครอบครัว หรือ บุคคลที่เกี่ยวข้อง หรือ สถานพยาบาลยาเสพติด (กรณีผู้นั้นอยู่ระหว่างกระบวนการรักษา) หรือ ศูนย์พื้นฟูสภาพทางสังคม เพื่อประสานให้ความช่วยเหลือโดยการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ ตามความจำเป็นและเหมาะสมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และด้านสังคม</p> <p>2.3 ให้คำปรึกษาแก่ผู้เข้ารับการบำบัดและครอบครัว โดยการให้คำแนะนำแบบสั้น (Brief Advice: BA) หรือการบำบัดแบบสั้น (Brief Intervention: BI) ตามความเหมาะสมของผู้ป่วยแต่ละราย รวมถึงการช่วยเหลือทางสังคม หรือการส่งต่อเพื่อเข้ารับการบำบัดรักษาที่เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของผู้เข้ารับการบำบัด</p> <p>2.4 สรุปผลการคัดกรอง การให้คำปรึกษาหรือการให้คำแนะนำบำบัดแบบสั้น การประสานให้ความช่วยเหลือ และรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง รายงานให้หัวหน้าศูนย์คัดกรองทราบ</p>	เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานอยู่ในศูนย์คัดกรอง/เจ้าหน้าที่สาธารณสุข
<p>3. พิจารณาส่งต่อผู้เข้ารับการบำบัดรักษาไปยังสถานพยาบาลยาเสพติดหรือสถานพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด</p> <p>เมื่อหัวหน้าศูนย์คัดกรองได้รับรายงานผลการคัดกรองและประเมินความรุนแรงของการติดยาเสพติด ภาวะความเสี่ยงทางสุขภาพกายหรือสุขภาพจิต การให้คำปรึกษาหรือการบำบัด จากเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานอยู่ในศูนย์คัดกรอง ให้พิจารณาส่งต่อไปยังสถานพยาบาลยาเสพติด หรือ อาจให้การบำบัดรักษาและพื้นฟูผู้ป่วยยาเสพติดโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน (CBTx) แล้วแต่กรณีตามข้อมูลและความเห็นของทีมผู้ปฏิบัติงานในศูนย์คัดกรอง</p> <p>กรณีผู้รับการตรวจพบหนึ่งหรือไม่ให้ความร่วมมือในการบำบัดรักษาในสถานพยาบาลยาเสพติดหรือสถานพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ให้จัดทำประวัติเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาการคัดกรองและการส่งเข้ารับการบำบัดรักษาในครั้งต่อไป</p>	หัวหน้าศูนย์คัดกรอง
<p>4. จัดทำข้อมูลเกี่ยวกับการคัดกรองและข้อมูลอื่นของผู้รับการคัดกรอง</p> <p>บันทึกข้อมูลทะเบียนผู้เข้ารับบำบัด ข้อมูลการคัดกรองการใช้ยาเสพติด ผลการตรวจหรือทดสอบสารเสพติดเบื้องต้น หรือข้อมูลอื่น ในระบบข้อมูลการบำบัดรักษาและพื้นฟูผู้ติดยาเสพติดของประเทศไทย (บสต.) ประกอบด้วย ผลการประเมินในแบบคัดกรองการใช้ยาเสพติด บันทึกผลการตรวจหรือทดสอบสารเสพติดเบื้องต้น หรือข้อมูลอื่นที่คณะกรรมการเห็นชอบ</p>	เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานอยู่ในศูนย์คัดกรอง

เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ในศูนย์คัดกรองต้องได้รับการฝึกอบรม ชี้แจง วิธีการวิเคราะห์ผลการประเมินในแบบคัดกรอง การตรวจหาสารเสพติดในร่างกาย การให้คำปรึกษาแก่ผู้เข้ารับการบำบัดและครอบครัว โดยการให้คำแนะนำแบบสั้น (Brief Advice: BA) หรือการบำบัดแบบสั้น (Brief Intervention: BI)

2.2 การบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพในสถานพยาบาลยาเสพติด

ตามประมวลกฎหมายยาเสพติด กำหนดให้สถานพยาบาลยาเสพติดหรือสถานพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีหน้าที่และอำนาจดำเนินการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสมรรถภาพ ประเมินผล ติดตามดูแลอย่างต่อเนื่อง จัดทำและเก็บข้อมูลประวัติของผู้เข้ารับการบำบัดรักษาหรือการฟื้นฟูสมรรถภาพ รวมทั้งดำเนินการลดอันตรายจากยาเสพติด แล้วแต่กรณี โดยสถานพยาบาลยาเสพติด สถานพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ต้องจัดตั้งตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามกฎหมาย สำหรับโรงพยาบาล ทุกรายดับในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ลือเป็นสถานพยาบาลยาเสพติดตามกฎหมายด้วยโดยไม่ต้องขอจัดตั้ง โดยพัฒนาคุณสมบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการที่กำหนดไว้ เช่นเดียวกัน และสถานพยาบาลยาเสพติดทุกแห่งหลังดำเนินการครบ 3 ปี ให้ขอรับรองคุณภาพสถานพยาบาลยาเสพติด (HA ยาเสพติด)

* หมายเหตุ ผู้ป่วยตามมาตรา 113 เฉพาะผู้ที่ประสงค์เข้ารับการฟื้นฟูสภาพทางสังคมเท่านั้น
กรณีผู้ป่วยมาตรา 114 และ 168 หากไม่ประสงค์เข้ารับการฟื้นฟูสภาพทางสังคมให้แจ้งเจ้าหน้าที่/ผู้ทำการบำบัด

ตารางการค้นหา ชักชวน และติดตามผู้เสพผู้ติดยาเสพติดเข้ารับการบำบัดรักษา

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ
<p>1. ประชาคม ตั้งด่านตรวจค้นในชุมชน/โรงงาน</p> <p>2. ค้นหาคัดกรองเชิงรุก ให้ความรู้ ข้อมูล ปรับเจตคติและสร้างความเข้าใจแก่ผู้ใช้ ผู้เสพ ผู้ติดยาเสพติด ทั้งในชุมชน วัด โรงเรียน สถานประกอบการ และสถานพยาบาล</p> <p>3. ชักชวน จูงใจ และแนะนำ รวมถึงการติดตามผู้ใช้ ผู้เสพ ผู้ติดยาเสพติด ด้วยวิธีการสื่อสาร เชิงบวก ด้วยข้อมูลที่เป็นจริงด้านการบำบัดรักษาและพื้นฟู เพื่อให้เข้ารับการบำบัดรักษาและพื้นฟูที่เป็นมิตร</p> <p>4. TO BE NUMBER ONE (เครื่องติดยาเก่าเมื่อขึ้น)</p> <p>5. สร้างความรอบรู้ด้านสุขภาพ (Health literacy) เสริมแรงจูงใจ</p> <p>6. การบริการสุขภาพพระดับปฐมภูมิ โดย อสม. รพ.สต. ทีมหมครอบครัว</p> <p>7. เพิ่มการเข้าถึงบริการและข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อต่าง ๆ หากผู้ใช้ ผู้เสพ และผู้ติดยาเสพติด ไม่พร้อมเข้าสู่กระบวนการบำบัดรักษาและพื้นฟู สมรรถภาพ ให้นำผู้ป่วยเข้าสู่กระบวนการลดอันตรายจากการใช้ยาเสพติด (Harm reduction)</p>	<p>กระทรวงมหาดไทย</p> <p>กระทรวงศึกษาธิการ</p> <p>กระทรวงแรงงาน</p> <p>กระทรวงสาธารณสุข</p>

ตารางการคัดกรอง เพื่อประเมินความรุนแรงของการติดยาเสพติด ภาวะความเสี่ยงทางกายหรือสุขภาพจิต

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ
<p>การคัดกรองผู้ใช้ ผู้เสพ และผู้ติดยาเสพติด เพื่อประเมินความรุนแรงของการติดยาเสพติด ภาวะความเสี่ยงทางกายหรือสุขภาพจิต และนำเข้าสู่กระบวนการบำบัดรักษาและพื้นฟู สมรรถภาพ ให้เหมาะสมกับประวัติและพฤติกรรมของผู้ใช้ ผู้เสพ และผู้ติดยาเสพติด ทั้งนี้ แบ่งการประเมินออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้</p> <p>1. ระดับความรุนแรงของการขอการเสพติด จากแบบคัดกรองและส่งต่อผู้ป่วยที่ใช้ยาและสารเสพติดเพื่อรับการบำบัดรักษา กระทรวงสาธารณสุข (บคก.กสธ.) V.2 แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> คะแนน 2 – 3 แปลความหมาย กลุ่มผู้ใช้ (เสี่ยงต่ำ) คะแนน 4 – 26 แปลความหมาย กลุ่มผู้เสพ (เสี่ยงปานกลาง) คะแนน 27 ขึ้นไป แปลความหมาย กลุ่มผู้ติด (เสี่ยงสูง) <p>2. ภาวะฉุกเฉิน/ภาวะความเสี่ยงต่อการก่อความรุนแรง ทางกายและจิต</p> <p>3. สุขภาพกาย</p> <p>4. สุขภาพจิต</p> <p>5. สัมพันธภาพกับครอบครัว ชุมชน</p>	<p>กระทรวงสาธารณสุข เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานอยู่ในศูนย์คัดกรอง</p>

การบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพ

การบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพผู้ใช้ผู้เสพ และผู้ติดยาเสพติด ควรพิจารณากำหนดแผน การบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพที่เหมาะสมกับความรุนแรงของการติดยาเสพติด ภาวะความเสี่ยงทางกายหรือสุขภาพจิตของผู้ป่วย ให้เป็นไปตามแนวทางที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด และออกบัตรประจำตัวผู้เข้ารับการบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพให้แก่ผู้ป่วยในระหว่างได้รับการบำบัด โดยมีการบำบัด รักษาและส่งต่อ ดังนี้

การบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพ

การประเมิน	หน่วยบริการในกระทรวงสาธารณสุข					
	รพ.สต.	รพช.	รพท.	รพศ.	กรมการแพทย์	กรมสุขภาพจิต
ผู้ใช้ (เสี่ยงต่า)	/	*	*	*	*	*
ผู้เสพ (เสี่ยงปานกลาง)	*	/	/	/	*	*
ผู้ติด (เสี่ยงสูง)	-	/	/	/	*	*
ติดรุนแรง มีปัญหาอย่างมากซ้ำซ้อน /เรื้อรัง /ระยะยาว	-	*	*	*	/	*
มีอาการทางจิต/โรคร่วมทางจิต เวช /ระยะยาว	-	*	*	*	*	/

หมายเหตุ : / หน่วยงานหลักในการดูแล

: * ตามศักยภาพของแต่ละพื้นที่

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.) ให้การบำบัดได้ ดังนี้

ผู้ใช้/ผู้เสพ : ให้ความรู้และส่งเสริมสุขภาพ (Health Education and Promotion)

: ให้คำแนะนำแบบสั้น (Brief advice: BA) หรือการบำบัดแบบสั้น (Brief Intervention : BI) การช่วยเหลือของครอบครัวโรงเรียน และชุมชน

: การใช้จิตสังคมบำบัด ได้แก่ จิตสังคมบำบัดในโรงเรียน จิตสังคมบำบัดในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล คลินิกใกล้ในชุมชน

โรงพยาบาลชุมชน (รพช.) ให้การบำบัดได้ ดังนี้

ผู้เชพที่เกินศักยภาพ รพ.สต./ผู้ติด

- : ให้ความรู้และส่งเสริมสุขภาพ (Health Education and Promotion)
- : ให้คำแนะนำแบบสั้น (Brief advice: BA) หรือการบำบัดแบบสั้น (Brief Intervention: BI)
- : บำบัดความคิดและพฤติกรรม (Cognitive Behaviour Therapy : CBT)
- : การบำบัดเพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจ (Motivation Enhancement Therapy: MET)
- : จิตสังคมบำบัด เช่น Modified Matrix, Matrix Program
- : ครอบครัวบำบัด
- : ให้บริการบำบัดรักษาด้วยยา ถอนพิษยาในกลุ่มโอลปิอยด์ โดยการให้ยาทดแทนหรือวิธีอื่นๆ
- : จิตบำบัดแบบชาเทียร์ (Satir Model)
- : การบำบัดโดยใช้สติเป็นฐาน/สติบำบัด (Mindfulness Therapy)
- : การเสริมแรงจูงใจในทางบวกเพื่อปรับพฤติกรรม (Contingency Management)
- : Detoxification/Rehabilitation/Continues ยาเดิม
- : ดูแลโรคทางกาย หรือ โรคร่วมอื่นๆ
- : การดูแลผู้ป่วยภายใต้การ coaching ของโรงพยาบาลแม่ข่าย
- : อื่นใดตามแพทย์เห็นว่าเหมาะสม

โรงพยาบาลศูนย์ (รพศ.)/โรงพยาบาลทั่วไป (รพท.) ให้การบำบัดได้ ดังนี้

ผู้เชพ/ผู้ติด

- : ให้ความรู้และส่งเสริมสุขภาพ (Health Education and Promotion)
- : ให้คำแนะนำแบบสั้น (Brief advice: BA) หรือการบำบัดแบบสั้น (Brief Intervention: BI)
- : บำบัดความคิดและพฤติกรรม (Cognitive Behaviour Therapy: CBT)
- : ให้บริการบำบัดรักษาด้วยยา ถอนพิษยาในกลุ่มโอลปิอยด์ โดยการให้ยาทดแทน หรือวิธีอื่นๆ
- : จิตสังคมบำบัด เช่น Modified Matrix, Matrix Program
- : การบำบัดเพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจ (Motivation Enhancement Therapy: MET)
- : ครอบครัวบำบัด
- : จิตบำบัดแบบชาเทียร์ (Satir Model)
- : การบำบัดโดยใช้สติเป็นฐาน/สติบำบัด (Mindfulness Therapy)
- : การเสริมแรงจูงใจในทางบวกเพื่อปรับพฤติกรรม (Contingency Management)
- : Detoxification/Rehabilitation/Continues ยาเดิม
- : ดูแลโรคทางกาย หรือ โรคร่วมอื่นๆ
- : อื่นใดตามแพทย์เห็นว่าเหมาะสม
- : ให้บริการผู้ป่วยในจิตเวชและยาเสพติด

หมายเหตุ : กรณีเกินศักยภาพให้ส่งต่อตามแนวทางการพัฒนาระบบบริการสุขภาพ (Service Plan) สาขาสุขภาพจิตและสารเสพติดของเขตสุขภาพ

การจัดการภาวะฉุกเฉิน ในผู้เสพสารกระตุ้นประสาทกลุ่มแอมเฟตามีน

แนวทางการดำเนินงานอ้างอิงตามการทบทวนองค์ความรู้ เรื่อง การจัดการภาวะฉุกเฉินในผู้เสพสารกระตุ้นประสาทกลุ่มแอมเฟตามีน Review of Emergency Management in Methamphetamine Abusers กรมสุขภาพจิต⁽⁶⁾

การติดตามผู้ผ่านการบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพ

ขั้นตอนปฏิบัติ

- ระหว่างการบำบัด

1. ให้สถานบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพ แจ้งแผนการบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพแก่ผู้รับบริการ พร้อมออกใบندตระบุวันที่และสถานที่สำหรับการติดตาม และหมายเลขโทรศัพท์ติดต่อ ลงในใบนัด ให้ผู้ผ่านการบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพโดยกำหนดวัน เวลา สถานที่ที่ชัดเจน

2. กรณี ผู้เข้ารับการบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพ ไม่มารายงานตัว หรือไม่ให้ความร่วมมือ ให้ดำเนินการบันทึกพฤติกรรม - สื้นสุดการบำบัด

1. ให้สถานบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพ เตรียมความพร้อมให้แก่ผู้ผ่านการบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพ เน้นย้ำกระบวนการและข้อปฏิบัติในการรายงานตัว/รับการติดตามดูแล ภายหลังการบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพ ครบตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยให้ข้อมูลว่าจะต้องเข้ารับการติดตาม ครุและช่วยเหลืออย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลา 3 เดือน - 1 ปี หรือพิจารณาตามความเหมาะสมกับสภาพปัญหาของผู้ผ่านการบำบัด รักษาและพื้นฟูสมรรถภาพ ตกลงสถานที่/วิธีการติดตาม พร้อมแจ้งเบอร์โทรศัพท์ของหน่วยบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพที่จะทำหน้าที่ติดตาม แก่ผู้ผ่านการบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพทราบ เพื่อไปรายงานตัวและรับการติดตามต่อไป

2. ออกหนังสือรับรองการเป็นผู้ผ่านการบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพ ให้แก่ผู้ผ่านการบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพ

3. ออกใบนัด พร้อมระบุวันที่และสถานที่สำหรับการติดตาม และหมายเลขโทรศัพท์ติดต่อ ลงในใบนัด ให้ผู้ผ่านการบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพ โดยกำหนดวัน เวลา สถานที่ที่ชัดเจน

4. เน้นย้ำให้ผู้ผ่านการบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพ ไปรายงานตัว หรือรับการติดตามดูแลตามกำหนดอย่างเคร่งครัด

ข้อปฏิบัติสำหรับเจ้าหน้าที่ในการรับรายงานตัว/ติดตามผู้ร่วมการบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพ

1. ตรวจสอบ ความถูกต้องของข้อมูลและใบหน้าของผู้ร่วมการบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพให้ถูกต้องตรงกับบัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรอื่นใดที่ทางราชการออกให้ ซึ่งมีรูปถ่ายและเลขประจำตัวประชาชน 13 หลัก ของผู้ร่วมการบำบัด

2. รับรายงานผู้ร่วมการบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพ ให้บริการติดตามดูแล พร้อมตรวจปัสสาวะ ตามแนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ร่วมการบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพ โดยบันทึกข้อมูลลงในแบบฟอร์มการติดตาม พร้อมบันทึกข้อมูลเข้าระบบ บสต. ต่อไป

3. เมื่อให้บริการเสร็จเรียบร้อยในแต่ละครั้ง ต้องบันทึกข้อมูล พร้อมกำหนด วัน เวลา สถานที่ ในการรายงานตัวครั้งต่อไป และเน้นย้ำวันติดตามครั้งต่อไป ตามในนัด

4. ในกรณีที่ผู้ร่วมการบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพ ทำใบบันทึกสูญหาย ให้สถานบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพ ออกใบใหม่ โดยก่อนออกใบนัดใบใหม่ ให้ตรวจสอบข้อมูล ดังนี้

4.1 ข้อมูลและใบหน้าของผู้ร่วมการบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพ ถูกต้องตรงกับบัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรอื่นใดที่ทางราชการออกให้ ซึ่งมีรูปถ่ายและเลขประจำตัวประชาชน 13 หลักของผู้ร่วมการบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพ หรือไม่

4.2 ข้อมูลประวัติการรายงานตัว/การรับบริการติดตามดูแล จากในระบบ บสต. เมื่อตรวจสอบข้อมูลทั้งหมดแล้ว ให้ออกใบนัดใบใหม่ให้แก่ผู้ร่วมการบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพ โดยบันทึกข้อมูลกำหนดการรายงานตัวที่ผ่านมาทั้งหมดลงในใบนัดใหม่ด้วย

หมายเหตุ :

1. การแสดงตนครั้งแรก รายงานตัวหลังการบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพ 14 วัน นับแต่วันจำหน่ายผู้ป่วยที่รับการบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพ จนครบตามเกณฑ์ ให้นับเป็นการรายงานตัวครั้งที่ 1 นอกจากจะมีการทดลองกันเรื่องการรับบริการติดตามดูแลแล้วให้รับรายงานตัว/ให้บริการติดตามดูแล พร้อมตรวจปัสสาวะผู้ร่วมการบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพ ตามแนวทางปฏิบัติ

2. ภายหลังเสร็จสิ้นการรายงานตัว/การติดตามดูแลในแต่ละครั้ง เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ ดำเนินการนำข้อมูลเข้าระบบ บสต. ให้เป็นปัจจุบันสามารถใช้อ้างอิงได้ในกรณีที่ต้องมีการตรวจสอบประวัติการรายงานตัว/การรับบริการติดตามดูแลของผู้ร่วมการบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพแต่ละราย

กรณีผู้ผ่านการบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพ ต้องการเปลี่ยนสถานที่ติดตาม/รายงานตัว ให้ดำเนินการ ดังนี้

1. ให้ผู้ผ่านการบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพ แจ้งสถานที่ติดตามทันท่วงที่ต้องการย้ายไปติดตามที่ใด และดำเนินการส่งต่อข้อมูลไปยังหน่วยติดตามปลายทาง (ทาง บสต./เอกสาร/แบบฟอร์ม)

2. ให้ผู้ผ่านการบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพ ไปรายงานตัวเพื่อรับการติดตาม ณ สถานที่รับรายงานตัวปลายทาง และให้เจ้าหน้าที่ ณ สถานที่รับรายงานตัวปลายทางแจ้งเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่ต้นทางว่า ผู้ผ่านการบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพ ประสงค์ขอเปลี่ยนสถานที่ และรับส่งต่อข้อมูลมายังที่ใหม่

ทั้งนี้ เมื่อผู้ผ่านการบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพ ได้รับการติดตามแล้ว ให้ส่งข้อมูลไปยังผู้รับผิดชอบ เพื่อทำการบันทึกข้อมูลในระบบ บสต.

การให้ความรู้และการประชาสัมพันธ์

สร้างการรับรู้ซึ่งทางการเข้าถึงบริการ และผลกระทบจากยาเสพติดในภาคประชาชนผ่านการรณรงค์/ประชาสัมพันธ์ และกลไกการติดตามผู้ป่วยยาเสพติด

แนวทางการรับส่งต่อผู้ป่วยวิกฤตที่มีอาการทางจิตจากการใช้ยา/สารเสพติด

นิยามความหมาย

โรคจิตเวชยาเสพติด ที่สำคัญ ประกอบด้วย

1. โรคแทรกทางจิตเวชยาเสพติด เช่น โรคจิตเวชจากการใช้ยา/สารเสพติด Substance
2. โรคร่วมทางจิตเวชยาเสพติด เช่น โรคจิตเภทร่วมกับโรคจากยาเสพติด

ผู้ป่วยจิตเวชยา/สารเสพติด มีความเสี่ยงสูงต่อการก่อความรุนแรง หมายถึง ผู้ป่วยจิตเวชยา/สารเสพติด ที่ได้รับการวินิจฉัยตาม ICD-10 ว่าเป็นผู้เสพ (Abuse) หรือผู้ติด (Dependence) ยา/สารเสพติดที่มีอาการทางจิตจากโรคแทรกหรือโรคร่วมทางจิตเวช และมีลักษณะพฤติกรรมความรุนแรงตามเกณฑ์ (SMI-V) หากเข้าเกณฑ์ข้อใดข้อหนึ่ง ถือว่าเป็นผู้ป่วยจิตเวชยาและสารเสพติดที่มีความเสี่ยงต่อการก่อความรุนแรง (ร่วมกับผลการตรวจหาสารเสพติดในร่างกาย)

1. มีประวัติทำร้ายตัวเองด้วยวิธีรุนแรงมุ่งหวังให้เสียชีวิต
2. มีประวัติทำร้ายผู้อื่นด้วยวิธีรุนแรง/ก่อเหตุรุนแรงทำให้ハウดกลัว สะเทือนหวั่นไหวในชุมชน
3. มีอาการหลงผิด มีความคิดทำร้ายตนเอง/ผู้อื่นให้ถึงแก่ชีวิต หรือมุ่งร้ายผู้อื่นแบบเฉพาะเจาะจง เช่น ระบุชื่อบุคคลที่จะมุ่งทำร้าย
4. เคยมีประวัติก่อคดีอาญารุนแรง เช่น ฆ่า พยายามฆ่า ข่มขืน วาณเพลิง

แนวทางการเฝ้าระวังสังเกตอาการการประกอบส่งต่อผู้ป่วยที่มีอาการทางจิตจากการใช้ยา/สารเสพติดโดยครอบครัว/ผู้นำชุมชน/อสม./อสส. ⁽³⁾

การเฝ้าระวังสังเกตอาการหรือสัญญาณเตือนญาติ คนใกล้ชิด ประชาชนทั่วไป ผู้นำชุมชน และ อสม./อสส. “ต้องคอยเฝ้าระวัง สังเกตสัญญาณเตือนเหล่านี้ถ้ามีให้สังสัยว่าอาจมีความผิดปกติทางจิต

“**6 สัญญาณเตือนอาการผิดปกติทางจิตจากการใช้ยาเสพติด**” ถ้ามี “สัญญาณเตือน” เหล่านี้ ร่วมกับประวัติการใช้หรือเคยใช้ยาและสารเสพติดรวมทั้งสุรา ยาติดหรือคนใกล้ชิด เมื่อเกิดอาการเปลี่ยนแปลงให้ประเมินข้าทันที หากมีแนวโน้มรุนแรง “ต้องแจ้งเหตุและดูแลช่วยเหลือเบื้องต้น และควรอยู่ห่าง 10 ก้าว”

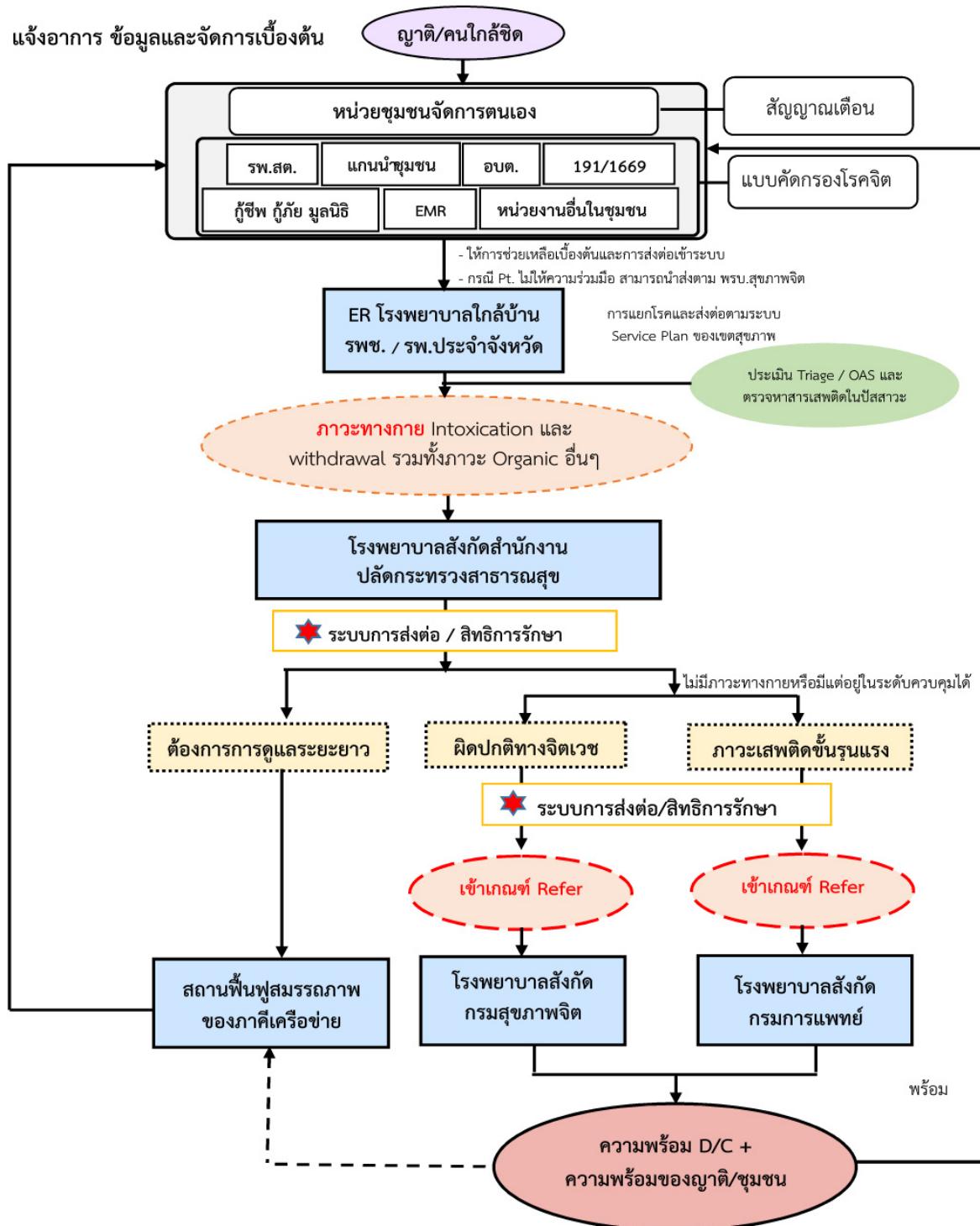
- 1) แยกตัวจากสังคม 2) ประสาทหลอน 3) ไม่หลับไม่นอน เดินไปเดินมา
- 4) พูดจาคนเดียว 5) ลุนเอียหงุดหงิด 6) คิดหาระยะห่าง

“**7 สัญญาณเตือนก่อความรุนแรงผู้ป่วยยาเสพติดที่มีอาการทางจิต** ถ้ามี “สัญญาณเตือน” เหล่านี้ ร่วมกับประวัติการใช้หรือเคยใช้ยาและสารเสพติดรวมทั้งสุรา ยาติด ผู้ใกล้ชิด หรือผู้พบรเหตุ “แจ้งชุดปฏิบัติการตำบล/กทม. ประเมินผู้ป่วยและสถานการณ์ เกลี้ยกล่อม พูดคุยให้สงบ” หากมีแนวโน้มรุนแรง “ประสาน 191 และ 1669 ควบคุมสถานการณ์และให้การช่วยเหลือนำส่ง รพ.โภคบ้านต่อไป”

- 1) ขัดขวางตัวเองเป็นรอยแผล 2) ข่มขู่จะทำร้ายผู้อื่น 3) ด่าหยาบคายรุนแรง
- 4) ทำร้ายผู้อื่นจนบาดเจ็บ 5) ทำลายสิ่งของแตกหัก 6) ขวางปาข้าวของประจำตระจาย
- 7) พกพาอาวุธไม่สมเหตุ

แผนภูมิที่ 4 แนวทางการส่งต่อผู้ป่วยที่มีอาการทางจิตจากการใช้ยา/สารเสพติดกรณีฉุกเฉิน สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

† รพ. ระดับ F1 F2 M1 M2 สามารถดูแลได้ (มีระบบ Consult จิตแพทย์ในจังหวัด)

แนวทางการส่งต่อผู้ป่วยที่มีอาการทางจิตจากการใช้ยา/สารเสพติดกรณีฉุกเฉิน สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

กระบวนการส่งต่อเริ่มตั้งแต่การแจ้งข้อมูล ญาติ หรือคนใกล้ชิด ไปยังหน่วยบริการในชุมชน เช่น หน่วยชุมชนจัดการตนเอง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล แกนนำชุมชน องค์กรบริหารส่วนตำบล หมายเลขอุகุฉิน 191/1669 ถึงพกภัยต่าง ๆ หรือหน่วยงานอื่นในชุมชน เพื่อเข้าสู่กระบวนการช่วยเหลือเบื้องต้น และนำส่งผู้ป่วยเข้าสู่ระบบบริการที่ห้องฉุกเฉิน ประเมินแยกโรคและเตรียมการส่งต่อตามแนวทาง ขั้นตอนนี้ มีรูปแบบ การประเมินผู้ป่วยที่มีภาวะฉุกเฉิน (Triage) 5 ระดับ และการประเมินพฤติกรรมกัวร์รารุนแรง (OAS: Overt Aggression Scale for objective rating of verbal and physical aggression) 3 ระดับ เพื่อเป็นเครื่องมือช่วยประเมินพฤติกรรมความรุนแรงของผู้ป่วย เรื่องสำคัญสำหรับแพทย์เวชปฏิบัติที่ว่าไปและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับในการส่งต่อผู้ป่วย คือ การคัดแยกภาวะทางกาย หลังจากได้รับการคัดกรองโรคทางกายและประเมินความเสี่ยงโดยใช้ Triage/แบบประเมินพฤติกรรมกัวร์รารุนแรง (OAS)

กรณีผู้ติดยาเสพติดที่เจ้านักงาน ป.ป.ส. หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจพบหรือสังสัยว่าเสพยาเสพติด วัตถุอุออกฤทธิ์อันตราย หรือสารระเหย ที่มีพฤติกรรมที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้อื่นหรือสังคมที่เกิดจากโรคทางจิตและประสาท หรืออาการที่เกิดจากฤทธิ์ของยาเสพติดที่ใช้ จะประสานแจ้งศูนย์คัดกรองระดับตำบล หรือหากเป็นกรณีฉุกเฉิน เร่งด่วน จะส่งต่อไปที่สถานพยาบาลยาเสพติด (รพช.รพท.รพศ.) ที่ใกล้ที่สุด เพื่อดำเนินการคัดกรอง ประเมิน ช่วยเหลือ และ/หรือ ส่งต่อตามแนวทางเดียวกัน

หากพบว่าผู้ป่วยมีภาวะทางกาย ซึ่งมีความจำเป็นต้องรับการส่งต่อมาที่โรงพยาบาลสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขที่มีศักยภาพสูงขึ้น เช่น โรงพยาบาลชุมชนจำเป็นต้องส่งต่อมาที่โรงพยาบาลทั่วไป หรือโรงพยาบาลประจำจังหวัด กรณีผู้ป่วยไม่มีภาวะทางกายผิดปกติหรือมีแต่อยู่ในระดับที่ควบคุมอาการได้ อาจมีการประเมินความผิดปกติที่เกี่ยวข้อง เช่น การประเมินความผิดปกติทางจิตเวช อาการมาسارหรือภาวะเป็นพิษจากยา หรือสารเสพติดหากผู้ป่วยมีความผิดปกติทางจิต ส่งต่อไปยังโรงพยาบาลที่มีความพร้อมในการดูแลสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขที่สามารถรับผู้ป่วย (Admit) ในระยะสั้น

กรณีที่จำเป็นต้องส่งต่อผู้ป่วยไปยังโรงพยาบาลสังกัดกรมสุขภาพจิต โดยพิจารณาเกณฑ์ในการส่งต่อที่มีความจำเพาะในแต่ละเขตสุขภาพ หากเข้าเกณฑ์การส่งต่อสามารถประสานส่งข้อมูลที่จำเป็น เช่น ผลการคัดกรองภาวะทางกายไปยังศูนย์ส่งต่อของโรงพยาบาลสังกัดกรมสุขภาพจิตที่เป็นโรงพยาบาลปลายทาง แต่ในกรณีที่ผู้ป่วยมีอาการมาسارหรือภาวะเป็นพิษจากยาหรือสารเสพติดอาจส่งไปที่โรงพยาบาลสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข เช่นโรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไป

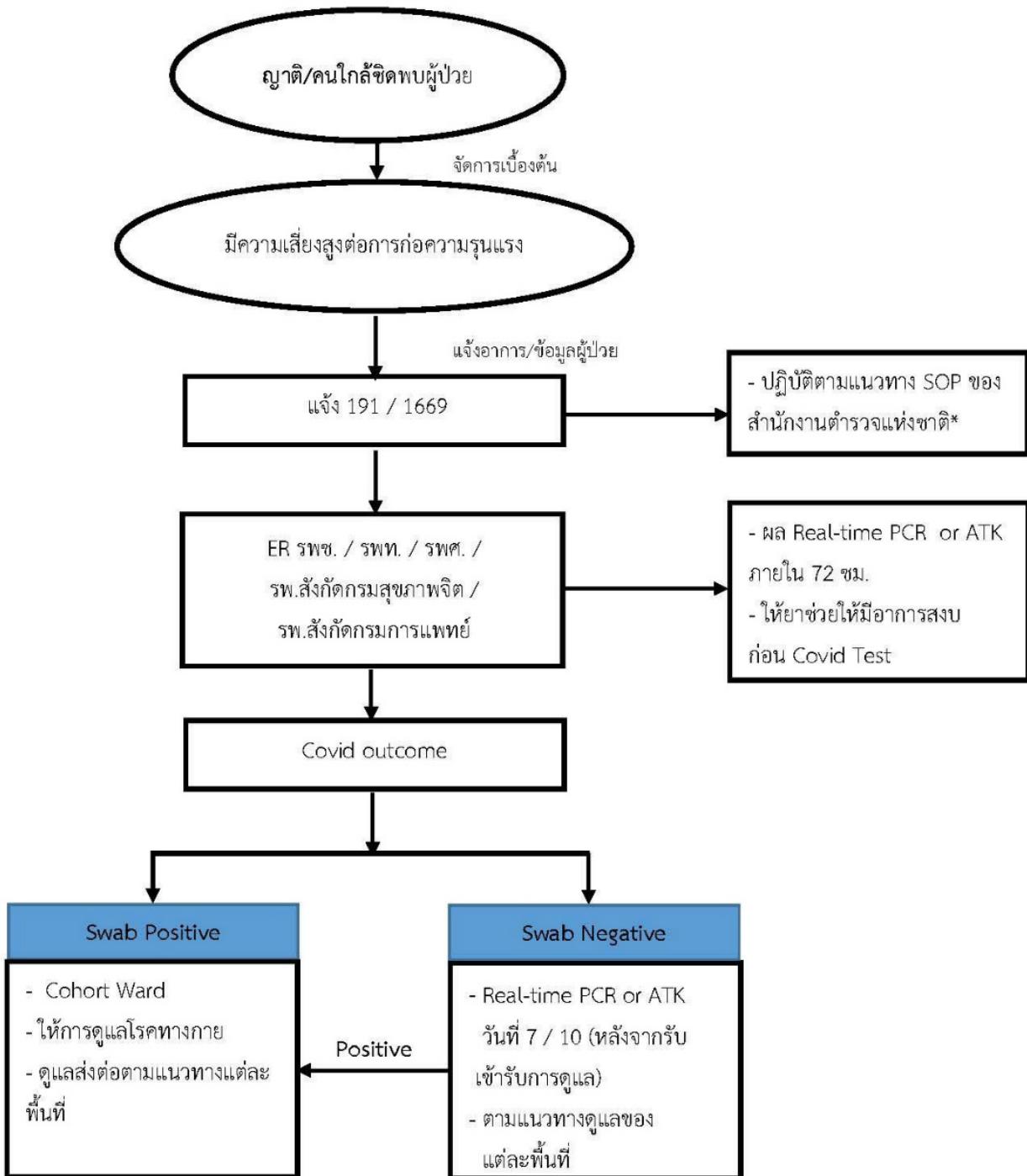
ผู้ป่วยที่พ้นจากภาวะวิกฤตฉุกเฉินด้านยาเสพติด (ภาวะทางกายและทางจิต) รวมทั้งพ้นจากภาวะ การเจ็บป่วยทางกายที่ต้องรับการรักษาเฉพาะเช่น การผ่าตัด การให้เคมีบำบัด หรืออยู่ระหว่างการติดตามเฝ้าระวังการเปลี่ยนแปลงใกล้ชิด เช่น การบาดเจ็บของศีรษะ (Head injury) ความดันโลหิตสูง โรคเบาหวานที่อยู่ระหว่างการปรับระดับยา ภาวะซีดหรือเกล็ดเลือดต่ำในระดับที่ต้องให้เลือด หรือ เกล็ดเลือด แต่พบว่ามีประวัติการเสพติดเรื่องรัง มีปัญหาอย่างมากซับซ้อน เครียกษาหรือพยายามเลิกยาเสพติดแล้วไม่ประสบผลสำเร็จ มีความเสี่ยงสูงต่อการกระทำการทำความผิดหรือเกิดอุบัติเหตุ ไม่สามารถอยู่ในชุมชนได้ และแพทย์พิจารณาว่าควรส่งต่อเพื่อรับการบำบัด พื้นฟูระยะยาวแบบผู้ป่วยใน (Residential rehabilitation program) ให้ส่งต่อไปโรงพยาบาล/สถาบันเฉพาะทางสังกัดกรมการแพทย์ ได้แก่สถาบันบำบัดรักษาและพื้นฟูผู้ติดยาเสพติดแห่งชาติบรมราชชนนี และโรงพยาบาลธัญญารักษ์ภูมิภาคอีก 6 แห่ง ในจังหวัด แม่ฮ่องสอน เชียงใหม่ ขอนแก่น อุดรธานี สงขลา และปัตตานี ตามแนวทางการรับและส่งต่อผู้ป่วยยาเสพติดของกระทรวงสาธารณสุข หรือข้อตกลงร่วมกันในพื้นที่เขตสุขภาพ

หากผู้ป่วยได้รับการบำบัดรักษาจนพ้นจากระยะการบำบัดด้วยยาจากสถานพยาบาลของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข (รพช. รพท. รพศ.) และมีความเสี่ยงสูงต่อการกระทำการทำความผิดหรือเกิดอุบัติเหตุ ไม่สามารถอยู่ในชุมชนได้ หรือให้การพื้นฟู แบบผู้ป่วยนอกแล้วไม่ประสบผลสำเร็จ และแพทย์พิจารณาว่าควรส่งต่อเพื่อรับการบำบัดพื้นฟูระยะยาวแบบผู้ป่วยใน (Residential rehabilitation program) อาจพิจารณาส่งผู้ป่วยไปยังสถานพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หน่วยงานของสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ได้แก่ กระทรวงมหาดไทย กองทัพบก กองทัพเรือ กองทัพอากาศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือสถานพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ในชุมชน เช่น วัด มัสยิด หรือสถานพื้นฟูเอกสารต่าง ๆ ทั้งนี้ ควรเป็นการบูรณาการ ประสานความร่วมมือภายในจังหวัดและเขตสุขภาพ

ก่อนการนำส่งผู้ป่วยควรคำนึงถึงอันตรายและความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นกับผู้ป่วย ญาติ และบุคคลากรในระหว่างการส่งต่อ และเมื่อผู้ป่วยได้รับการบำบัดพื้นฟูตามกระบวนการแล้ว จะมีการวางแผนจำหน่าย (Discharge) หรือส่งผู้ป่วยกลับ (Refer back) โดยมี การติดต่อประสานงานจากโรงพยาบาลปลายทางกลับสู่โรงพยาบาลต้นทาง และตรวจสอบและเตรียมความพร้อมก่อนกลับ เพื่อการดูแล ต่อเนื่อง เช่น ครอบครัวมีความพร้อมในการดูแลผู้ป่วย การสนับสนุน/ช่วยเหลือของชุมชน ภาคประชาสังคม หรือองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น เป็นต้น

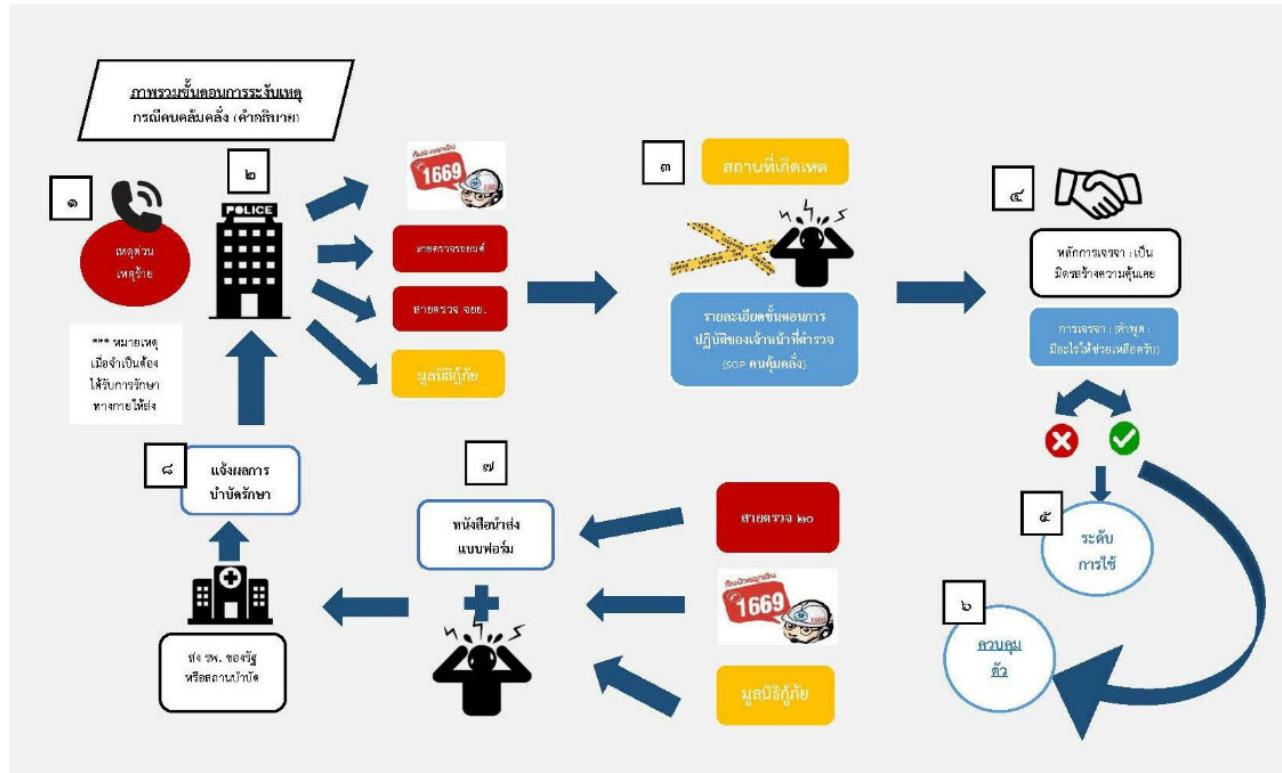
แผนภูมิที่ 5 แนวทางการส่งต่อผู้ป่วยที่มีอาการทางจิตจากการใช้ยา/สารเสพติดกรณีฉุกเฉิน
กรณีฉุกเฉิน สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019
(COVID - 19)

แนวทางการดำเนินงานการบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
ตามประมวลกฎหมายยาเสพติด

ขั้นตอนการระจับเหตุ กรณีคนคุ้มคลั่ง

การระจับเหตุคนคลั่งคลั่ง (คำอธิบาย)

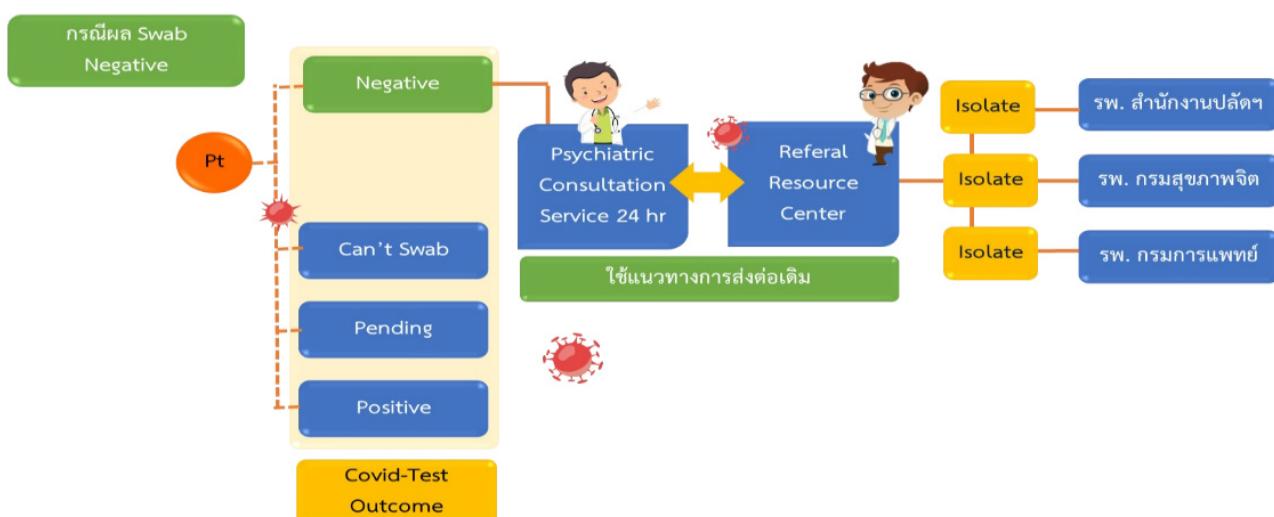
แนวทางการส่งต่อผู้ป่วยที่มีอาการทางจิตจากการใช้ยา/สารเสพติดในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) ⁽¹⁾

1. การส่งต่อผู้ป่วยที่มีอาการทางจิตจากการใช้ยา/สารเสพติดระหว่างโรงพยาบาลสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข พิจารณาตามผลตรวจ Real - time PCR 4 รูปแบบ ได้แก่

- 1.1 กรณีผลตรวจ (Swab Negative)
- 1.2 กรณีไม่สามารถตรวจได้ (Can't Swab)
- 1.3 กรณีอยู่ระหว่างผลตรวจ (Pending)
- 1.4 กรณีผลตรวจบวก (Swab Positive)

แผนภูมิที่ 6 แนวทางการส่งต่อผู้ป่วยที่มีอาการทางจิตจากการใช้ยา/สารเสพติดในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19)

In Hospital

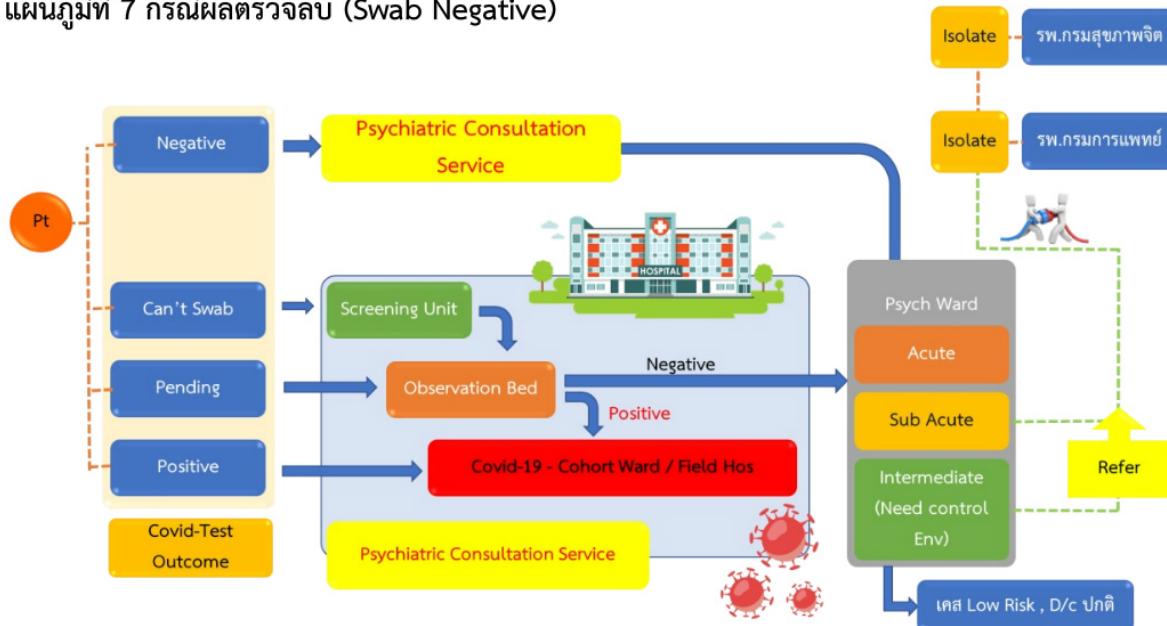

2. การส่งต่อผู้ป่วยวิกฤตที่มีอาการทางจิตจากการใช้ยา/สารเสพติด กรณีส่งระหว่างโรงพยาบาลสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ไปยังโรงพยาบาลสังกัดกรมการแพทย์ และสังกัดกรมสุขภาพจิต ซึ่งพิจารณาตามผลตรวจ Real-time PCR 3 รูปแบบดังนี้

- 2.1 กรณีผลตรวจลบ (Swab Negative)
- 2.2 กรณีผลตรวจบวก (Swab Positive)
- 2.3 กรณีไม่สามารถตรวจได้ (Can't Swab) หรือ กรณีอยู่ระหว่างรอผลตรวจ (Pending)

แผนภูมิที่ 7 กรณีผลตรวจลบ (Swab Negative)

แผนภูมิที่ 8 กรณีผลตรวจบวก (Swab Positive)

แผนภูมิที่ 9 กรณีไม่สามารถตรวจได้ (Can't Swab) หรือ กรณีอยู่ระหว่างรอผลตรวจ (Pending)

In Hospital

หมายเหตุ : การพิจารณาผลตรวจ COVID – 19 อาจพิจารณาผลจาก Real-time PCR หรือ ATK หรือแนวทางการดูแลตามบริบทของแต่ละพื้นที่

เกณฑ์พิจารณาส่งต่อ (Refer In) ผู้ป่วยที่มีอาการทางจิตจากการใช้ยา/สารเสพติดรุนแรง/เรื้อรังจากหน่วยบริการระดับ A, S, M1 และ M2 ไปยังสถาบัน/โรงพยาบาลสังกัดกรมสุขภาพจิต

แบบผู้ป่วยนอก (OPD)	แบบผู้ป่วยใน (IPD)
<p>1. ผู้ป่วยจิตเวชที่มีโรคร่วมมายา/สารเสพติด ที่มีอาการ/อาการแสดงของโรคทางกายคงที่จำเป็นต้องส่งต่อ</p> <p>2. ผู้ป่วยจิตเวชที่มีโรคร่วมมายา/สารเสพติด ที่มีปัญหาด้านนิสิตจิตเวชที่ต้องการตรวจวินิจฉัยตามกฎหมาย (คดี ม.14, ม.56) ที่ไม่มีความจำเป็นต้องการรักษาแบบผู้ป่วยใน (IPD) หน่วยบริการในสังกัดกรมสุขภาพจิต</p> <p>3. ผู้ป่วยจิตเวชที่มีโรคร่วมมายา/สารเสพติดที่จำเป็นที่ต้องตรวจหรือบำบัดรักษาพื้นฟูที่เฉพาะเจาะจง เช่น การบำบัดแบบเฉพาะทางโดยนักจิตวิทยาหรือทีมสาขาวิชาซึ่งเฉพาะหรือโปรแกรมเฉพาะที่เกินศักยภาพของ รพท.และ รพศ.</p>	<p>1. ผู้ป่วยจิตเวชที่มีโรคร่วมมายา/สารเสพติดที่มีความเสี่ยงต่อการก่อความรุนแรงตามเกณฑ์SMI-V</p> <p>1.1 มีประวัติซ่าตัวตาย มุ่งหวังให้เสียชีวิต</p> <p>1.2 มีประวัติทำร้ายผู้อื่นด้วยวิธีรุนแรง/ก่อเหตุการณ์รุนแรงในชุมชน</p> <p>1.3 มีอาการหลงผิด คิดทำร้ายผู้อื่นให้ถึงแก่ชีวิต/มุ่งร้ายแบบเฉพาะเจาะจง</p> <p>1.4 เคยมีประวัติก่อคดีอาญารุนแรง (ฆ่า พยายามฆ่า ข่มขืน วางแผน)</p> <p>2. ผู้ป่วยจิตเวชที่มีโรคร่วมมายา/สารเสพติด ที่ได้รับการรักษาเป็นผู้ป่วยนอก เป็นเวลา 3 เดือน (Adequate treatment) แต่อาการยังไม่ดีขึ้น</p> <p>3. ผู้ป่วยจิตเวชที่มีโรคร่วมมายา/สารเสพติด ต้องได้รับบำบัดรักษาพื้นฟูสมรรถภาพด้วยวิธีเฉพาะเจาะจงและเข้มข้น เช่น การรักษาด้วยไฟฟ้า</p> <p>4. ผู้ป่วยจิตเวชที่มีโรคร่วมมายา/สารเสพติด Readmitted ภายใน 28 วัน</p> <p>5. ผู้ป่วยจิตเวชที่มีโรคร่วมมายา/สารเสพติด Admitted 3 ครั้ง ขึ้นไป ใน 1 ปี</p> <p>6. ผู้ป่วยจิตเวชที่มีโรคร่วมมายา/สารเสพติด คดี ม. 48</p> <p>7. ผู้ป่วยจิตเวชที่มีโรคร่วมมายา/สารเสพติดที่ถูกกล่าวมั่น/โจชัวร์ร่อน/พรบ. สุขภาพจิต พ.ศ. 2551 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2565</p>

หมายเหตุ : ผู้ป่วยอายุ อายุ ≤ 15 ปี ส่งต่อสถาบันจิตเวชเด็กและวัยรุ่น/รพ. ที่มีจิตแพทย์เด็กและวัยรุ่น
ผู้ป่วยอายุ > 15 ปีขึ้นไป ส่งต่อโรงพยาบาลจิตเวช

เกณฑ์พิจารณารับส่งต่อ (Refer In) ผู้ป่วยที่มีอาการทางจิตจากการใช้ยา/สารเสพติดรุนแรง/เรื้อรังจากหน่วยบริการระดับ A, S, M1 และ M2 ไปยังสถาบันบำบัดรักษาและพื้นฟูผู้ติดยาเสพติดแห่งชาติบรรษานนี และโรงพยาบาลรัฐภูมิภาค สังกัดกรมการแพทย์

แบบผู้ป่วยนอก (OPD)	แบบผู้ป่วยใน (IPD)
<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้ป่วยยา/สารเสพติดที่เสพติดเรื้อรัง กลับไปเสพซ้ำ และไม่สามารถอยู่ในชุมชนได้ 2. ผู้ป่วยยา/สารเสพติด ที่มีความยุ่งยากซับซ้อน และมีความเสี่ยงสูงต้องทำการบำบัดรักษาพื้นฟู และดูแลต่อเนื่อง จากสถาบันบำบัดรักษาและพื้นฟูผู้ติดยาเสพติดแห่งชาติบรรษานนี และโรงพยาบาลรัฐภูมิภาค 3. ผู้ป่วยยา/สารเสพติด ที่จำเป็นที่ต้องตรวจหรือบำบัดรักษาพื้นฟูที่เฉพาะเจาะจง/ต่อเนื่องที่เกินศักยภาพของ รพท. และ รพศ. แต่ยังไม่ครบเกณฑ์การรักษาผู้ป่วยในของโรงพยาบาลต้นทาง 4. ผู้ป่วยยา/สารเสพติดที่ต้องบำบัดพื้นฟูสมรรถภาพ 5. ผู้ป่วยยา/สารเสพติดที่มีอาการเจ็บป่วย จากการใช้หรือหยุดใช้ยาและสารเสพติด อาจอรับการปฏิบัติช่วยเหลือทางการแพทย์ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้ป่วยที่ได้รับการวินิจฉัยว่าติดยา/สารเสพติดรุนแรง/ เรื้อรัง 2. ผู้ป่วยยา/สารเสพติดได้รับการรักษาแบบผู้ป่วยในเกิน 7 – 14 วัน 3. ผู้ป่วยยา/สารเสพติดที่ประสบความล้มเหลวในการรักษาแบบผู้ป่วยนอกและผู้ป่วยใน 4. ผู้ป่วยยา/สารเสพติด ที่จำเป็นที่ต้องตรวจหรือบำบัดรักษาพื้นฟูที่เฉพาะเจาะจง/ต่อเนื่อง ที่เกินศักยภาพของ รพท. และ รพศ. 5. ผู้ป่วยยาเสพติดที่ผู้ป่วยยา/สารเสพติดที่ต้องได้รับการรักษาแบบผู้ป่วยใน เป็นผู้ป่วยที่มีอาการรุนแรงจากการใช้ยา/สารเสพติดเกินขนาด หรือภาวะพิษเฉียบพลัน (Acute intoxication) ที่อาการทางกายคog ที่ หรือพันธุ์อันตรายแล้ว 6. ผู้ป่วยยา/สารเสพติด ที่มีอาการเจ็บป่วยกะทันหันและรุนแรงจากการใช้หรือหยุดใช้ยาและสารเสพติด ซึ่งเป็นภาวะที่คุกคามต่อชีวิตของตนเอง 7. ผู้ป่วยยา/สารเสพติดที่มีอาการเจ็บป่วยกะทันหันและรุนแรงจากการใช้หรือหยุดใช้ยา/สารเสพติด และมีความเสี่ยงสูงที่จะเกิดอันตรายต่อชีวิตตนเองและผู้อื่น

แผนภูมิที่ 10 แนวทางการประสานส่งต่อผู้ป่วยที่มีอาการทางจิตจากการใช้ยา/สารเสพติดกลับไปรักษาต่ออย่าง สถานพยาบาลรับกลับ (Refer Back) โดยแผนกผู้ป่วยนอก (OPD)

ผู้รับผิดชอบ

แนวทางปฏิบัติ

รพ.จิตเวช/สบยช./รพ.รัตนภารักษ์

แพทย์แผนกผู้ป่วยนอก (OPD)

พยาบาลแผนกผู้ป่วยนอก (OPD)

พยาบาลแผนกผู้ป่วยนอก (OPD)

ศูนย์รับส่งต่อผู้ป่วย

พยาบาลแผนกผู้ป่วยนอก (OPD)

รพ.ชุมชน/รพ.สต./รพ.ใกล้บ้าน

ผู้ป่วย OPD เข้าเกณฑ์ Refer Back
ส่งต่อกลับไปรักษา / รับยา รพ.ใกล้บ้าน

แพทย์ D/C

จัดทำเอกสาร D/C ที่เกี่ยวข้อง

จัดทำเอกสารและตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วน

ไม่ครบ
ส่งกลับไปพบแพทย์

ครบ

- อธิบายผู้ป่วยเรื่องการส่งกลับในเบื้องต้น
- ส่งเอกสารมาที่ศูนย์รับส่งต่อผู้ป่วย

ศูนย์รับส่งต่อผู้ป่วย (Refer)

- ตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วนของเอกสารที่เกี่ยวข้อง
- ให้คำแนะนำผู้ป่วยในการรักษา/รับยาต่อ
- ดำเนินการให้ผู้ป่วยนำไปขอรับบริการจากสถานพยาบาลใกล้บ้าน

ส่งเอกสารแจ้ง รพ.สต./รพ.ใกล้บ้าน

ดูแล/รับยา/ติดตามผู้รับวังในชุมชน

แผนภูมิที่ 11 แนวทางการประสานส่งต่อผู้ป่วยที่มีอาการทางจิตจากการใช้ยา/สารเสพติดกลับไปรักษาต่ออย่าง สถานพยาบาลรับกลับ (Refer Back) โดยแผนกผู้ป่วยใน (IPD)

ผู้รับผิดชอบ

รพ.จิตเวช/สบยช./รพ.รัตนภารกษ์

แพทย์ แผนกผู้ป่วยใน (IPD)

แผนกผู้ป่วยใน (IPD)

ศูนย์ส่งต่อ รพ.จิตเวช/
สบยช./รพ.รัตนภารกษ์

รพ.ปลายทาง

แผนกผู้ป่วยใน (IPD)
รพ.ปลายทาง

แผนกผู้ป่วยใน (IPD)
รพ.ปลายทาง

หมายเหตุ : เฉพาะโรงพยาบาลที่มีหน้าผู้ป่วยจิตเวชและยาเสพติด

แนวทางปฏิบัติ

ผู้ป่วย IPD เข้าเกณฑ์ Refer Back ส่งต่อ
กลับไปรักษา รพ.ใกล้บ้าน

ประสานการส่งกลับ

ระหว่างแพทย์ รพ.จิตเวช/สบยช./
รพ.รัตนภารกษ์และแพทย์รพ.

ปลายทาง

แผนกผู้ป่วยใน (IPD) รพ.จิตเวช/สบยช./รพ.รัตนภารกษ์

1. แพทย์ แจ้งการรับ Refer Back Case
2. พยาบาล แจ้งข้อมูลผู้ป่วย Refer Back ไปยังศูนย์ Refer
3. พยาบาล (IPD) แจ้งกลุ่มจิตเวชชุมชน

ศูนย์ Refer รพ.จิตเวช/สบยช./รพ.รัตนภารกษ์

1. แจ้งศูนย์ Refer รพ.ปลายทาง ตามข้อมูลที่ได้รับแจ้งจากหอผู้ป่วย
2. ยืนยันการรับ Case กับศูนย์ Refer รพ.ปลายทางภายในระยะเวลา
ตามบันทึกข้อตกลงในแต่ละพื้นที่และประสานส่งกลับมาใหม่
3. เตรียมส่งผู้ป่วย ณ จุดที่ตกลง

ศูนย์ Refer รพ.ปลายทาง

1. รอรับแจ้งจากรถพยาบาลเมื่อใกล้มาถึงจุดที่ตกลง
2. แจ้งทีมเตียงรับผู้ป่วยในแผนกผู้ป่วยใน เมื่อได้รับแจ้งจากรถพยาบาล

จุดรับผู้ป่วย

1. เมื่อส่งผู้ป่วยไปที่แผนกผู้ป่วยใน (IPD) ให้แจ้งศูนย์ Refer
2. หลังส่งกลับไปแล้วให้แจ้งศูนย์ Refer ทราบทุกราย

Admit รักษาต่อเนื่อง

ดูแล/รับยา/ติดตามเฝ้าระวังในชุมชน

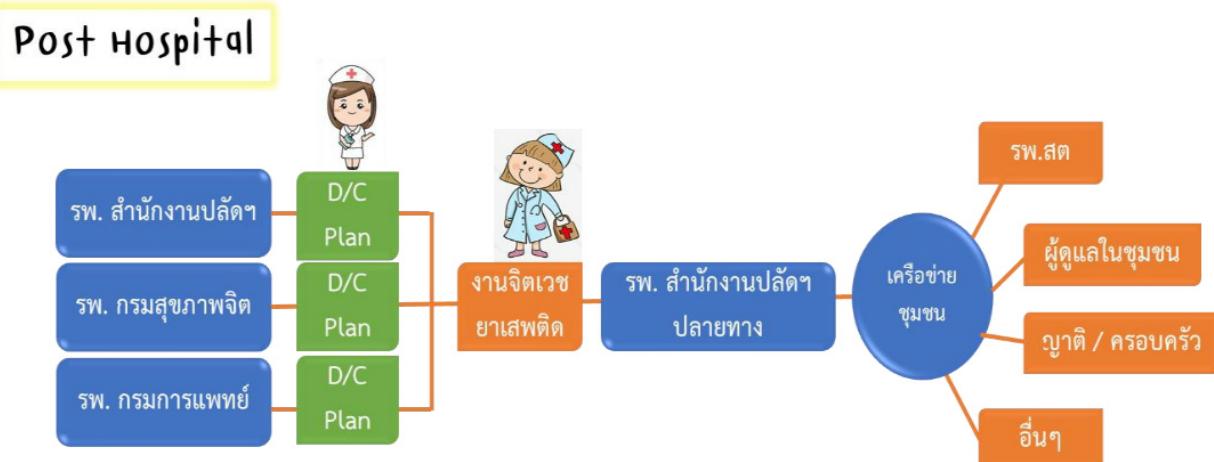
บันทึกปัญหาที่พบจาก
การประสานงาน
รายงานต่อผู้บริหาร เพื่อ
การวางแผนแก้ไขปัญหา
ร่วมกัน

3. กระบวนการจำหน่ายผู้ป่วย (Post Hospital)

ผู้ป่วยมีอาการดีขึ้น โรงพยาบาลปลายทางวางแผนจำหน่ายผู้ป่วยกลับบ้าน โดยประสานกลับมาที่โรงพยาบาลต้นทาง เพื่อตรวจสอบความพร้อมก่อนการส่งกลับ

แผนภูมิที่ 12 กระบวนการจำหน่ายผู้ป่วย (Post Hospital)

ข้อสังเกต/สิ่งที่ต้องประเมินก่อนส่งผู้ป่วยกลับบ้าน

- ประเมินความพร้อมของครอบครัว ญาติ คนใกล้ชิด ในการดูแลผู้ป่วยโรคทางจิตเวช
- สถานการณ์ปัจจุบันการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) บริเวณที่อยู่อาศัยของผู้ป่วย หรือ ผู้ดูแล ลูกหลานตัวหรือไม่

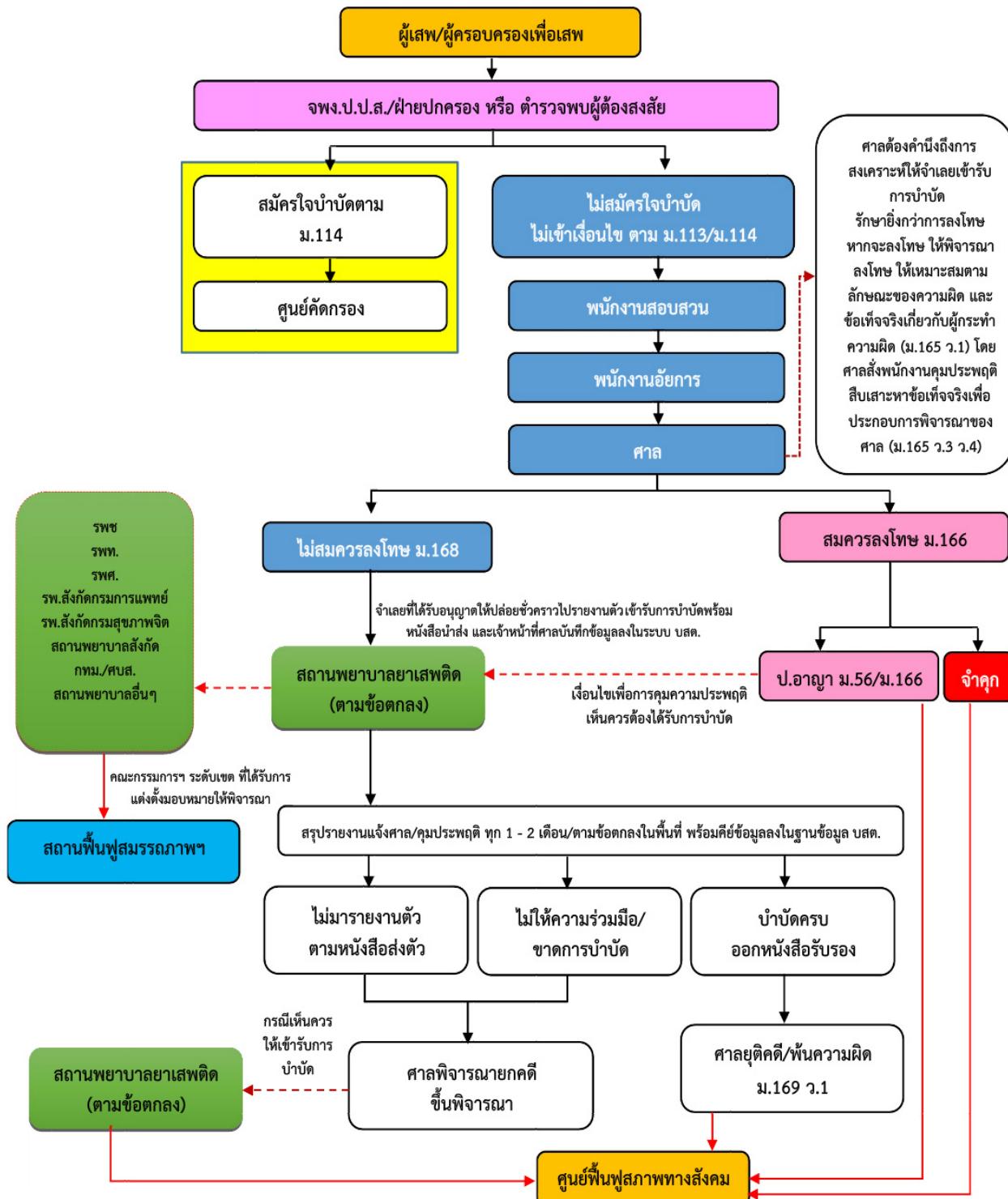

2.3 การรับส่งต่อจากศาล

เมื่อเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. หรือพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ ตรวจพบผู้ที่มีพฤติกรรมอันควรสงสัยว่ากระทำการผิดกฎหมายเสพติดตามมาตรา 162 หรือ 163 หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดเพื่อเสพตามมาตรา 164 ไม่สมควรให้เข้ารับการบำบัดรักษา หรือไม่เข้าเงื่อนไขตามมาตรา 113 หรือ 114 พนักงานอัยการส่งฟ้องศาล ศาลเห็นว่าเข้าเงื่อนไขตามมาตรา 168 ภายใต้บังคับมาตรา 114 เมื่อมีการฟ้องคดีต่อศาลว่าบุคคลได้กระทำการผิดตามลักษณะนี้ ถ้าไม่ปรากฏว่าผู้นั้นเป็นผู้ต้องหาหรืออยู่ในระหว่างถูกดำเนินคดีในความผิดอื่นซึ่งเป็นความผิดที่มีโทษจำคุก หรืออยู่ในระหว่างรับโทษจำคุกตามคำพิพากษาของศาล ในกรณีที่ศาลเห็นว่า พฤติกรรมแห่งคดียังไม่สมควรลงโทษจำเลย หากจำเลยสำนึกในการกระทำโดยอกลงเข้ารับการบำบัดรักษา เมื่อศาลอ่อนดูความพนักงาน อัยการแล้ว หากศาลเห็นสมควร ให้ส่งตัวจำเลยไปสถานพยาบาลยาเสพติดเพื่อเข้ารับการบำบัดรักษา หรือตามมาตรา 166 ในกรณีพิจารณาพิพากษาผู้กระทำการผิดตามลักษณะนี้ ถ้าไม่ปรากฏว่าผู้นั้นเป็นผู้ต้องหาหรืออยู่ในระหว่างถูกดำเนินคดีในความผิดอื่น ซึ่งเป็นความผิดที่มีโทษจำคุก หรืออยู่ในระหว่างรับโทษจำคุกตามคำพิพากษาของศาล ให้ศาลที่พิจารณาพิพากษาคดีดังกล่าว มีอำนาจเปลี่ยนโทษจำคุก เป็นการใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยตามประมวลกฎหมายอาญา หรือนำเงื่อนไข เพื่อคุ้มครองประพฤติข้อเดียวหรือ หลายข้อตามมาตรา 56 แห่งประมวลกฎหมายอาญา มาใช้แทนการลงโทษ ทั้งนี้ตามระยะเวลาที่ศาลกำหนดแต่ต้องไม่เกินกว่าสองปี โดยศาลมีคำสั่งอนุญาตปล่อยชั่วคราวจำเลย ดังแผนภูมิที่ 13

แผนภูมิที่ 13 การรับส่งต่อจากศาล

ตารางการรับส่งต่อผู้เข้ารับการบำบัด

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ
มาตรา 168 <ul style="list-style-type: none"> 1. ศาลօกหนังสือส่งตัวจำเลยไปยังสถานพยาบาลยาเสพติดตามแนวทางที่กำหนด 2. ให้จำเลยที่ได้รับอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวไปรายงานตัว และเข้ารับการบำบัดรักษาในสถานพยาบาลในวันและเวลาราชการ พร้อมหนังสือส่งตัวที่กลุ่มงานสุขภาพจิตและสารเสพติด/จุดบริการอื่นที่สถานพยาบาลกำหนด เพื่อรับการคัดกรองและประเมินความรุนแรงของการติดยาเสพติด ภาวะความเสี่ยง ทางสุขภาพกายหรือสุขภาพจิต รวมถึงแผนการบำบัดรักษาและพื้นฟูผู้ติดยาเสพติดของประเทศไทย (บสต.) 	ศาลยุติธรรม
มาตรา 166 / มาตรา 56 แห่งประมวลกฎหมายอาญา <p>มาตรา 56 (4) และมาตรา 39 (4) แห่งประมวลกฎหมายอาญา กรณีที่ให้ปรับการบำบัดรักษา การติดยาเสพติดให้โทษ ความบกพร่องทางร่างกายหรือจิตใจ หรือความเจ็บป่วยอย่างอื่น ณ สถานที่และระยะเวลาที่ศาลกำหนด</p> <ul style="list-style-type: none"> 1. พนักงานคุุมประพฤติส่งตัวจำเลยไปสถานพยาบาลเพื่อดำเนินการบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพผู้ป่วยยาเสพติดตามศาลสั่ง 2. หากเกินศักยภาพ/ไม่มีสถานพื้นฟูสมรรถภาพสังกัดสำนักงานคุุมประพฤติในพื้นที่ ให้พนักงานคุุมประพฤติดำเนินการออกหนังสือส่งตัวไปยังสถานพยาบาลยาเสพติดตามแนวทางที่กำหนด 3. พนักงานคุุมประพฤติ นำส่งตัวผู้เข้ารับการบำบัดรักษาไปยังสถานพยาบาล ในวันและเวลาราชการ พร้อมหนังสือส่งตัวที่กลุ่มงานสุขภาพจิตและสารเสพติด/จุดบริการอื่นที่สถานพยาบาลกำหนด เพื่อรับการคัดกรองและประเมินความรุนแรงของการติดยาเสพติด ภาวะความเสี่ยงทางสุขภาพกายหรือสุขภาพจิต รวมถึงแผนการบำบัดรักษาและพื้นฟูผู้ติดยาเสพติดของประเทศไทย (บสต.) 4. บันทึกข้อมูลการส่งตัวในระบบข้อมูลการบำบัดรักษาและพื้นฟูผู้ติดยาเสพติดของประเทศไทย (บสต.) 	ศาลยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม กรมคุมประพฤติ

ตารางการรายงานผลการบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพ

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ
ระหว่างการบำบัดรักษา 1. สถานพยาบาลยาเสพติด ดำเนินการรายงานแผนการบำบัดรักษา ความก้าวหน้า และผลการบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพ แก่ศาล/กรมคุมประพฤติ ทุก 1 - 2 เดือน/ตามข้อตกลงในพื้นที่ 2. กรณีที่ผู้เข้ารับการบำบัดไม่มารายงานตัว/ไม่ให้ความร่วมมือในการบำบัดรักษา/ขาดนัดระหว่างการบำบัด ให้ดำเนินการแจ้งข้อมูลแก่ศาล/กรมคุมประพฤติทราบ เพื่อพิจารณา 3. บันทึกข้อมูลการบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพในระบบข้อมูลการบำบัดรักษาและพื้นฟูผู้ติดยาเสพติดของประเทศไทย (บสต.) ทั้งนี้ หากสถานพยาบาลพิจารณาส่งตัวผู้เข้ารับการบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพ ไปยังสถานที่นั้นฟูสมรรถภาพภาคีเครือข่าย ให้ดำเนินการติดตามการรายงานผลการพื้นฟูหรือพฤติกรรมของผู้เข้ารับการบำบัด พร้อมรายงานให้ศาล/กรมคุมประพฤติทราบด้วย	กระทรวงสาธารณสุข กรุงเทพมหานคร
บำบัดครบตามเกณฑ์/ดุลพินิจแพทย์ สถานพยาบาลยาเสพติด ดำเนินการออกหนังสือรับรองการเป็นผู้ผ่านการบำบัดรักษาให้แก่ผู้เข้ารับการบำบัดรักษาหรือผู้ที่อยู่ระหว่างการบำบัด	กระทรวงสาธารณสุข กรุงเทพมหานคร

หมายเหตุ : หากศาลได้รับแจ้งผลการบำบัดรักษาจากสถานพยาบาลยาเสพติดว่าการบำบัดรักษาไม่เป็นที่น่าพอใจหรือจำเลยไม่ให้ความร่วมมือ ให้ศาลยกดีขึ้นพิจารณาพิพากษาต่อไปโดยเร็ว ทั้งนี้ หากความประภูมิแก่ศาลว่าจำเลยฝ่าฝืนหรือผิดเงื่อนไข แต่ศาลเห็นว่าจำเลยยังอยู่ในวัยสัยที่จะแก้ไขปรับปรุง หรือปฏิบัติตามเงื่อนไขต่อไปได้ ศาลอาจว่ากล่าวตักเตือน และกำชับจำเลยให้ปฏิบัติตามวิธีการหรือเงื่อนไขโดยเคร่งครัด หรือกำหนดวิธีการหรือเงื่อนไขใหม่ เพื่อความเหมาะสม หรืออาจพิจารณาส่งตัวเข้ารับการบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพใหม่ได้ ถ้าศาลพิจารณาแล้วว่าจำเลยมีเหตุจำเป็น หากจำเลยฝ่าฝืนหรือผิดเงื่อนไขโดยไม่มีเหตุอันสมควร และการให้ปฏิบัติตามวิธีการหรือเงื่อนไขต่อไปจะไม่เป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขปรับปรุงพฤติกรรมของจำเลย ให้ศาลพิจารณาลงโทษจำเลยตามความเหมาะสมต่อไป (ข้อบังคับของประธานศาลฎีกา)

2.4 การประสานส่งต่อไปยังสถานพื้นฟูสมรรถภาพภาคีเครือข่าย

ตามมาตรา 18 แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด พ.ศ. 2564 ผู้ต้องหาซึ่งอยู่ในระหว่างการตรวจพิสูจน์และการพื้นฟูสมรรถภาพตามพระราชบัญญัติพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 อยู่ในวันก่อนที่ประมวลกฎหมายท้ายพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้บังคับตามพระราชบัญญัติพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 ได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับประมวลกฎหมายท้ายพระราชบัญญัตินี้

แผนภูมิที่ 14 การบูรณาการการประสานส่งต่อไปยังภาคีเครือข่าย

แนวทางการดำเนินงานการบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
ตามประมวลกฎหมายยาเสพติด

ตารางการรับ-ส่งต่อผู้เข้ารับการบำบัดพื้นฟูในสถานพินฟูสมรรถภาพภาคีเครือข่าย

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ
<p>สถานพยาบาลยาเสพติด</p> <p>เมื่อสถานพยาบาลยาเสพติด ดำเนินการคัดกรองและประเมินความรุนแรงของการติดยาเสพติด ภาวะความเสี่ยงทางสุขภาพกายหรือสุขภาพจิต รวมถึงให้การบำบัดรักษาที่เหมาะสมแก่ผู้เข้ารับ การบำบัดรักษาในสถานพยาบาลยาเสพติดแล้ว พบร่วมกับผู้เข้ารับการบำบัด ไม่มีภาวะแทรกซ้อน ทางจิตรุนแรง ไม่มีโรคทางกายที่รุนแรงหรือโรคติดต่อในระยะติดต่อ ไม่เป็นผู้ป่วยติดสุราเรื้อรัง สมควรได้รับการพื้นฟูสมรรถภาพ เป็นเวลา 120 วัน หลังการบำบัดรักษาด้วยยาหรือวิธีอื่น ที่เหมาะสมครบตามเกณฑ์กำหนดเรียบร้อยแล้ว คณะกรรมการฯ ระดับเขต ที่ได้รับการแต่งตั้ง มอบหมายให้พิจารณา</p>	กระทรวงสาธารณสุข
<p>คณะกรรมการฯ ระดับเขต ที่ได้รับการแต่งตั้งมอบหมายให้พิจารณา</p> <p><u>ระดับเขตสุขภาพ</u></p> <p>โดยมีองค์ประกอบ และอำนาจหน้าที่ตามที่คณะกรรมการฯ ระดับเขต ที่ได้รับการแต่งตั้ง มอบหมายให้พิจารณา มอบหมาย</p> <p><u>ระดับจังหวัด</u></p> <p>โดยมีองค์ประกอบ และอำนาจหน้าที่ตามที่คณะกรรมการฯ ระดับเขต ที่ได้รับการแต่งตั้ง มอบหมายให้พิจารณา มอบหมาย</p>	กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงมหาดไทย

การรายงานผลการบำบัดพื้นฟูสมรรถภาพ

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ
<p>ระหว่างการบำบัดรักษา</p> <ol style="list-style-type: none"> สถานพินฟูสมรรถภาพ ดำเนินการรายงานแผนการพื้นฟู พฤติการณ์ และผลการพื้นฟู แก่ สถานพยาบาลต้นทาง ตามแนวทางที่คณะกรรมการฯ ระดับเขต ที่ได้รับการแต่งตั้งมอบหมายให้ พิจารณา กรณีที่ผู้เข้ารับการพื้นฟูไม่ให้ความร่วมมือในการบำบัดรักษา ให้ดำเนินการแจ้งข้อมูลแก่ สถานพยาบาลต้นทางทราบ 	<p>กระทรวงกลาโหม : กองทัพบก กองทัพเรือ กองทัพอากาศ กองทัพไทย</p> <p>กระทรวงมหาดไทย</p> <p>สำนักงานตำรวจแห่งชาติ</p>
<p>บำบัดครบตามเกณฑ์</p> <ol style="list-style-type: none"> สถานพินฟูสมรรถภาพ ดำเนินการทำหนังสือแจ้งสถานพยาบาลต้นทางทราบ สถานพยาบาลยาเสพติด/สถานพินฟูสมรรถภาพ ดำเนินการบันทึกข้อมูลการพื้นฟู สมรรถภาพในระบบข้อมูลการบำบัดรักษาและพื้นฟูผู้ติดยาเสพติดของประเทศไทย (บสต.) และ ออกหนังสือรับรองการเป็นผู้ผ่านการบำบัดรักษาให้แก่ผู้เข้ารับการบำบัดรักษาและพื้นฟู สมรรถภาพ 	<p>กระทรวงกลาโหม : กองทัพบก กองทัพเรือ กองทัพอากาศ กองทัพไทย</p> <p>กระทรวงมหาดไทย</p> <p>สำนักงานตำรวจแห่งชาติ</p> <p>กระทรวงสาธารณสุข</p>

2.5 การประสานส่งต่อไปยังศูนย์พื้นฟูสภาพทางสังคม

ตามมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด พ.ศ. 2564 ให้ศูนย์เพื่อการคัดกรองผู้เข้ารับการบำบัดพื้นฟูและศูนย์เพื่อประสานการดูแลผู้ผ่านการบำบัดพื้นฟูตามประกาศคณะกรรมการควบคุมเรื่องความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ 108/2557 เรื่อง การปฏิบัติต่อผู้ต้องสงสัยว่ากระทำการมีผลตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด เพื่อเข้าสู่การบำบัดพื้นฟูและการดูแลผู้ผ่านการบำบัดพื้นฟู ลงวันที่ 21 กรกฎาคม 2557 เป็นศูนย์คัดกรองและศูนย์พื้นฟูสภาพทางสังคมตามประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ จนกว่าจะมีการจัดตั้งศูนย์คัดกรองหรือศูนย์พื้นฟูสภาพทางสังคมตามประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัติ

ทั้งนี้ เมื่อมีการจัดตั้งศูนย์พื้นฟูสภาพทางสังคม ตามมาตรา 118 แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด ให้กระทรวงมหาดไทยและกรุงเทพมหานครจัดตั้งศูนย์พื้นฟูสภาพทางสังคม ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ บำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ศูนย์พื้นฟูสภาพทางสังคมติดตาม ดูแล ให้คำปรึกษา และพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ศูนย์พื้นฟูสภาพทางสังคมติดตาม ดูแล ให้คำปรึกษา แนะนำ ให้ความช่วยเหลือ และส่งเคราะห์แก่ผู้เข้ารับการบำบัดรักษาตามมาตรา 113 มาตรา 114 และมาตรา 169 เพื่อให้ผู้เข้ารับการบำบัดรักษาได้รับการพื้นฟูสภาพทางสังคม โดยได้รับบริการด้านสวัสดิการสังคม การสังคมสงเคราะห์ที่จำเป็นและ เหมาะสม รวมทั้งช่วยเหลือสนับสนุนให้มีที่อยู่อาศัยเป็นการชั่วคราว เพื่อให้บุคคลดังกล่าวสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้ โดยไม่กลับมากระทำการมีผลตามกฎหมายเดิมที่อยู่กับยาเสพติดอีก โดยให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงแรงงาน กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข และสำนักงาน ป.ป.ส. สนับสนุนและช่วยเหลือการดำเนินการของหน่วยงานข้างต้น ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพ การศึกษา การติดตามดูแลปัญหาด้านสุขภาพและการให้การส่งเสริมฯลฯ ซึ่งการพื้นฟู สภาพทางสังคมข้างต้น ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขกำหนดในกฎกระทรวง

ศูนย์พื้นฟูสภาพทางสังคมมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

1. ให้คำแนะนำ ปรึกษา และช่วยเหลือผู้ติดยาเสพติดหรือผู้ผ่านการบำบัดรักษา
2. ให้ความช่วยเหลือด้านสวัสดิการสังคม รวมทั้งการสนับสนุนผู้ติดยาเสพติดหรือผู้ผ่านการบำบัดรักษาให้ได้ดีที่อยู่อาศัย เป็นการชั่วคราว
3. ช่วยเหลือเกี่ยวกับอาชีพ การศึกษา เงินทุนสงเคราะห์ และให้การส่งเสริมฯลฯ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีพแก่ผู้ติดยาเสพติดหรือผู้ผ่านการบำบัดรักษา
4. ส่งเสริมและสนับสนุนให้นายจ้างหรือสถานประกอบการรับผู้ติดยาเสพติดหรือผู้ผ่านการบำบัดรักษาเข้าทำงาน
5. ส่งเสริมให้ครอบครัวและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบำบัดรักษาและติดตาม ดูแลและช่วยเหลือผู้ติดยาเสพติดหรือผู้ผ่านการบำบัดรักษา

ตารางการดำเนินงานศูนย์พื้นฟูสภาพทางสังคม

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ
<p>1. การจัดตั้งศูนย์พื้นฟูสภาพทางสังคม</p> <p>1.1 ศูนย์พื้นฟูสภาพทางสังคมจังหวัด (ครอบคลุมพื้นที่ระดับจังหวัด อำเภอ ตำบล)</p> <p>1.2 ศูนย์พื้นฟูสภาพทางสังคมในกรุงเทพมหานคร (ครอบคลุมพื้นที่ระดับเขต)</p> <p>1.3 ศูนย์พื้นฟูสภาพทางสังคมอื่นที่ผู้ว่าราชการจังหวัด/ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร โดยคำแนะนำของคณะกรรมการอำนวยการสถานพื้นฟูสภาพทางสังคมจังหวัด/กทม. แต่ตั้ง</p> <p>ทั้งนี้ การจัดตั้งศูนย์พื้นฟูสภาพทางสังคมระดับต่าง ๆ ให้มีการขึ้นทะเบียนเพื่อรับ การตรวจสอบคุณภาพการอำนวยงาน ที่สำนักงานเลขานุการคณะกรรมการบำบัดรักษากลายและ พื้นฟูผู้ด้อยโอกาส (ศอ.ปส.สร) ตามแนวทางที่คณะกรรมการประสานนโยบายและ อำนวยการศูนย์พื้นฟูสภาพทางสังคมกำหนด</p>	<p>กระทรวงมหาดไทย กรุงเทพมหานคร สำนักงานเลขานุการ คณะกรรมการบำบัดรักษากลายและ พื้นฟูผู้ด้อยโอกาส</p>
<p>2. แนวทางการดำเนินงาน</p> <p>ตามแนวทางที่คณะกรรมการประสานนโยบายและอำนวยการศูนย์พื้นฟูสภาพทางสังคม กำหนด</p>	<p>กระทรวงมหาดไทย กรุงเทพมหานคร</p>
<p>3. การติดตาม</p> <p>ตามแนวทางที่คณะกรรมการประสานนโยบายและอำนวยการศูนย์พื้นฟูสภาพทางสังคม กำหนด</p>	<p>กระทรวงมหาดไทย กรุงเทพมหานคร</p>
<p>4. การรายงานผล</p> <p>ตามแนวทางที่คณะกรรมการประสานนโยบายและอำนวยการศูนย์พื้นฟูสภาพทางสังคม กำหนด</p>	<p>กระทรวงมหาดไทย กรุงเทพมหานคร</p>

การบำบัดพื้นฟูผู้ใช้ยาเสพติดโดยชุมชนเป็นฐาน (Community Based Treatment : CBTx)

และการลดอันตรายจากการใช้ยาเสพติด (Harm Reduction)

แนวทางการดำเนินงานการบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
ตามประมวลกฎหมายยาเสพติด

หลักการเหตุผลความจำเป็น

ด้วยเจตนารณ์และเหตุผลความจำเป็นที่กำหนดในพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด พ.ศ. 2564 มีเป้าหมายเพื่อลดการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล โดยกำหนดมาตรการในการป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติด อย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเป็นการบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน อันจะเป็นประโยชน์ในการรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคม รวมถึงเพื่อปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในลักษณะ องค์กรอาชญากรรมซึ่งเป็นภัยร้ายแรงต่อความมั่นคงของประเทศ ส่วนในด้านการบำบัดรักษาในมาตรา 108 แห่งประมวลกฎหมายยาเสพติด ได้กำหนดความหมายของการบำบัดรักษาว่า หมายถึงการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด รวมตลอดถึงการคัดกรอง การประเมิน ความรุนแรง การบำบัดด้วยยา การพื้นฟูสมรรถภาพ การลดอันตรายจากยาเสพติด (Harm reduction) และการติดตามหลังการบำบัดรักษา ซึ่งสอดคล้องกับทิศทางการแก้ไขปัญหายาเสพติดตามแนวทางเดียวกันทั่วโลก ดังจะเห็นได้จากข้อสรุปจากการประชุมสมัชชาสหประชาชาติสมัยพิเศษว่าด้วยปัญหายาเสพติดโลก ค.ศ.๒๐๑๖ (United Nations General Assembly Special Session 2016 : UNGASS 2016) และการประชุมคณะกรรมการยาเสพติดแห่งสหประชาชาติ (Commission on Narcotic Drugs : CND) ที่สร้าง ความเปลี่ยนแปลงกรอบความคิดและนโยบายด้านยาเสพติดของโลก ซึ่งปรับเปลี่ยนแนวคิดจากการทำสงครามกับยาเสพติดที่มุ่งเน้น ให้เกี่ยวยาเสพติดได้อย่างรวดเร็ว เด็ดขาด มาใช้การสารานุสุขนำเน้นเรื่องความเจ็บป่วยลักษณะ Balance comprehensive and integrated approach โดยให้ความสำคัญกับสุขภาพและ ความปลอดภัยของบุคคล ปกป้องชุมชนจากผลกระทบและอันตรายจากยาเสพติด ยุติความคิดเรื่องของยาเสพติดเป็นอาชญากรรม ใช้นโยบายที่อ่อนโยน เช่น การลดอันตรายจากการใช้ยาเสพติด (Harm reduction) การทำให้ไม่เป็นความผิด (Decriminalization) การเบี่ยงเบนคดี (Diversion) ดังนั้นมาตรการการลดอันตราย จึงเป็นแนวคิดสำคัญ ที่ต้องนำมาใช้ในทุกกระบวนการของการแก้ปัญหา ตั้งแต่การคัดกรอง การบำบัดรักษา และ การใช้วิธีในสังคม เช่นเดียวกับที่องค์กรอนามัยโลก (World Health Organization: WHO) แนะนำให้ผู้เกี่ยวข้องนำแนวคิดและรูปแบบการบำบัดรักษา และพื้นฟูผู้ติดยาเสพติดโดยชุมชนเป็นฐาน (Community Based Treatment : CBTx) ไปใช้เพื่อช่วยเหลือผู้ใช้ยาและสารเสพติด ให้สามารถอยู่ร่วมกับสังคม ชุมชนที่ตนอาศัยอยู่ได้โดยไม่ทำให้สังคม ชุมชนเดือดร้อน โดยอาศัยความร่วมมือของชุมชน และภาคส่วนอื่น ที่เกี่ยวข้องและถือเป็นรูปแบบการช่วยเหลือที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืน

การบำบัดพื้นฟูผู้ใช้ยาเสพติดโดยชุมชนเป็นฐาน (Community Based Treatment : CBTx)⁽⁹⁾

ชุมชนถือเป็นฐานที่มั่นคงยั่งยืนในการจัดการสุขภาพประชาชน (Population Health) การสาธารณสุขมูลฐาน เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการบูรณาการให้รอบด้านครอบคลุมทุกมิติด้านสุขภาพด้านระบบการดูแลสุขภาพ (Health care system) ของ ประชาชนกลุ่มนั้น ๆ แต่อาจมีผลไม่มากนักต่อการจัดการสุขภาพในภาพรวม ควรจะต้องพิจารณาให้ครอบคลุมถึงปัจจัยทางสังคม อื่น ๆ ที่ผลต่อสุขภาพ (Social Determinant of Health) และโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเด็นสุขภาพด้านการติดยาเสพติดที่มีเหตุปัจจัย และความสัมพันธ์โดยตรงทั้งด้านร่างกาย จิตและสังคม และถือเป็นแนวทางปฏิบัติในการบำบัดรักษาและการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดที่กำหนดไว้ในประกาศคณะกรรมการบำบัดรักษาและพื้นฟูผู้ติดยาเสพติดเรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข การคัดกรอง การบำบัดรักษา การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด และการประเมินผลการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ที่เป็นรูปแบบการดำเนินงานในการช่วยเหลือผู้ติดยาเสพติดเชิงบูรณาการ

การบำบัดรักษาโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน (Community Based Treatment: CBTx) เป็นกระบวนการดูแลสุขภาพผู้ใช้ และผู้ติดยาเสพติดในชุมชนตั้งแต่เกิดจนตาย มีกระบวนการตั้งแต่การส่งเสริมป้องกัน บำบัดรักษาและฟื้นฟูสภาพร่างกาย จิตใจ และ สังคม ให้ครอบคลุมในทุกมิติของปัจจัยทางสังคมที่มีผลต่อสุขภาพอย่างยั่งยืน (Sustained recovery management approach) เป็นการจัดการปัญหาสุขภาพที่บูรณาการการทำงานร่วมกันของคนในชุมชนและภาคีเครือข่ายในการเฝ้าระวัง การค้นหา การสร้าง แรงจูงใจและให้คำปรึกษาแนะนำในปัญหาการใช้ยาเสพติด การบำบัดรักษาและฟื้นฟูสภาพ ส่วนฝ่ายการแพทย์หรือสาธารณสุขใช้ วิทยาการทางการแพทย์และจิตวิทยาการเสพติดเพื่อการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสภาพผู้ใช้ยาในสถานพยาบาลหรือชุมชนตามความจำเป็น บุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุขมีบทบาทเป็นผู้ประสานงานในการบูรณาการปัจจัยทางสังคมอื่น ๆ ที่มีผลต่อสุขภาพที่เกี่ยวข้อง ร่วมกับครอบครัว สมาชิกในชุมชน หน่วยงานภาครัฐและภาคประชาสังคมที่เกี่ยวข้อง มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ใช้และผู้ติดยาเสพติดให้ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคม ชุมชน อย่างไม่ก่อให้เกิดผลกระทบ ในระหว่างเดินทางความพยายามในการลด ละ เลิกยาเสพติด ที่อาจต้องดำเนินต่อไปตลอดชีวิตของคนคนนั้น (Life course model) โดยไม่ติดตรา ยึดหลักสิทธิมนุษยชน เห็นคุณค่าของความเป็น เพื่อนมนุษย์ โดยตลอดกระบวนการดังกล่าวสามารถดำเนินการโดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในชุมชน ศักยภาพ และ ทรัพยากรของชุมชน ไม่กระทบต่อการดำเนินชีวิตและไม่เสียค่าใช้จ่าย ควบคู่ไปกับบริบท และการเปลี่ยนแปลงของสังคม ด้วยความต่อเนื่องและยั่งยืนโดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ ประกอบด้วย 3 ส่วน และมีบทบาทหน้าที่ ดังแผนภูมิด้านล่าง

ปรัชญาแนวคิดสำคัญของการดำเนินการบำบัดพื้นฟูโดยชุมชนเป็นฐาน : CBTx

- เน้นความต่อเนื่องของกระบวนการดูแลตั้งแต่กระบวนการค้นหาผู้ป่วย (Outreach) การช่วยเหลือพื้นฐาน (Basic support) การลดอันตราย (Harm reduction) และการใช้ชีวิตร่วมกันในสังคม (Social reintegration) ด้วยความสมมาร์ใจ
- จัดกิจกรรม บริการต่าง ๆ ในชุมชน ที่ใกล้ชิดกับสถานที่ที่ผู้ใช้ยาเสพติดอาศัยอยู่ให้มากที่สุด
- กระบวนการใช้ชีวิตทางสังคม และการทำงานของผู้ใช้ยาเสพติดให้น้อยที่สุด
- บูรณาการรูปแบบ วิธีการดูแลให้เข้ากับระบบบริการสุขภาพ และระบบบริการทางสังคมที่มีอยู่เดิม
- ให้การดูแลผู้ใช้ยาเสพติดบนทรัพยากรของชุมชนที่มีอยู่แล้ว รวมถึงทรัพยากรทางครอบครัว
- อาศัยการมีส่วนร่วมของบุคคลที่ได้รับผลกระทบ ครอบครัว และชุมชนในการวางแผนและกำหนดรูปแบบการช่วยเหลือ
- ใช้การจัดการช่วยเหลือแบบองค์รวม โดยการกำหนดจากความต้องการที่จำเป็นของแต่ละบุคคล (เฉพาะราย) ทั้งด้านสุขภาพ ครอบครัว การศึกษา การจ้างงานและที่อยู่อาศัย เป็นต้น
- ประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดของภาคประชาสังคม ผู้บังคับใช้กฎหมาย และผู้ให้บริการด้านสุขภาพ
- กำหนดเครื่องมือ รูปแบบ วิธีการดูแลผู้ใช้ยาเสพติดบนหลักฐานวิชาการเชิงประจักษ์
- ผู้ใช้ยาเสพติดได้รับการแจ้งข้อมูลการบำบัดรักษาและสมัครใจมีส่วนร่วมในการบำบัดรักษา
- เคราะห์เสพติดมุนุษยชน ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และพิทักษ์ความลับของผู้ใช้ยาเสพติด
- ยอมรับว่าการติดข้ามเป็นขั้นตอนหนึ่งในกระบวนการรักษา และไม่ควรหยุดกระบวนการนำผู้ใช้ยาเสพติดให้เข้าสู่บริการการช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง

กระบวนการดำเนินการบำบัดพื้นฟูโดยชุมชนเป็นฐาน : CBTx

เมื่อชุมชนมีความตระหนัก และเกิดความรู้ความเข้าใจในแนวคิดหลักการ การบำบัดพื้นฟูโดยชุมชนเป็นฐานแล้ว ชุมชนสามารถเริ่มดำเนินการควบคู่ไปกับกิจกรรมการสร้างหมู่บ้านชุมชนเข้มแข็ง โดยเน้นเจตนารมณ์หลักให้ผู้ใช้ยาเสพติดได้ใช้ชีวิตร่วมกันในสังคมชุมชน พัฒนาคุณภาพชีวิต และลดอันตรายจากยาเสพติด สร้างชุมชนปลอดภัย โดยมีกระบวนการพื้นฐาน 6 ข้อ และกระบวนการสร้างความยั่งยืน 6 ข้อ ดังนี้

1. มีบุคคล/ทีม/คณะกรรมการ : รวมพลคนนอกใน

เป็นการแสวงหาบุคคลเพื่อมาเป็น ทีมงาน โดยประกอบด้วยบุคคลที่เป็นสมาชิกในชุมชน หรือคณะกรรมการ รวมทั้ง จากหน่วยงานสาธารณสุข ภาคเอกชน และหน่วยงานเครือข่ายอื่น ๆ ในชุมชน รวมทั้งผู้บังคับใช้กฎหมาย เพื่อสร้างความเข้าใจ การมีส่วนร่วม มีเป้าหมายเดียวกัน และหาแนวทางปฏิบัติร่วมกัน โดยการร่วมพูดคุย วิเคราะห์ปัญหาของชุมชน หาสาเหตุ เรียนรู้บทเรียน ที่ดำเนินการมา ก่อน และหาแนวทางแก้ไขเจ้าหน้าที่สาธารณะ อธิบายเดียวกับ วิธีการบำบัดพื้นฟูผู้ป่วยยาเสพติดแบบ CBTx ให้ทุกคน เข้าใจ ไม่ตีตราความผิด ยอมรับธรรมชาติของผู้ติดยาเสพติด เข้าใจแนวทางการลดอันตรายจากการใช้ยาเสพติด ยึดหยุ่นวิธีการ มุ่งเป้าหมายให้ ลด ละ เลิก ตามความพร้อมของผู้ป่วย ควบคู่กับวิถีการดำเนินชีวิต

2. จัดเวทีประชาคม : เปิดใจซึ่ปัญหา

แจ้งข้อมูลสถานการณ์ รับฟังความเห็น ข้อเสนอแนะ และสร้างการมีส่วนร่วมของสมาชิกในชุมชน ร่วมทบทวน วิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุ พร้อมกำหนดรูปแบบการดูแลช่วยเหลือ อย่างสมดุล ไม่สร้างความขัดแย้ง โดยเริ่มจากการรวบรวมข้อมูล ทุกด้านของชุมชน ที่รวมทั้งปัญหายาเสพติดในชุมชน และปัญหาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ความต้องการร่วมของชุมชน และทรัพยากร ทบทวนปัจจัยสาเหตุ ผลกระทบและความสัมพันธ์ของผู้ใช้ยาเสพติดต่อชุมชน ร่วมหาแนวทาง วิธีการป้องกันแก้ไข ตามศักยภาพและ ความพร้อมของชุมชน หรือ มองหาภาคีเครือข่ายที่สามารถให้การสนับสนุน ช่วยเหลือชุมชน

3. จัดทำข้อตกลงร่วม : เคราะห์พกติกา

กติกา ข้อตกลงร่วม ซึ่งบางชุมชนอาจเรียกว่ากฎชุมชน หรือ ธรรมนูญชุมชน ที่แสดงเป็นลายลักษณ์อักษร ได้รับ การยอมรับร่วมกันของสมาชิกในชุมชน ทุกคน ถือปฏิบัติเหมือน ๆ กัน และสามารถสืบทอดเจตนาณ์ไปสู่สมาชิกรุ่นต่อ ๆ ไป ซึ่งข้อตกลง กติกานี้จะช่วยให้เป้าหมายที่จะไม่ลงโทษความผิด ให้โอกาสผู้ใช้ยาเสพติดได้กลับตัวเป็นสมาชิกที่ดีของชุมชน เช่น ให้ผู้ใช้ยาเสพติดและครอบครัวสามารถใช้ทรัพยากรส่วนกลางของชุมชน ไม่จับผู้ใช้ยาที่อยู่ระหว่างการดูแลช่วยเหลือส่งตัวตรวจ การจัดสรร แบ่งเงินกองทุนหมู่บ้านเพื่อสนับสนุนสร้างงาน สร้างอาชีพให้กับผู้ใช้ยาเสพติด เป็นต้น

กระบวนการดำเนินการดำเนินการบำบัดฟันฟูโดยชุมชนเป็นฐาน : CBTx

4. จัดทำแผนชุมชนในด้านการดูแลผู้ใช้ ผู้เสพยาเสพติด : พัฒนาแผนชุมชน

นำข้อมูลสาเหตุของปัญหาของผู้ป่วยยาเสพติด ความต้องการ ทรัพยากร/ความพร้อมของชุมชน มาหารือกัน เพื่อกำหนดแผนการ หรือกิจกรรม ใน การป้องกันความเสี่ยงอันตราย ช่วยเหลือ บำบัดฟันฟูผู้ใช้ยาเสพติดในชุมชน ตามสภาพปัญหาและ ความรุนแรงของแต่ละราย ทรัพยากรที่จะใช้ บทบาทของครอบครัวมีส่วนช่วยเหลืออย่างไร กำหนดบทบาทหน้าที่ของสมาชิกหรือทีมนำ อาจรวมถึงการกำหนดบุคคลเป็นผู้ดูแลช่วยเหลือผู้ใช้ยาเสพติด เช่นพาราย โดยแผนการเหล่านี้เกิดจากความเห็น และการมีส่วนร่วมของ ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง และต้องซึ่งแจง สื่อสารข้อมูลแผนการดำเนินงานให้สมาชิกทุกคนในชุมชน รวมทั้งผู้ใช้ยาเสพติดและครอบครัวได้รับ ทราบ และมีการติดตาม สอดคล้องปัญหาอุปสรรค และปรับกระบวนการตามสถานการณ์

5. ประสานความร่วมมือทุกภาคส่วน : ทุกคนร่วมกัน

ชุมชนต้องแสวงหา และประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับภาคส่วนอื่นที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ หน่วยบริการ สาธารณสุข ฝ่ายปกครอง ผู้ปั้งคับใช้กฎหมาย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรด้านสังคม และมูลนิธิต่าง ๆ ที่มีอยู่ในบริบทปกติของ ชุมชน โดยการมีส่วนร่วมนั้น ควรเริ่มตั้งแต่การร่วมวิเคราะห์ปัญหา กำหนดเป้าหมาย วางแผนการดูแลช่วยเหลือ และการสนับสนุน ที่หน่วยงาน หรือองค์กรต่าง ๆ จะสามารถให้การสนับสนุนอย่างไรได้บ้างตามบทบาทภารกิจ หน้าที่ โดยช่วยเหลือตามสภาพปัญหาและ ความจำเป็นสำหรับผู้ใช้ยาเสพติดแต่ละรายในชุมชน

6. ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง : สร้างสรรค์ให้ต่อเนื่อง

ชุมชนควรมีการร่วมประเมิน สรุป วิเคราะห์ผลงาน และวางแผนดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ตามวิถีและสภาพปัญหาของ ชุมชน ตั้งแต่การเฝ้าระวัง ค้นหา ตัดกรอง ช่วยเหลือ และกำหนดช่องทางการติดต่อ ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ให้ทราบ สถานการณ์ปัจจุบัน จำนวนผู้เสพติดรายใหม่ กรุ่นที่อยู่ระหว่างการช่วยเหลือ กรุ่นที่มีความเสี่ยงอันตราย มีโรคจิตเวชร่วม หรือที่ต้องพาไป พับแพที่เพื่อรับยาต่อเนื่อง ปัญหาอุปสรรคและปัจจัยความสำเร็จ รวมทั้งการเฝ้าระวังความเสี่ยงอันตรายหรือภาวะวิกฤติที่อาจเกิดขึ้นจาก ปัญยาเสพติด เช่น ผู้ป่วยมีอาการจิตเวช เสี่ยงต่อการเกิดความรุนแรง ซึ่งอาจมีการซ้อมแผนการจัดการป้องกันเป็นครั้งคราว

เมื่อชุมชนดำเนินการตามกระบวนการพื้นฐานทั้ง 6 ข้อแล้ว สภาพปัญหาผู้ดูดยาเสพติดในชุมชน จะอยู่ในภาวะที่ชุมชน สามารถควบคุม จัดการปัญหาด้วยตนเอง ผู้ใช้ยาเสพติดได้รับการบำบัดฟันฟูตามสภาพปัญหาอย่างเหมาะสม ใช้ชีวิตร่วมกัน เป็นลูกหลาน เครือญาติ ชุมชนปลอดภัยและสงบสุข และเพื่อสร้างความยั่งยืน ชุมชนควรเพิ่มกระบวนการอีก 6 ข้อ (ข้อ 7-12) ดังนี้

กระบวนการดำเนินการดำเนินการบำบัดฟันฟูโดยชุมชนเป็นฐาน : CBTx

7. จัดทำทะเบียนข้อมูล : ไม่มีเงื่อนไขข้อมูล

การจัดทำข้อมูลที่เกี่ยวข้องและจำเป็น อาจประกอบด้วย รายชื่อผู้ใช้ยาเสพติด ครอบครัว แผนที่บ้าน ช่องทาง การติดต่อสื่อสาร ข้อมูลของครรภ์หรือแหล่งช่วยเหลือ ทรัพยากรต่าง ๆ รายชื่อผู้ดูแลเฉพาะรายกรณี และอาจรวมถึงประวัติการใช้ยา การบำบัดรักษา ยาประจาร้าที่ต้องรับอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์ความสำเร็จ และเพิ่มโอกาสในการช่วยเหลือ และส่ง ต่อข้อมูลระหว่างทีมงานในชุมชน โดยต้องคำนึงถึงการรักษาความลับ สิทธิด้านข้อมูลข่าวสาร ไม่เปิดเผยอุปกรณ์ของชุมชน และใช้ ประโยชน์ในทางที่เป็นคุณต่อผู้ใช้ยาเท่านั้น

8. ปรับเปลี่ยน สร้างภาวะแวดล้อมเชิงบวก : สร้างชุมชนปลอดภัย

ชุมชนควรมีการปรับเปลี่ยนสิ่งแวดล้อมในชุมชน ให้อิสระอำนวยต่อการป้องกัน ดูแลแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชน ซึ่งหมายรวมถึง เจตคติ ความเชื่อของคนในชุมชน ในการเลี้ยงดู สร้างความอบอุ่นในครอบครัว ความเมตตา ให้โอกาสทุกคนในชุมชนอย่าง เท่าเทียม จัดกิจกรรมเสริมพลังสำหรับเยาวชน วัฒนธรรมประเพณี เช่น งานบุญปลอดเหล้า งดขายสิ่งเสพติดให้เยาวชน รวมทั้ง การจัดการด้านโครงสร้างสิ่งแวดล้อม ให้มีพื้นที่ปลอดภัย สนับสนุน จัดการพื้นที่มีสุน แหล่งอบายมุขต่าง ๆ เป็นต้น

9. อบรมความรู้ สร้างแกนนำ : เพิ่มทีมงานรุ่นใหม่

การเพิ่มขยายทีมงาน แกนนำ และพัฒนาศักยภาพ อบรม ถ่ายทอด แลกเปลี่ยนองค์ความรู้และประสบการณ์ ระหว่างทีมแกนนำ จิตอาสา และผู้สนใจ ซึ่งอาจเป็นครอบครัว เครือญาติของผู้ที่มีปัญหาหรือกลุ่มที่มีความเสี่ยงต่อการใช้ยาเสพติด พ่อแม่ที่มีลูกวัยรุ่นอยู่ในชุมชน โดยอาจรวมถึงการส่งเสริมความรู้ให้กำลังใจ สร้างต้นแบบผู้ให้การช่วยเหลือ และการส่งประกวด เพื่อขอรับรางวัลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง พบว่าสมาชิกชุมชนที่ได้รับรางวัลดีเด่นต่าง ๆ ด้านยาเสพติด เช่น อสม.ดีเด่น ผู้รับรางวัลธัญญารักษ์ อ华อร์ด กำนันผู้ใหญ่บ้านยอดเยี่ยม จะสามารถเป็นแบบอย่าง และเป็นพลังสำคัญในการขับเคลื่อนการดำเนินงาน CBTx ได้อย่างต่อเนื่อง

10. ชุมชนจัดกิจกรรมบำบัด พื้นฟู ดูแล ช่วยเหลือผู้ใช้ยาเสพติดในชุมชน : ยืนหยัดความตั้งใจ

ชุมชนควรมีกิจกรรม วิธีการ หรือประเพณี ที่แสดงสื่อสัญลักษณ์อย่างเป็นรูปธรรม ที่สื่อให้เห็นถึงเจตจำนง ร่วมของชุมชนในการให้อภัย ให้โอกาส มุ่งมั่นที่จะช่วยเหลือผู้ใช้ยาเสพติดให้มีชีวิตอยู่ร่วมกันในชุมชนอย่างสมศักดิ์ศรีตามวิถีของชุมชน ตัวอย่างที่ดำเนินการ เช่น กิจกรรมบำบัดครีสตุขวัญผู้ติดยาที่พื้นโภช กิจกรรมรวมพลคนดี การตั้งชุมชนจิตอาสาพัฒนาชุมชน เป็นต้น

กระบวนการดำเนินการดำเนินการบำบัดพื้นฟูโดยชุมชนเป็นฐาน : CBTx

11. นำเสนอผลงาน ประสานความร่วมมือภาครัฐ และภาคประชาสังคม : เครือข่ายเข้มแข็ง

การบำบัดพื้นฟูโดยชุมชนเป็นฐาน ต้องอาศัยความร่วมมือหลายภาคส่วน ความมีการประสานความร่วมมือกันอย่างใกล้ชิด ได้รับผลงานความสำเร็จร่วมกัน อ้างอิง ขึ้นชม ขอบคุณ เสริมพลังให้กับภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วนที่มีส่วนร่วมในการดำเนินงาน และสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ

12. เป็นแหล่งศึกษาเรียนรู้ : เป็นแหล่งเรียนรู้และแบ่งปัน

การสร้างโอกาสในการเผยแพร่ผลงาน สร้างชื่อเสียง เป็นแหล่งศึกษาเรียนรู้ เป็นต้นแบบ/ตัวอย่างให้กับชุมชนอื่น โดยการทบทวน สรุปบทเรียน การร่วมแรงร่วมใจ เป้าหมาย วิธีการ ขั้นตอน กระบวนการชุมชน รวมรวมภาพถ่ายกิจกรรมต่างๆ ผลลัพธ์ ความสำเร็จ และความสงบสุขของชุมชน ได้นำเสนอเผยแพร่ผลงาน และเปิดโอกาสให้ชุมชนหรือหน่วยงานอื่นๆ ได้ศึกษาเรียนรู้ เป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ช่วยให้ชุมชนที่อยู่ใกล้เคียงสามารถใช้เป็นแบบอย่าง และยังเป็นโอกาสในการรับฟังความเห็น ข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปพัฒนางานอย่างสร้างสรรค์ ต่อเนื่องและยั่งยืน

แนวคิดการลดอันตรายจากการใช้ยาเสพติด (Harm Reduction)

การลดอันตรายจากการใช้ยาเสพติด (Harm reduction) เป็นการมุ่งป้องคุ้มครองผู้ใช้ยาเสพติด และบุคคลรอบข้างจากอันตราย ผลกระทบ รวมถึงระดับความรุนแรงที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้ยาเสพติด ซึ่งอาจมีสาเหตุจากหักหลังของยาเสพติดโดยตรง วิธีการใช้ วิธีการได้มาซึ่งยาเสพติด กฎหมายหรือนโยบาย หรือแม้กระทั่งการตีตรา และการเลือกปฏิบัติของบุคคลรอบข้าง การลดอันตรายจากการใช้ยาเสพติด จึงมีได้มุ่งเป้าแต่เพียงผู้ใช้ยาเสพติดชนิดนิด และเอชไอวี (HIV) เท่านั้น แต่หมายรวมถึงความปลอดภัยของผู้ใช้ยาเสพติดและบุคคลรอบข้างแบบองค์รวม ไม่ว่าจะเกิดจากการใช้ยาเสพติดชนิดใด และระดับการติดได้กี่ตาม ดังนั้นการลดอันตรายจากการใช้ยาเสพติด จึงเป็นมาตรการหนึ่งที่ต้องทำควบคู่กันไปกับกระบวนการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดในทุกรูปแบบ

ในแต่ละปีมีประชากรหลายล้านคนทั่วโลกใช้ยาเสพติดที่ผิดกฎหมาย คนจำนวนมากใช้ยาเสพติดเพื่อความสนุกสนาน บางคนใช้เพื่อปรารถนาการเจ็บปวด ขณะที่คนอื่น ๆ ใช้เพื่อเหตุผลทางจริตประเพณี วัฒนธรรม และศาสนา ถึงแม้ความเป็นจริงที่ว่าการใช้ยาเสพติดนั้นแพร่หลายและไม่มีความรุนแรงก็ตาม แต่วิธีการที่เด่นชัดของรัฐบาลต่างๆ ทั่วโลก คือการทำให้ผู้เสพยาเสพติด หรือผู้มียาเสพติด ไว้ในครอบครองเป็นอาชญากร นโยบายดังกล่าวถูกกำหนดขึ้นด้วยความคาดหวังที่ผิดซึ่งสมมติฐาน กับความพยายามมุ่งเป้าไปที่การผลิตและการจำหน่ายยาเสพติดด้วยความเชื่อที่ว่า ตลาดยาเสพติดและการเสพยาเสพติดจะสามารถถูกกำจัดให้หมดไปได้ ความเหลวlazyที่เกิดจากการใช้กฎหมายยาเสพติดด้วยวิธีการลงโทษไม่ได้มีผลกระทบต่อความเป็นจริงเมื่อพูดถึงความรุนแรงและขอบเขตของความเหลวlazyดังกล่าว การละเมิดสิทธิมนุษยชนเกิดขึ้นเป็นประจำทุกวันทั่วโลกในนามของการควบคุมยาเสพติด ดังแต่โทษประหารชีวิตและการฆ่าตัดตอนไปจนถึงการบำบัดยาเสพติดด้วยวิธีรัมนุชยธรรมและการใช้มาตรการบังคับ ขณะที่กฎหมายยาเสพติดเข้มงวด เพิ่มวิกฤติทางการสาธารณสุขอย่างรวดเร็วในรูปแบบของการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสเชื้อเอชไอวี (HIV) โรคไวรัสตับอักเสบบี (hepatitis B) และโรคไวรัสตับอักเสบซี (hepatitis C) ยิ่งไปกว่านั้นกฎหมายยาเสพติดยังก่อให้เกิดความแออัดของผู้ต้องขังในเรือนจำ ความเหลวlazyที่แพร่กระจายอย่างแพร่หลายจากการใช้ยาเสพติดในความผิดคดียาเสพติดและการเสพยาเสพติดเหล่านี้ โดยพื้นฐานแล้วบ่อนทำลายหลักการของตัดต่อศรีของความเป็นมนุษย์และหลักนิติธรรม โดยทำให้เกิดความแตกแยกของความสัมพันธ์ระหว่างรัฐและประชาชน ดังนั้นในการเริ่มต้นลดความเหลวlazyเหล่านี้ รัฐบาลประเทศต่าง ๆ ดำเนินการลดทอนความเป็นอาชญากรรมทางคดียาเสพติดของการเสพยาเสพติด และการมียาเสพติดไว้ในครอบครองสำหรับใช้เป็นการส่วนตัว

ประเทศไทย ได้มีการนำมาตรการการลดอันตรายจากการใช้ยาเสพติด มาใช้ในการดูแลผู้ป่วยกลุ่มเสพติดรุนแรง ที่ยังไม่สามารถเลิกยาเสพติดได้ โดยเฉพาะกลุ่มผู้ใช้ยาเสพติดด้วยวิธีการฉีด ซึ่งเป็นพฤติกรรมการเสพที่ก่อให้เกิดอันตรายในแห่งของ การเป็นทั้งผู้ติดเชื้อ และแพร่เชื้อโรคสู่บุคคลอื่น ๆ โดยมีเป้าหมายเพื่อลดอันตราย ต่าง ๆ ที่มาจากการใช้ยาเสพติดด้วยวิธีการฉีด จึงใจให้ผู้ป่วยเลิกใช้ยาเสพติด ที่ผิดกฎหมายและเข้ามาปรับเปลี่ยนการทางการแพทย์ จัดสถานที่เป็นสัดส่วนไม่ปะปนกับผู้ป่วยยาเสพติด ประเภทอื่น ๆ เพื่อให้บริการลดอันตรายจากการใช้ยาเสพติดแบบรอบด้าน เน้นการป้องกันและดูแลผู้ได้รับผลกระทบและอันตรายต่างๆ จากการใช้ยาเสพติด โดยเฉพาะโรคเอดส์และโรคติดต่อที่สำคัญ เป็นการเพิ่มการเข้าถึงบริการที่เหมาะสมและครอบคลุมผู้ใช้ยาเสพติด

ที่อยู่ในชุมชน มีสถานที่ปลอดภัยสำหรับผู้ป่วยยาเสพติดที่มาพบปะกันเพื่อทำกิจกรรมสร้างสรรค์ ได้รับกิจกรรมและบริการที่เป็นประโยชน์ต่อสุขภาพและคุณภาพชีวิต ได้รับความรู้เกี่ยวกับการดูแลตนเองในการลดอันตรายจากการใช้ยาเสพติด ให้คำปรึกษารายบุคคล รายกลุ่ม ได้รับการดูแลสุขภาพ ฝึกทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นรวมทั้งทักษะเข้าสังคม กิจกรรมนันทนาการ ตลอดจนการฝึกอาชีพ ที่จะช่วยให้ผู้ใช้ยาเสพติด มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นในทุกด้าน ทำให้ผู้ป่วยยาเสพติดเห็นความสำคัญของตนเองเกิดเจตคติที่ดีว่าตนเอง มีคุณค่าต่อสังคม เพิ่มศักยภาพผู้ป่วยยาเสพติดในการดูแลตนเอง และป้องกันโรคหรืออันตรายที่เกิดจากการใช้ยาเสพติด เช่น การติดเชื้อ เชื้อไวรัส รวมทั้งสนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้ป่วยยาเสพติดเข้าถึงบริการของรัฐตามสิทธิพึงมีพึงได้ของตนเอง พิทักษ์สิทธิในการได้มีสุขภาพดี ทั้งกายและใจ เข้าสู่กระบวนการบำบัดรักษาด้วยความสมัครใจ เพื่อการลด ละ และเลิกยาเสพติดได้ในที่สุด

การนำมาตรการการลดอันตรายจากการใช้ยาเสพติดมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับผู้ป่วยยาเสพติดทุกประเภท ให้บริการตามความต้องการที่จำเป็นของผู้ป่วยทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตวิญญาณ (Holistic Needs) ผู้ให้บริการจึงต้องมีความรู้ ความชำนาญเฉพาะทางอย่างรอบด้านที่ต้องอาศัยองค์ความรู้ทางวิชาการ ทักษะ ประสบการณ์ จิตวิญญาณของผู้ให้บริการ ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของการดูแลผู้ป่วยให้ได้รับการดูแลช่วยเหลือที่ถูกต้อง เหมาะสม โดยมีกระบวนการที่สำคัญคือ การปรับเปลี่ยนเจตคติ เข้าใจธรรมชาติผู้ใช้ยาเสพติดมีทัศนคติเชิงบวกในการดูแลผู้ป่วยที่ยังไม่สามารถเลิกยาเสพติดได้ ที่มีปัญหาอย่างมากซึ่งเป็นโรคเรื้อรังทางสมองที่อาจมีการติดชาติ ทำความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางลดอันตรายจากการใช้ยาเสพติดที่ถูกต้องอย่างลึกซึ้ง และมีการพัฒนาระบบริการที่เป็นมิตร ให้บริการลดอันตรายแบบรอบด้าน ทำให้ผู้ป่วยรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า ระหว่างนักลิ้งปัญหาอันเกิดจาก การใช้ยาเสพติดด้วยตัวของผู้ป่วยเอง พ้ออมเข้าสู่กระบวนการลด ละ และเลิกใช้ยาเสพติดได้ด้วยความสมัครใจ นำไปสู่การดำเนินชีวิตที่ดีขึ้น สามารถอยู่ในสังคมได้โดยไม่ก่อให้เกิดผลกระทบ

แนวปฏิบัติการลดอันตรายจากการใช้ยาเสพติด (Harm Reduction)

เน้นการปฏิบัติที่เข้าถึงตัวบุคคล โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ มนุษยธรรม สิทธิมนุษยชน ความเข้าใจ ธรรมชาติของผู้ใช้ยาเสพติดบนพื้นฐานของคุณภาพชีวิต สุขภาพของบุคคลและชุมชน ซึ่งแนวปฏิบัติการลดอันตรายจากการใช้ยาเสพติด จะเป็นชุดบริการที่หลากหลายที่ผู้ให้บริการทางสุขภาพสามารถคัดสรรค์เพื่อเสนอเป็นทางเลือกให้กับผู้ใช้ยาเสพติด ในแต่ละสถานการณ์และแต่ละโอกาสตามความเหมาะสม โดยคำนึงถึงความแตกต่างกันตามปัจเจกบุคคล สำหรับแนวปฏิบัติด้านการลด อันตรายจากการเสพติดแบบรอบด้านประกอบด้วย 16 ชุดบริการ ซึ่งจะสอดคล้องกับประมวลกฎหมายยาเสพติด ที่กล่าวไว้ใน แนวทางปฏิบัติในการบำบัดรักษา การพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด และการประเมินผลการบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ในหมวดที่ 6 เรื่องของการลดอันตรายจากการใช้ยาเสพติด ที่แนบท้ายประกาศคณะกรรมการบำบัดรักษาและพื้นฟูผู้ติดยาเสพติด เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข การคัดกรอง การบำบัดรักษา การพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด และการประเมินผล การบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ดังนี้

1. การให้บริการด้านยาเสพติด

- 1.1 การให้ความรู้และให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับยาเสพติด เพื่อสร้างความเข้าใจ ความตระหนัก และการประเมินความเสี่ยงของตนเอง รวมถึงการฝึกทักษะการป้องกันยาเสพติด
- 1.2 การบำบัดรักษายาเสพติดโดยใช้ยาและสารทดแทนระยะยาว เช่น การบำบัดรักษาโดยใช้เมทาโอดีนทดแทนระยะยาว (Methadone Maintenance Therapy : MMT) ตามมาตรฐานทางการแพทย์
- 1.3 การจัดให้มีบริการป้องกันและดูแลรักษาอาการจากการใช้ยาเกินขนาดในพื้นที่ดำเนินการ เช่น การให้บริการ Naloxone เป็นต้น
- 1.4 การส่งเสริมและสนับสนุนให้กลุ่มเป้าหมายสมัครใจเข้ารับบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด จนสามารถเลิกใช้ยาเสพติดได้ในที่สุด

2. การให้บริการด้านสุขภาพกายและจิต

- 2.1 การให้ความรู้เพื่อสร้างความเข้าใจ ความตระหนัก และการประเมินความเสี่ยงของตนเอง รวมถึงการฝึกทักษะ การป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ วัณโรค และไวรัสตับอักเสบบีและซี
- 2.2 การให้คำปรึกษา และตรวจการหาเชื้อเอชไอวีโดยสมัครใจ (VCT) และส่งต่อเข้ารับบริการดูแลรักษาด้วยยาต้านไวรัส
- 2.3 การให้คำปรึกษา ตรวจหาและส่งต่อเข้ารับบริการดูแลรักษาการติดเชื้อไวรัสตับอักเสบบี/ซี
- 2.4 การสนับสนุนให้ใช้เข็มและอุปกรณ์ฉีดที่สะอาด
- 2.5 การแจกถุงยางอนามัย
- 2.6 การตรวจและรักษาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์
- 2.7 การป้องกัน วินิจฉัย และรักษาวัณโรค
- 2.8 การให้บริการรักษาด้านจิตเวช

3. การให้บริการด้านสังคม

- 3.1 การเยี่ยมบ้านรายบุคคล โดยอาสาสมัครภาคประชาสังคม และเจ้าหน้าที่ภาครัฐ
- 3.2 กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ทั้งในลักษณะกิจกรรมกลุ่ม กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ กิจกรรมบริการสังคม
- 3.3 จัดให้มีพื้นที่ที่ปลอดภัย เช่น Drop in center ในการดำเนินกิจกรรมลดอันตรายจากการใช้ยาเสพติดโดยเน้น การมีส่วนร่วมของชุมชน
- 3.4 จัดบริการให้คำปรึกษาด้านกฎหมาย แก่กลุ่มเป้าหมายและผู้ปฏิบัติงานในพื้นที่

แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการบำบัดรักษาและฟื้นฟูตามหลักการลดอันตรายจากการใช้ยาเสพติด

การแนวทางการบำบัดรักษาตามประมวลกฎหมายใหม่ประกอบด้วยการคัดกรอง การประเมินความรุนแรงของศูนย์คัดกรอง การบำบัดฟื้นฟูโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน (CBTx) การบำบัดในสถานพยาบาลยาเสพติด สถานฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด การติดตามการรักษา และศูนย์ฟื้นฟูสภาพทางสังคม ซึ่งจำเป็นจะต้องใช้แนวทางการลดอันตรายจากการใช้ยาในทุกรอบวนการ ดังนี้

1. ศูนย์คัดกรองนอกจากการประเมินคัดกรองภาวะการณ์ใช้ยาเสพติด ด้วยแบบประเมินคัดกรองกระทรวงสาธารณสุข (V2) แล้วยังต้องคัดกรองโรคทางร่างกายและจิตใจที่เกิดจากการใช้ยาเสพติด รวมถึงโรคจิต โรคซึมเศร้าและโรคอื่นๆ และการให้การช่วยเหลือเบื้องต้น ได้แก่ BA,BI แล้วยังจำเป็นจะต้องซึ่ห์ให้เห็นว่าในกระบวนการคัดกรองผู้ป่วยนั้นจะต้องคำนึงถึงภาวะความเจ็บป่วย ด้วย ไม่ว่าจะเป็นการเจ็บป่วยทางด้านจิตใจ หรือโรคแทรกซ้อนทางร่างกายไม่น้อยกว่าการคัดกรองเรื่องของการใช้ยาเสพติด ซึ่งถือว่า เป็นการใช้หลักการของการลดอันตรายจากการใช้ยาเสพติด 1) ด้านการให้บริการด้านยาเสพติด ได้แก่ การให้ความรู้เรื่องยาเสพติด การการสนับสนุนให้ผู้ป่วยเข้ารับการบำบัดรักษาหรือการฟื้นฟูสมรรถภาพ 2) ด้านการให้บริการด้านสุขภาพกายและจิต ได้แก่ การคัดกรองโรคทางด้านจิตใจ ร่างกาย และโรคทางจิตเวช เพื่อให้ได้การบำบัดรักษาอย่างเหมาะสม 3) การให้บริการด้านสังคม ได้แก่ ปัญหาทางด้านสังคมของผู้ป่วยที่พบในขณะคัดกรอง และให้การช่วยเหลืออื่นๆ ตามแนวทางการลดอันตรายจากการใช้ยาเสพติด

2. การบำบัดฟื้นฟูโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน (CBTx) จะต้องแสดงให้เห็นว่าแนวทางการลดอันตรายจากการใช้ยาเสพติด มีความสำคัญในกระบวนการบำบัดรักษาโดยใช้ชุมชนเป็นฐานนั้น หมายถึง การประเมินการคัดกรอง การดูแลและติดตามในชุมชน นอกเหนือไปจากนี้แล้วต้องมีหน่วยงานที่จะต้องดูแลเรื่องของมิติทางด้านสังคม การศึกษา การฝึกอาชีพ ที่อยู่ แก่ผู้ป่วยด้วย ซึ่งประเด็นที่สำคัญในการบำบัดรักษา โดยการใช้ชุมชนเป็นฐาน ที่สำคัญ คือ 1) ต้องให้ผู้ใช้ยาเสพติด ผู้นำชุมชน กรรมการชุมชน และผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ฝ่ายปกครอง ตำรวจ ครอบครัว และชุมชน มีความเข้าใจว่าการบำบัดรักษาผู้ป่วยนั้นไม่ใช่เพียงแต่หายขาด หรือเลิกจากภาวะการติดยาอย่างเดียว แต่ต้องมีการปรับทัศนคติแม่ผู้ป่วยยังเลิกยาไม่ได้นั้นไม่ใช่เป็นความล้มเหลว แต่จะทำอย่างไรให้ผู้ป่วยนั้นคงอยู่ใน การดูแลช่วยเหลือตามแนวทางของตัวชี้วัดที่ต้องการให้ชุมชนได้ติดตามดูแลช่วยเหลือผู้ป่วยหลังการรักษา อย่างน้อย 50% 2) ต้องให้ความสำคัญว่าการดูแลผู้ป่วยนั้นไม่เพียงมุ่งเน้นให้ผู้ป่วยเลิกยาเสพติดเท่านั้น แต่ต้องจัดการลดอันตรายจากการใช้ยาเสพติด ในทั้งการให้บริการด้านยาเสพติด การบริการด้านสุขภาพกายและจิต และการให้บริการด้านสังคม ตามศักยภาพของแต่ละชุมชน เช่น การให้บริการด้านยาเสพติด จะต้องมีการให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องการใช้ยาเสพติด และสนับสนุนให้ผู้ป่วยเข้าถึงบริการการส่งต่อเข้ารับการบำบัดรักษาและฟื้นฟูในสถานพยาบาลยาเสพติดหรือสถานฟื้นฟูสมรรถภาพฯ การให้บริการด้านสุขภาพกายและจิตนั้นต้องให้การดูแลเรื่อง ของความเจ็บป่วยทางด้านร่างกาย การติดเชื้อไวรัสตับอักเสบ B และ C การติดเชื้อ HIV โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และการเข้าถึงการรักษาโรคทางด้านจิตใจ ส่วนการให้บริการด้านสังคมต้องการให้การช่วยเหลือต่าง ๆ เช่น เรื่องกฎหมาย การใช้กลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน การร่วมมือกับภาคประชาสังคมในการดูแลผู้ป่วยโดยใช้ชุมชนเป็นฐานด้วย

3. การบำบัดรักษา หรือการพื้นฟูสมรรถภาพฯ ผู้ป่วย แบ่งออกเป็น 2 ส่วนด้วยกัน ส่วนแรก คือ การบำบัดรักษา ในสถานพยาบาลยาเสพติด จะมี 2 ประเด็น คือ ประเด็นที่ 1 สถานพยาบาลยาเสพติดที่ดูแลผู้ป่วยในระยะบำบัดยาต้องมีความเข้าใจว่า การบำบัดในช่วงนี้ผู้ป่วยมิใช่เพียงต้องการให้เลิกยาเสพติดหรือลดอาการทางยาเสพติด ลดอาการถอนยาเท่านั้น แต่จำเป็นจะต้องให้ความรู้ความเข้าใจแก่ผู้ป่วยว่าอาจจะยังไม่พร้อมอยู่ในระยะของการที่ต้องการจะเลิกยาเสพติด เนื่องจากผู้ป่วยในระยะนี้ยังไม่ได้อยู่ในสถานะที่มีความพร้อมในการที่เลิกยาเสพติด และยังไม่พร้อมที่จะเข้าสู่การพื้นฟูสมรรถภาพฯ แต่ควรจะต้องมีความรู้ความเข้าใจกับผู้ป่วยด้วยว่าทำอย่างไรจึงจะไม่ให้เกิดอันตรายที่เกิดผลกระทบต่อตนเอง ชุมชนและสังคมเมื่อมีการใช้ยาเสพติด และต้องปรับเจตคติ (Mindset) กับผู้ให้การบำบัดที่มีเพียงแต่จะให้ผู้ป่วยนั้นเลิกยาเสพติดเท่านั้น แต่ต้องมีความเข้าใจที่จะให้การช่วยเหลือตามแนวทางการลดอันตรายจากการใช้ยาเสพติด ได้แก่ การให้บริการด้านยาเสพติด ในการให้ความรู้เรื่องยาเสพติด การให้บริการด้านสุขภาพกาย และจิตเกี่ยวกับการดูแลเรื่องภาวะความเจ็บป่วยทางด้านร่างกายและจิตใจแก่ผู้ป่วย และการให้บริการในการช่วยเหลือทางด้านสังคม ด้วย ประเด็นที่ 2 ในการพื้นฟูสมรรถภาพฯ ที่ผ่านมานั้น มุ่งเน้นที่จะให้ผู้ป่วยนั้นมีการเรียนรู้ที่จะดำรงชีวิตอยู่ด้วยการไม่กลับไปเสพยาเสพติดซ้ำ แต่ตามเจตนารวมของประมวลกฎหมายยาเสพติดได้มีการกล่าวถึงการลดอันตรายจากการใช้ยาเสพติดว่าจะต้องมีการปรับทัศนคติของผู้ให้การพื้นฟูสมรรถภาพ ต้องมีความเข้าใจว่าในผู้ป่วยซึ่งยังไม่เคยอยู่ในระยะที่มีความพร้อมที่จะเลิกยาเสพติดเกิดความเข้าใจมี Health literacy มีความรู้ว่าทำอย่างไร จึงจะดำรงชีวิตอยู่ได้โดยไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อตนเอง ชุมชน และสังคม นอกจากนี้ในการพื้นฟูสมรรถภาพฯ นั้นต้องพยายามใช้แนวทางของชุดบริการการลดรายจากการใช้ยาเสพติดในทั้ง 3 ด้านมาร่วมด้วย ได้แก่ การให้ความรู้แก่ผู้ป่วยเรื่องของยาเสพติด เรื่องของการให้บริการทางด้านสังคมการเตรียมความพร้อม เรื่องของบ้านกิ่งวิถี การเรียนที่ฝึกฝนให้ผู้ป่วยได้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องของการลดอันตรายจากการใช้ยาเสพติดที่ถูกต้อง

4. การติดตามผู้ป่วยหลังการบำบัดรักษา ตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มุ่งเน้นเรื่อง แนวทางการลดอันตรายจากการใช้ยาเสพติด ทำให้มีการเปลี่ยนแนวทางการติดตามการรักษาไม่เพียงแต่ดูเรื่องของอัตราการหยุดเสพยาเสพติด หรือ Remission Rate ให้เปลี่ยนเป็น Retention Rate คือมุ่งเน้นให้มีการติดตามดูแลช่วยเหลือผู้ป่วยหลังจากการบำบัดแล้วให้สามารถคงอยู่ในการดูแลช่วยเหลือได้มากน้อยเท่าใดหรือว่า Retention Rate และในขณะเดียวกันจะต้องพยายามที่จะใช้การให้บริการการลดอันตรายจากการใช้ยาเสพติดร่วมด้วยในขณะที่มีการติดตามผู้ป่วย

5. ศูนย์พื้นฟูสภาพทางสังคม ถือว่ามีความสำคัญตามประมวลกฎหมายยาเสพติด ที่ต้องการให้การดูแลช่วยเหลือผู้ป่วยที่ใช้ยาและสารเสพติด ต้องทำความเข้าใจว่าแนวทางการพื้นฟูสภาพทางสังคมนั้นจะต้องให้การพื้นฟูสภาพผู้ป่วยตั้งแต่ช่วงแรกของการคัดกรอง ไม่เฉพาะผู้ป่วยบางรายที่ต้องการพื้นฟูสภาพทางสังคม แต่ผู้ป่วยที่ผ่านศูนย์คัดกรองที่อาจจะไม่สมัครใจรักษา หรือสมัครใจรักษาแต่ผลการบำบัดรักษาไม่เป็นที่น่าพอใจ หรือผู้ป่วยที่ไม่สมัครใจรักษา และเข้าสู่กระบวนการขออัยการฟ้องศาลเพื่อให้ผู้ป่วยเข้าสู่กระบวนการบำบัดรักษาหรืออาจจะไม่ได้เข้าสู่กระบวนการรักษา ซึ่งศูนย์พื้นฟูสภาพทางสังคมนี้ เป็นหน่วยงานของรัฐ

ที่ต้องการที่จะมุ่งเน้นให้การดูแลช่วยเหลือทั้งทางด้านสังคม อาชีพการทำงาน การศึกษา ที่อยู่พักอาศัย ซึ่งตรงนี้ผู้ป่วยอาจจะยังไม่มีความพร้อมในการเลิกยาเสพติดแต่การพื้นฟูสภาพทางสังคมจะต้องให้การดูแลช่วยเหลือผู้ป่วยโดยไม่แยกแยะว่าผู้นั้นต้องการบำบัดรักษาหรือไม่ โดยในส่วนนี้จะต้องสร้างความรู้ความเข้าใจและปรับทัศนคติของผู้ที่ปฏิบัติงานในศูนย์พื้นฟูสภาพสังคม ในเรื่องการลดอันตรายจากการใช้ยาเสพติด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บุคลากรกระทรวงสาธารณสุขจะต้องพยายามนำแนวทางการให้บริการลดอันตรายจากการใช้ยาเสพติด ทั้ง 3 ด้าน ที่ปรากฏอยู่ในกฎหมายนั้นเข้าไปให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ป่วยไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการให้ความรู้เรื่องของยาเสพติด การดูแลภาวะความเจ็บป่วยทางด้านร่างกายและจิตใจ การให้ยาต้านโรคจิตโรคซึมเศร้าหรือยาฉีดต้านโรคจิตระยะยาว (Long-acting Antipsychotics) ซึ่งสามารถจะช่วยลดอันตรายของผู้ป่วยหากมีการใช้ยาเพื่อไม่ให้เกิดความรุนแรงหรืออยู่ในภาวะ SMI-V ก่อให้เกิดผลกระทบต่อตนเองและชุมชนสังคมซึ่งถือว่าเป็นหนึ่งในแนวทางของการลดอันตรายจากการใช้ยาเสพติดที่สำคัญ และปัญหาทางด้านสังคมด้านกฎหมายและทางด้านความเป็นอยู่ ซึ่งถือว่าเป็นแนวทางของการลดอันตรายจากการใช้ยาเสพติด อีกประเด็น คือ ศูนย์พื้นฟูสภาพทางสังคม อีกประเภท คือ ศูนย์พื้นฟูสภาพทางสังคมเฉพาะกิจ เช่น drop in center ของภาคประชาสังคม ถือว่ามีความสำคัญและน่าจะเป็นสิ่งที่จะต้องพยายามทำให้เกิดขึ้นในแต่ละพื้นที่ เพราะเป็นแหล่งที่ผู้ที่ใช้ยาเสพติดที่อาจจะยังไม่มีความพร้อมในการที่จะเลิกใช้ยาเสพติดและยังไม่เข้าสู่กระบวนการบำบัดรักษาได้มารับข้อมูลข่าวสาร และได้เข้ามา=rับบริการ และสามารถจะประสานงานกับหน่วยงานของรัฐไม่ว่าจะเป็นศูนย์พื้นฟูสภาพทางสังคมของรัฐหรือการบริการทางด้านสาธารณสุข และอื่น ๆ ที่มีสิทธิเท่าเทียมและมีศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์

ดังนั้นแนวทางการลดอันตรายจากการใช้ยาเสพติด ถือว่าเป็นแนวทางที่สำคัญตามประมวลกฎหมายยาเสพติด และมีความสอดคล้องตามยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีที่ได้ระบุไว้ว่า เป้าหมายของแนวทางในการแก้ไขปัญหายาเสพติดที่สำคัญคือการที่ผู้เสพยาเสพติดสามารถอยู่ในสังคมร่วมกับผู้อื่นได้ โดยไม่ก่อให้เกิดผลกระทบ จึงมีความจำเป็นจะต้องมีความเข้าใจถึงแนวทางของการลดได้จากการใช้ยาเสพติด

แนวทางการจัดตั้งหอผู้ป่วยจิตเวชและยาเสพติด ในโรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไป สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

แนวทางการดำเนินงานการบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
ตามประมวลกฎหมายยาเสพติด

การจัดตั้งและพัฒนาการจัดบริการหอผู้ป่วยจิตเวชและยาเสพติดในโรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไป สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข เน้นการดูแลผู้ป่วยจิตเวชและยาเสพติดระยะฉุกเฉิน ไม่เกิน 7 - 14 วัน เพื่อดูแลผู้ป่วยจิตเวชและยาเสพติดในเขตสุขภาพได้รับการช่วยเหลืออย่างเป็นองค์รวม ทันต่อเวลา ครอบคลุมทั้งการดูแลอาการทางจิตในระยะฉุกเฉินให้อาการทางจิตสงบเป็นการป้องกันร่วมกับการดูแลภาวะโรครุ่มหรือภาวะแทรกซ้อนทางกายให้อาการคงที่ เกิดการเชื่อมโยงเครือข่ายระบบบริการแบบไร้รอยต่อในเขตสุขภาพ

การจัดตั้งหอผู้ป่วยจิตเวชและยาเสพติด

1. โครงสร้างอาคาร สถานที่ และสภาพแวดล้อมทางกายภาพ โดยกองแบบแผนกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข ได้จัดทำรูปแบบของหอผู้ป่วยจิตเวชและยาเสพติด ให้สอดคล้องกับหอผู้ป่วยที่มีอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งประกอบไปด้วย ห้องนอนผู้ป่วยสามัญ ห้องพักแยกสังเกตอาการ (Seclusion room) และห้องแยกโรค (Negative pressure room) แบ่งพื้นที่ใช้สอยเป็น 3 ส่วน ได้แก่ พื้นที่บริการสำหรับผู้ป่วยและญาติ พื้นที่ปฏิบัติงานหลักของผู้ให้บริการและ/หรือเจ้าหน้าที่ พื้นที่สนับสนุนการให้บริการและการปฏิบัติงาน โดยจัดรูปแบบจำนวนเตียง 3 ขนาด ดังนี้

- 1.1 หอผู้ป่วยจิตเวชและยาเสพติด ขนาด 10 - 19 เตียง (Ward size S)
- 1.2 หอผู้ป่วยจิตเวชและยาเสพติด ขนาด 20 - 25 เตียง (Ward size M)
- 1.3 หอผู้ป่วยจิตเวชและยาเสพติด ขนาด 26 - 35 เตียง (Ward size L)

ทั้งนี้ สถานพยาบาลสามารถเลือกใช้แบบอาคารผู้ป่วยในได้ตามบริบทและนโยบายของสถานพยาบาล

2. เครื่องมือ อุปกรณ์ทางการแพทย์ ประกอบด้วย

- 2.1 เครื่องวัดสัญญาณชีพ (Vital sign Monitor)
- 2.2 เครื่องตรวจคลื่นไฟฟ้าหัวใจ (EKG)
- 2.3 เครื่องบันทึกคลื่นไฟฟ้าหัวใจเคลื่อนที่ (Ambulance ECG monitoring)
- 2.4 เครื่องช่วยชีวิต/เครื่องกระตุกหัวใจไฟฟ้านิดอตโนเมติก (Automated External Defibrillator, AED)
- 2.5 รถเข็นพยาบาล (Emergency cart)/CPR Box Set
- 2.6 ถังออกซิเจน 6 គิว พร้อมหัวเก๊
- 2.7 เครื่องดูดเสมหะ (Suction)
- 2.8 ผ้าผูกยึดผู้ป่วย
- 2.9 เก้าอี้สำหรับผู้ป่วยหรือจำกัดพฤติกรรม
- 2.10 เครื่องรักษาโดยการทำให้ชักด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบติดตาม (Electroconvulsive Therapy: ECT with monitoring) กรณีสถานพยาบาลมีการจัดบริการรักษาด้วยไฟฟ้ารูปแบบ Modified ECT

2.11 เครื่องดมยาสลบพร้อมเครื่องช่วยหายใจ และเครื่องตรวจวัดคาร์บอนไดออกไซด์และดมยาสลบในลมหายใจออก สำหรับการผ่าตัดพื้นฐานที่จำเป็น (Anesthetic machine and ventilator with CO_2 gas monitoring: mandatory) (อาจใช้ร่วมกับแผนกอื่นได้)

ทั้งนี้ สถานพยาบาลสามารถอ้างอิงราคากลางของเครื่องมือ อุปกรณ์ทางการแพทย์ตาม “บัญชีรายการครุภัณฑ์ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข”

3. บุคลากรและอัตรากำลัง

3.1 บุคลากรปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยจิตเวชและยาเสพติด ประกอบด้วย

- ทีมบุคลากรหลักในหอผู้ป่วยจิตเวชและยาเสพติด ได้แก่ จิตแพทย์ พยาบาลวิชาชีพ (ผ่านการอบรมระยะสั้นด้านสุขภาพจิต และยาเสพติด/ปริญญาโท สาขาสุขภาพจิตและจิตเวช/PG.สุขภาพจิตและจิตเวช/ PG.สุขภาพจิตและจิตเวชเต็กและวัยรุ่น/พยาบาล ที่ผ่านการอบรม PG ยาเสพติด/ผู้ช่วยพยาบาล (Practical Nurse)/ ผู้ช่วยเหลือคนไข้ (Nurse Aid)

- ทีมสหวิชาชีพ ได้แก่ ทันตแพทย์* วิสัญญีแพทย์* วิสัญญีพยาบาล* (*กรณีที่สถานพยาบาล มีการจัดบริการรักษาด้วยไฟฟ้า (ECT)) พยาบาลชุมชน (COC) เภสัชกร นักจิตวิทยาคลินิก/นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ นักกิจกรรมบำบัด ทีมห้องฉุกเฉิน/ ทีมส่วนหน้า พนักงานรักษาความปลอดภัย (รปภ.)

3.2 โครงสร้างอัตรากำลังหอผู้ป่วยจิตเวชและยาเสพติด

วิชาชีพ	จำนวน 10-19 เตียง (Ward Size S)	จำนวน 20-25 เตียง (Ward Size M)	จำนวน 26-35 เตียง (Ward Size L)	หมายเหตุ
จิตแพทย์	อย่างน้อย 1-3 คน	อย่างน้อย 3 คน	อย่างน้อย 4 คน	อัตรากำลังตั้งกล่าวครอบคลุมการดูแลทั้งผู้ป่วยนอกและผู้ป่วยใน
พยาบาลวิชาชีพ	อัตรากำลังหลัก : 7 - 8 คน อัตรากำลังเสริม:	อัตรากำลังหลัก : 10 - 15 คน อัตรากำลังเสริม:	อัตรากำลังหลัก : 13 - 16 คน อัตรากำลังเสริม:	- อัตรากำลังสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามบริบทของโรงพยาบาล - พยาบาลวิชาชีพควรได้รับการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพให้มีสมรรถนะตามที่กำหนด
PN/ผู้ช่วยเหลือคนไข้	3 - 4 คน	4 - 5 คน	4 - 5 คน	-
พนักงานประจำตึก	1 - 2 คน	1 - 2 คน	1 - 2 คน	-

หมายเหตุ : อ้างอิงตามอัตรากำลังของบุคลากรพยาบาลในหน่วยบริการระดับทุติยภูมิ ตามประกาศสภาพการพยาบาลเรื่อง มาตรฐานบริการพยาบาลและการผดุงครรภ์ระดับทุติยภูมิและระดับตติยภูมิ ซึ่งได้มีข้อเสนออัตรากำลังพยาบาลของหอผู้ป่วยจิตเวช และยาเสพติด ใช้สัดส่วนพยาบาลวิชาชีพ 1 คน ต่อผู้ป่วย 4 คน โดยจากโครงสร้างอัตรากำลังข้างต้น เป็นการคิดจากการปฏิบัติงาน เวเรเช่า บ่าย ดีก (4 : 2 : 2)

4. กระบวนการดูแลผู้ป่วยจิตเวชและยาเสพติดในหอผู้ป่วยจิตเวชและยาเสพติด

หอผู้ป่วยจิตเวชและยาเสพติดในโรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไป สังกัดสำนักปลัดกระทรวงสาธารณสุข เน้นให้การดูแลผู้ป่วยจิตเวชและยาเสพติดที่มีภาวะเร่งด่วนฉุกเฉิน ไม่เกิน 7 – 14 วัน และผู้ป่วยจิตเวชและยาเสพติดที่มีภาวะโรคร่วมหรือภาวะแทรกซ้อนทางกาย ทั้งนี้ หากให้การบำบัดรักษาโรคทางจิตเวชและยาเสพติดแล้วอาการไม่ดีขึ้น หรือให้การดูแลภาวะโรคร่วมหรือภาวะแทรกซ้อนทางกายจนอาการคงที่ และผู้ป่วยจำเป็นต้องได้รับการบำบัดฟื้นฟูระยะกลาง (Intermediate care) หรือการบำบัดฟื้นฟูระยะยาว (Long-term care) / Rehabilitation อาจพิจารณาส่งต่อผู้ป่วยเพื่อเข้ารับการบำบัดรักษาในสถานพยาบาลเฉพาะทาง ที่เป็นแม่ข่ายในเขตสุขภาพ หรือส่งต่อเข้ารับการบำบัดในรูปแบบบุழบัด หรือส่งต่อเข้ารับการฟื้นฟูสภาพในสถานฟื้นฟูสมรรถภาพของภาคีเครือข่าย โดยกระบวนการดูแลผู้ป่วยจิตเวชและยาเสพติดในหอผู้ป่วย (Patient care process) ประกอบด้วย

4.1 การเข้าถึงและเข้ารับบริการ (Access & Entry) จัดให้มีกระบวนการรับผู้ป่วยที่เหมาะสมกับปัญหาสุขภาพ/ความต้องการของผู้ป่วยอย่างทันเวลา และมีการประสานงานที่ดี โดยมีเกณฑ์การรับผู้ป่วยเพื่อไว้รักษาแบบผู้ป่วยในสำหรับหอผู้ป่วยจิตเวชและยาเสพติด แบ่งผู้ป่วยตามระดับความฉุกเฉิน เป็น 3 ระดับ ดังนี้

- ผู้ป่วยฉุกเฉิน (Emergency) ได้แก่ ผู้ป่วยจิตเวชและยาเสพติดที่มีความเสี่ยงต่อการก่อความรุนแรง (Serious Mental Illness – Violence: SMI - V) ผู้ป่วยที่มีความเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตายสูง (High Suicidal Risk) ผู้ป่วยโรคจิตที่เกิดจากสารเสพติด (Substance – Induced psychosis)

- ผู้ป่วยเร่งด่วน (Urgent) ผู้ป่วยกลุ่มโรคทางจิตเวชและยาเสพติดที่มีข้อบ่งชี้จำเป็นต้องรับไว้ในโรงพยาบาล ได้แก่ ผู้ป่วยกลุ่ม Psychotic disorder ผู้ป่วยกลุ่ม Mood disorder

- ผู้ป่วยไม่เร่งด่วน (Non - urgent) ได้แก่ ผู้ป่วยกลุ่ม Substance used disorder ผู้ป่วยกลุ่ม Poor Compliance

ซึ่งในการรับผู้ป่วยไว้ดูแลต้องมีการให้ข้อมูลที่เหมาะสมและเข้าใจง่ายแก่ผู้ป่วย/ครอบครัวเกี่ยวกับสภาพการเจ็บป่วย การดูแลที่จะได้รับ ผลลัพธ์และค่าใช้จ่ายที่คาดว่าจะเกิดขึ้น เพื่อให้ผู้ป่วย/ครอบครัว ได้รับข้อมูลที่จำเป็นอย่างเพียงพอด้วยความเข้าใจ และมีเวลาพิจารณาที่เพียงพอ ก่อนจะตัดสินใจ รวมถึงต้องมีการบันทึกและจัดเก็บข้อมูลความยินยอมจากผู้ป่วย/ครอบครัวไว้ในเวชระเบียนก่อนที่จะจัดให้บริการหรือให้ผู้ป่วยเข้าร่วมกิจกรรม ได้แก่ คำยินยอมรับการรักษาแบบผู้ป่วยใน คำยินยอมรักษาด้วยไฟฟ้า (ECT) และคำยินยอมให้ข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการรักษาและกฎหมาย

4.2 การประเมินผู้ป่วย ผู้ป่วยทุกรายได้รับการประเมินความต้องการและปัญหาสุขภาพอย่างถูกต้อง ครบถ้วน และเหมาะสม ดังนี้

- การประเมินแรกของผู้ป่วย ประกอบด้วย ประวัติสุขภาพทั้งกายและจิต ประวัติการใช้ยา/สารเสพติด ทั้งของผู้ป่วยและครอบครัว การตรวจร่างกาย การรับรู้ความต้องการของตนเองโดยตัวผู้ป่วยเอง และ การประเมินปัจจัยด้านจิตใจ สังคม วัฒนธรรม จิตวิญญาณ และเศรษฐกิจ โดยผู้ป่วยได้รับการประเมินภายในเวลาที่เหมาะสมตามที่โรงพยาบาลกำหนด มีการบันทึกผล การประเมินในเวชระเบียนผู้ป่วยและพร้อมที่จะให้ผู้เกี่ยวข้องในการดูแลได้ใช้ประโยชน์จากการประเมินนี้ รวมถึงผู้ป่วยทุกรายได้รับ การประเมินข้ามตามช่วงเวลาที่เหมาะสม เพื่อประเมินการตอบสนองต่อการดูแลรักษา

- การส่งตรวจเพื่อการวินิจฉัยโรค ผู้ป่วยทุกรายได้รับการตรวจร่างกาย ตรวจทางห้องปฏิบัติการและตรวจพิเศษ ที่จำเป็นในการวินิจฉัยโรค ได้แก่ ตรวจทางห้องปฏิบัติการพื้นฐาน ได้แก่ CBC, BUN, Cr, Blood sugar, Electrolytes ตรวจรังสีเอกซเรย์ (ChestX - Ray) ทุกราย ตรวจสารเสพติดในปัสสาวะ กรณีสงสัยผู้ป่วยยา/สารเสพติด ตรวจวินิจฉัยทางจิตวิทยาคลินิก (Psychological test) ตรวจ CT Scan กรณีสงสัยเม็ดเลือดขาวทางสมองร่วมด้วย และการส่งตรวจทางห้องปฏิบัติการอื่นๆ ตามข้อบ่งชี้

- การวินิจฉัยโรค ผู้ป่วยได้รับการวินิจฉัยโรคที่ถูกต้อง โดยมีข้อมูลเพียงพอที่สนับสนุนการวินิจฉัย มีการลงบันทึก การวินิจฉัยโรคภายในเวลาที่กำหนดไว้และบันทึกการเปลี่ยนแปลงการวินิจฉัยโรคเมื่อมีข้อมูลเพิ่มเติม มีการทบทวนความถูกต้องของ การวินิจฉัยโรค และความสอดคล้องของการวินิจฉัยโรคของแต่ละวิชาชีพในทีมให้บริการอย่างสม่ำเสมอ และมีการทำหนดเรื่อง การลดข้อผิดพลาดในการวินิจฉัยโรค เป็นเป้าหมายความปลอดภัยผู้ป่วย โดยมีการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างละเอียด รวมทั้งมีการปรับปรุง และติดตามผลอย่างต่อเนื่อง

4.3 การวางแผน

- การวางแผนการดูแลผู้ป่วย (Planning of Care) ที่มีผู้ให้บริการจัดทำแผนการดูแลผู้ป่วยที่มีการประสานกันอย่างดีและมีเป้าหมายที่ชัดเจน สอดคล้องกับปัญหา/ความต้องการด้านสุขภาพของผู้ป่วย โดยมีการวางแผนดูแลผู้ป่วยเป็นไปอย่างเชื่อมโยงและประสานกันระหว่างวิชาชีพ แผนก และหน่วยบริการต่างๆ แผนการดูแลผู้ป่วยตอบสนองอย่างครบถ้วนต่อปัญหา/ความต้องการของผู้ป่วย ที่ได้จากการประเมิน มีการนำหลักฐานวิชาการหรือแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมมาใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการดูแลผู้ป่วย ผู้ป่วยและครอบครัวมีโอกาสร่วมตัดสินใจเลือกวิธีการรักษาหลังจากได้รับข้อมูลที่เพียงพอ และมีส่วนร่วมในการวางแผน การดูแล มีแผนการดูแลผู้ป่วย มีการระบุเป้าหมายที่ต้องการบรรลุ (ครอบคลุมทั้งในระยะสั้นและระยะยาว) และบริการที่จะให้มีการสื่อสาร/ประสานงานระหว่างสมาชิกของทีมผู้ให้บริการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีการนำแผนการดูแลผู้ป่วยไปสู่การปฏิบัติที่ได้ผลในเวลาที่เหมาะสม สมาชิกของทีมผู้ให้บริการ มีความเข้าใจบทบาทของผู้เกี่ยวข้องอื่นๆ และมีการทบทวนและปรับแผนการดูแลผู้ป่วยเมื่อมีข้อบ่งชี้จากสภาพะหรืออาการของผู้ป่วยที่เปลี่ยนไป

- การวางแผนจำหน่าย (Discharge Planning) การวางแผนจำหน่ายผู้ป่วยเพื่อให้ผู้ป่วยสามารถดูแลตนเอง และได้รับการดูแลอย่างเหมาะสมกับสภาพปัญหาและความต้องการหลังจากจำหน่ายออกจากองค์กร โดยมีการทำnodแนวทาง ข้อบ่งชี้ สำหรับโรคทุกโรคสำหรับการวางแผนจำหน่าย มีการพิจารณาความจำเป็นในการวางแผนจำหน่ายสำหรับผู้ป่วยแต่ละรายเป็น Individual Discharge Plan ตั้งแต่ช่วงแรกของการดูแลรักษา ทั้งแพทย์ พยาบาล และวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งผู้ป่วยและครอบครัว ควรมีส่วนร่วมในการวางแผนจำหน่าย มีการประเมินและระบุปัญหา/ความจำเป็นของผู้ป่วยและครอบครัวที่จะเกิดขึ้นหลังจำหน่าย และประเมินซ้ำเป็นระยะในช่วงที่ผู้ป่วยได้รับการดูแลอยู่ในโรงพยาบาล มีการปฏิบัติตามแผนจำหน่ายในลักษณะที่เชื่อมโยงกับแผนการดูแลระหว่างอยู่ในโรงพยาบาล ตามหลักการเสริมพลัง เพื่อให้ผู้ป่วยและครอบครัวมีศักยภาพและความมั่นใจในการจัดการดูแลสุขภาพของตนเอง รวมถึงมีการประเมินผลและปรับปรุงกระบวนการวางแผนจำหน่าย โดยใช้ข้อมูลจากการติดตามผู้ป่วยและข้อมูลสะท้อนกลับจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

4.4 การดูแลผู้ป่วย

- การดูแลทั่วไป (General Care Delivery) ที่มีผู้ให้บริการให้การดูแลผู้ป่วยอย่างทันท่วงที่ปลดปล่อย เหมาะสม ตามมาตรฐานวิชาชีพ ได้แก่ มีการดูแลผู้ป่วยอย่างเหมาะสม ปลอดภัย ทันเวลา โดยมอบหมายความรับผิดชอบในการดูแลผู้ป่วยให้แก่ผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสม การดูแลในทุกจุดบริการเป็นไป ตามหลักปฏิบัติซึ่งเป็นที่ยอมรับในปัจจุบัน มีสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการดูแลที่มีคุณภาพ โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีและความเป็นส่วนตัวของผู้ป่วย ความสะอาดสวยงามและความสะอาด การป้องกันอันตราย/ความเครียด/เสียง/สิ่งรบกวนต่างๆ ที่มีผู้ให้บริการจัดการกับภาวะแทรกซ้อน ภาวะวิกฤตหรือภาวะฉุกเฉินอย่างเหมาะสมและปลอดภัยรวมถึงประเมินความคาดหวังของครอบครัวในการมีส่วนร่วมในการดูแลผู้ป่วย และตอบสนองต่อความต้องการเหล่านี้ในลักษณะองค์รวม ที่ครอบคลุม ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และจิตวิญญาณ ซึ่งควรมีการสื่อสารและแลกเปลี่ยนข้อมูลและประสานการดูแลผู้ป่วยภายใต้ที่มีเพื่อความต่อเนื่องในการดูแล

- การดูแลผู้ป่วยและการให้บริการที่มีความเสี่ยงสูง (Care of High - Risk Patients and Provision of High - Risk Services) ที่มีผู้ให้บริการให้การดูแลผู้ป่วยที่มีความเสี่ยงสูงและให้บริการที่มีความเสี่ยงสูงอย่างทันท่วงที่ ปลอดภัย เหมาะสม ตามมาตรฐานวิชาชีพ โดยผู้ป่วยที่มีความเสี่ยงสูง ได้แก่ ผู้ป่วยในกลุ่ม Emergency ทั้งหมด โดยมีการจัดทำแนวทางการดูแลผู้ป่วยกลุ่มเสี่ยงสูงที่ระบุไว้ทั้งหมด บุคลากรต้องได้รับการฝึกอบรมเพื่อนำแนวทางการดูแลผู้ป่วยในสถานการณ์ที่มีความเสี่ยงสูงมาสู่การปฏิบัติ การทำหัดการที่มีความเสี่ยงสูง คือ การรักษาด้วยไฟฟ้า ต้องทำในสถานที่ที่เหมาะสม มีความพร้อมทั้งด้านเครื่องมือและผู้ช่วยที่จำเป็น มีการเฝ้าระวังการเปลี่ยนแปลงอย่างเหมาะสมกับความรุนแรงของการเจ็บป่วยและดำเนินการแก้ไขหรือปรับเปลี่ยนแผนการรักษาได้ทันท่วงที่เมื่อผู้ป่วยมีอาการทรุดลงหรือเปลี่ยนแปลงเข้าสู่ภาวะวิกฤติคราวมีผู้ช่วยขาดหายเหลือและให้คำปรึกษาที่มีผู้ให้บริการอย่างทันท่วงที่ ในการประเมินผู้ป่วย มีการช่วย stabilize ผู้ป่วย มีการสื่อสาร การให้ความรู้และการย้ายผู้ป่วยถ้าจำเป็น รวมถึงการติดตามและวิเคราะห์แนวโน้มของภาวะแทรกซ้อนหรือเหตุการณ์ไม่สงบประสังค์ในผู้ป่วยที่มีความเสี่ยงสูง เพื่อนำมาปรับปรุงกระบวนการดูแลผู้ป่วย

- การพื้นฟูสภาพ ความมีการวางแผนพื้นฟูสภาพให้แก่ผู้ป่วยตามผลการประเมินด้านร่างกาย จิตใจสังคม และจิตวิญญาณ ของผู้ป่วยแต่ละราย เพราะการพื้นฟูสภาพช่วยฟื้นฟูยกระดับ หรือยกระดับที่เหมาะสมในการใช้งานของอวัยวะต่างๆ การดูแลตนเอง ความรับผิดชอบต่อตนเอง การพึงตนเอง และคุณภาพชีวิตของผู้ป่วย ซึ่งบริการพื้นฟูสภาพต้องเป็นไปตามมาตรฐาน กฎระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง

4.5 การให้ข้อมูลและเสริมพลังแก่ผู้ป่วย/ครอบครัว (Information and Empowerment for Patients/Families) ทีมผู้ให้บริการให้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาวะสุขภาพแก่ผู้ป่วย/ครอบครัว และกิจกรรมที่วางแผนไว้เพื่อเสริมพลังผู้ป่วย/ครอบครัว ให้มีความสามารถและรับผิดชอบในการดูแลสุขภาพของตนเอง รวมทั้งเชื่อมโยงการสร้างเสริมสุขภาพเข้าในทุกขั้นตอนของการดูแล โดยการประเมินผู้ป่วย เพื่อวางแผนและกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ การประเมินครอบคลุมปัญหา/ความต้องการของผู้ป่วย ขีดความสามารถ ภาวะทางด้านอารมณ์และจิตใจ ความพร้อมในการเรียนรู้และดูแลตนเอง การให้ข้อมูลที่จำเป็นและช่วยเหลือให้เกิด การเรียนรู้สำหรับการดูแลตนเองและการมีพฤติกรรมสุขภาพที่เอื้อต่อการมีสุขภาพดีแก่ผู้ป่วยและครอบครัวอย่างเหมาะสมกับปัญหา ทันเวลา มีความซัดเจนและเป็นที่เข้าใจง่าย มีการประเมินการรับรู้ ความเข้าใจ และความสามารถในการนำข้อมูลที่ได้รับไปปฏิบัติ การให้ความช่วยเหลือทางด้านอารมณ์ จิตใจ และคำปรึกษาที่เหมาะสมแก่ผู้ป่วยและครอบครัว และต้องร่วมกันกำหนดกลยุทธ์การดูแล ตนเองที่เหมาะสมสำหรับผู้ป่วยรวมทั้งติดตามปัญหาอุปสรรคในการดูแลตนเองอย่างต่อเนื่อง การจัดกิจกรรมเสริมทักษะที่จำเป็นให้แก่ ผู้ป่วย/ครอบครัว และสร้างความมั่นใจว่าผู้ป่วย/ครอบครัวสามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเอง รวมถึงการประเมินและปรับปรุงกระบวนการ จัดการเรียนรู้และการเสริมพลังผู้ป่วย/ครอบครัว

4.6 การดูแลต่อเนื่อง (Continuity of Care) ทีมผู้ให้บริการสร้างความร่วมมือและประสานงานเพื่อให้มีการติดตาม และดูแลผู้ป่วยต่อเนื่องที่ให้ผลดี ดังนี้

- กลุ่มผู้ป่วยจิตเวชและยาเสพติดที่ต้องใช้ขั้นตอนการจำหน่ายและการส่งต่อผู้ป่วยเป็นกรณีพิเศษ ได้แก่ กลุ่มผู้ป่วย ที่ต้องใช้ขั้นตอนการจำหน่ายเป็นกรณีพิเศษเพื่อให้ผู้ป่วย ครอบครัว และบุตรหลานปลอดภัย ได้แก่ ผู้ป่วยจิตเวชและยาเสพติดที่มีความเสี่ยง สูงต่อการก่อความรุนแรง (SMI - V) ผู้ป่วยที่ไม่มีผู้ดูแลหลัก กลุ่มผู้ป่วยที่ต้องส่งต่อไปเพื่อยุ่นใน การดูแลของหน่วยงานรัฐ เช่น กรมราชทัณฑ์ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) สถานสงเคราะห์ กระทรวงยุติธรรม สถานพินิจและคุ้มครองเด็ก และเยาวชน และกลุ่มผู้ป่วยที่ต้องส่งต่อไปรับการรักษาที่โรงพยาบาลเฉพาะทางระดับสูง

ทั้งนี้ โรงพยาบาลควรจัดทำแนวทางการจำหน่ายและส่งต่อผู้ป่วยจิตเวชและยาเสพติดที่ต้องใช้ขั้นตอนการจำหน่ายและการส่งต่อผู้ป่วย เป็นกรณีพิเศษทั้ง 3 กลุ่ม ดังกล่าวข้างต้นให้มีความชัดเจน

- การดูแลขณะส่งต่อครัวดำเนินการโดยบุคลากรที่มีศักยภาพ และมีการสื่อสารข้อมูลระหว่างการส่งต่อ อย่างเหมาะสม ตามชุดความรู้สำหรับการส่งต่อผู้ป่วยวิกฤตสุขภาพจิตและสารเสพติด สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

- มีระบบบันทุมายผู้ป่วยกลับมารับการรักษาต่อเนื่องเมื่อมีข้อบ่งชี้ มีระบบช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแก่ผู้ป่วยที่ ออกจากโรงพยาบาลตามความเหมาะสม

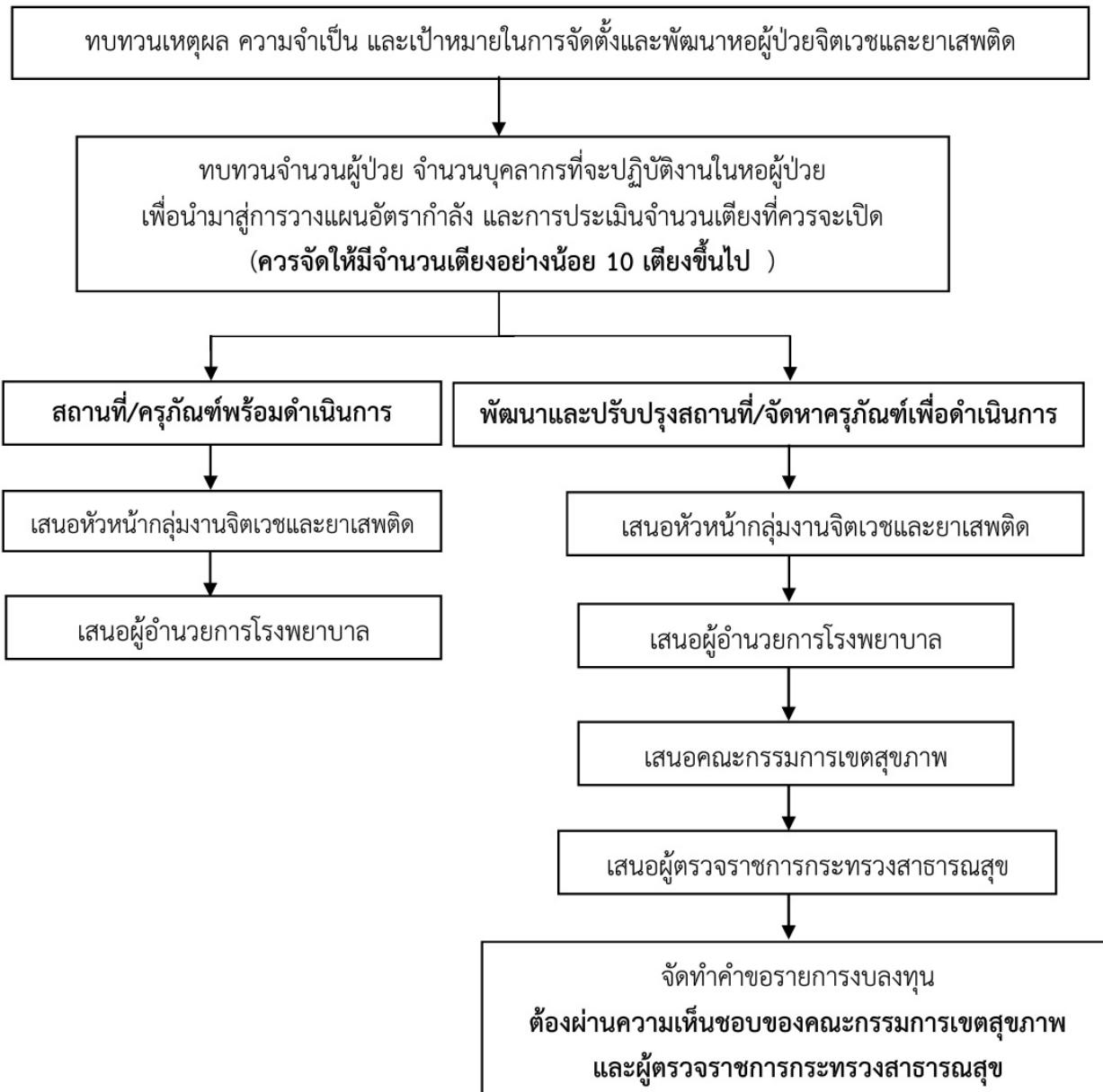
- หน่วยงานสร้างความร่วมมือและประสานงานกับหน่วยบริการสุขภาพ องค์กร ชุมชน และภาคส่วนอื่นๆ เพื่อให้เกิด ความต่อเนื่องในการติดตามดูแลผู้ป่วยและบูรณาการกิจกรรมสร้างเสริมสุขภาพเข้าในกระบวนการดูแลผู้ป่วย

- มีการสื่อสารข้อมูลของผู้ป่วยให้แก่หน่วยบริการที่เกี่ยวข้องในการดูแลต่อเนื่อง ทั้งภายในองค์กรและองค์กร ภายนอก โดยคำนึงถึงการรักษาความลับของข้อมูลผู้ป่วย

5. หอผู้ป่วยจิตเวชและยาเสพติดในโรงพยาบาลที่กำหนดไว้ในกฎหมาย หรือ ผ่านกระบวนการขอจัดตั้งเป็นสถานพยาบาล ยาเสพติดตามกฎหมาย สามารถดำเนินการได้โดยไม่ต้องมาขอจัดตั้งข้ามอีก โดยถือเป็นบริการหนึ่งในการบำบัดรักษาพื้นฟูสมรรถภาพ ผู้ติดยาเสพติด และในกระบวนการพัฒนาและรับรองคุณภาพ HA ยาเสพติด ให้ปฏิบัติแบบบูรณาการร่วมกันในหน่วยงาน

แผนภูมิที่ 15 แนวทางการทำคำขอจัดตั้งหอผู้ป่วยจิตเวชและยาเสพติดโรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไป

หมายเหตุ : รายการสิ่งก่อสร้าง ครุภัณฑ์ เครื่องมือ อุปกรณ์ทางการแพทย์ที่มีความจำเป็นของหอผู้ป่วยจิตเวชและยาเสพติด อาจอิงได้จากแนวทางการจัดตั้งหอผู้ป่วยจิตเวชและยาเสพติดสำหรับโรงพยาบาลศูนย์/ โรงพยาบาลทั่วไป (ฉบับทดลองใช้ พ.ศ. 2564) กองบริหารระบบบริการสุขภาพจิต กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข⁽⁴⁾

การดำเนินงานระบบข้อมูลการบำบัดรักษาและพื้นฟู ผู้ติดยาเสพติดของประเทศไทย (บสต.) และแนวทางการจัดสรรและใช้จ่ายงบประมาณ ของหน่วยงานภูมิภาค

แนวทางการดำเนินงานการบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
ตามประมวลกฎหมายยาเสพติด

5.1 การดำเนินงานระบบข้อมูลการบำบัดรักษาและพื้นฟูผู้ติดยาเสพติดของประเทศไทย (บสต.)

พัฒนาระบบการบันทึกข้อมูลการบำบัดรักษาและพื้นฟูผู้ติดยาเสพติดให้สอดคล้องตามประมวลกฎหมายยาเสพติด ดังรายละเอียด

ขั้นตอนการลงทะเบียนเข้าสู่กระบวนการบำบัด

หน้า บสต. เดิม

หน้า บสต. ที่เปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องตามประมวลกฎหมายใหม่

คลาสส่งมาบำบัด (ม.56, ม.166, ม.168)

รายละเอียดการเปลี่ยนแปลงหน้าเว็บไซต์

- เปลี่ยนแปลงข้อความ “เข้าสู่ระบบบำบัดตามประกาศ คสช. ฉบับที่ 108/2557” เป็น “เข้าสู่ระบบบำบัดตามมาตรการ”
- เปลี่ยนแปลงข้อความ ตัวเลือก “ใช่” และ “ไม่ใช่” เป็น “ม.114 (คสช.108)” และ “ม.113 (สมัครใจเดิม)”
- เพิ่มตัวเลือก “คลาสส่งมาบำบัด (ม.56, ม.166, ม.168)”

ขั้นตอนการคัดกรองผู้ไข้ยาเสพติด

หน้า บสต. เดิม

ส่วนที่ 2 การคัดกรองการไข้ยาเสพติด โรคร่วมทางจิตเวช และประเมินทางสังคม

วันที่ เข้ารับการคัดกรอง: (*)

(1) ระบบการป่วยรักษาและพื้นที่สมรรถภาพผู้ไข้ยาเสพติด:

- ต้องหอบ
- ปั๊งดูบ้าปีค
- ส้มครใจ
- ส้มครใจมาด้วยตนเอง
- สมควรให้ยานมานาคการกลดเม็ดทางกฎหมายบประมาณ 108/คำสั่ง
- สมควรใช้ยาควบคุมภูมิภาคอย่างตาม ม.56 (คุมความประพฤติ)
- สมควรใจตาม พ.ร.บ.สุภาพดี พ.ศ.2551
- สมควรใช้แรงงานพิจารณาของศาลเยาวชนฯ

(1.1) สถานะความเป็นสมัยกิ๊ก ToBeNumber ONE (ໃດจะยกมือซึ่ง): (*)

- ใช่
- ไม่ใช่

(2) ภานุษท์เดือนลักษณะ: (*)

(3) 陌การคัดกรอง: (*)

- ผู้ใช้ (user, กลุ่มเดียงค่า)
- ผู้แสดง (abuse, กลุ่มเดียงบ้านกลาง)
- ผู้ติด (dependence, กลุ่มเดียงสูง)

หน้า บสต. ที่เปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องตามประมวลกฎหมายใหม่

ส่วนที่ 2 การคัดกรองการไข้ยาเสพติด โรคร่วมทางจิตเวช และประเมินทางสังคม

วันที่ เข้ารับการคัดกรอง: (*)

(1) ระบบการป่วยรักษาและพื้นที่สมรรถภาพผู้ไข้ยาเสพติด: (*)

- ต้องหอบ
- ปั๊งดูบ้าปีค
- ส้มครใจ
- ส้มครใจมาด้วยตนเอง
- สมควรใจตามมาตรการ 114 (คสช.108 เดิม)
- สมควรใจตามประมวลกฎหมายบัญญัติ ม.56 (คุมความประพฤติ)
- สมควรใจตาม พ.ร.บ.สุภาพดี พ.ศ.2551
- สมควรใช้แรงงานพิจารณาของศาลเยาวชนฯ

ศาลมีส่วนรับผิดชอบ

ระหว่างรอการพิจารณาของศาลเยาวชนฯ

(1.1) สถานะความ:

- ใช่
- ไม่ใช่

ตามมาตรา 56

ตามมาตรา 166

ตามมาตรา 168

รายละเอียดการเปลี่ยนแปลงบนหน้าเว็บไซต์

- เปลี่ยนแปลงตัวเลือก “สมัครใจยินยอมตามมาตรการทางกฎหมาย/ประกาศ 108/คำสั่ง” เป็น “สมัครใจตามมาตรการ 114 คสช.108 เดิม”
- เพิ่มตัวเลือก “ศาลมีส่วนรับผิดชอบ” เป็นตัวเลือกสมัครใจระหว่างรอการพิจารณาของศาลเยาวชนฯ เป็น “ศาลมีส่วนรับผิดชอบ ระหว่างรอการพิจารณาของศาลเยาวชนฯ” เพิ่มตัวเลือก “ตามมาตรา 56” “ตามมาตรา 166” “ตามมาตรา 168”

ขั้นตอนการบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

หน้า บสต. เดิม

(8) เน窦ผลสำคัญที่เข้ามารับการบำบัดรักษาครั้งนี้ (ระบุข้อสำคัญที่สุดข้อเดียว):

- มีญาติร่วมสหภาพภายใน
- มีญาติร่วมสหภาพภายนอก
- ไม่มีเงินออมมากพอ
- ทางบ้านมีงบเหลืออยู่
- โรงเรียน
- เงื่อนไขของสถานประกอบการ
- อายุเกิน
- โครงการ TO BE NUMBER ONE
- กลัวถูกจับ
- ต้องค่าใช้จ่ายดัน
- จัดระเบียบสิ่งแวดล้อม
- ประชุมครอบครัวบ้าน
- สมัครใจตามประกาศ คสช. ฉบับที่ 108/2557
- สมัครใจตาม พ.ร.บ. สุขภาพจิต พ.ศ.2551
- สมัครใจตามวาระการพิจารณาของศาลเยาวชนฯ
- สมัครใจตามประมวลกฎหมายอาญา มา. 56 (ความประพฤติ)
- พ.ร.บ. คุกคุกครอบครัวผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545
- อื่นๆ ระบุ

(9) หน่วยงานส่งต่อให้ไว้ก่อนมารักษา (เรียงลำดับตามส่งต่อที่ไว้ก่อนมาจากการไปไหน)

เพิ่ม

ลำดับที่	ชื่อยานเสพติด	รหัสช.	จำนวนปริมาณยาเสพติดที่ใช้ / สักการ์	หน่วย	จำนวนครั้งที่ใช้ / สักการ์	แก้ไข	ลบ
1	ยาบ้า	สูบ	1	0.1 กรัม (เม็ด)	1	แก้ไข	ลบ

หน้า บสต. ที่เปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องตามประมวลกฎหมายใหม่

(8) เน窦ผลสำคัญที่เข้ามารับการบำบัดรักษาครั้งนี้ (ระบุข้อสำคัญที่สุดข้อเดียว): (*)

- มีญาติร่วมสหภาพภายใน
- มีญาติร่วมสหภาพภายนอก
- ไม่มีเงินซื้อยาเสพติด
- ทางบ้านมีงบเหลืออยู่
- โรงเรียน
- เงื่อนไขของสถานประกอบการ
- อายุเกิน
- โครงการ TO BE NUMBER ONE
- กลัวถูกจับ
- ต้องค่าใช้จ่ายดัน
- จัดระเบียบสิ่งแวดล้อม
- ประชุมครอบครัวบ้าน
- สมัครใจตามมาตรการ 114 (คสช.108 เดิม)
- สมัครใจตาม พ.ร.บ. สุขภาพจิต พ.ศ.2551
- สมัครใจตามวาระการพิจารณาของศาลเยาวชนฯ
- สมัครใจตามประมวลกฎหมายอาญา มา. 56 (ความประพฤติ)
- พ.ร.บ. คุกคุกครอบครัวผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545
- ศาลส่งมาปฏิบัติตามมาตรา 168
- อื่นๆ ระบุ

ศาลส่งมาบำบัดตาม ม.166

ศาลส่งมาบำบัดระหว่างรอการพิจารณาของศาลเยาวชนฯ

ศาลส่งมาบำบัดตาม ม.56

รายละเอียดการเปลี่ยนแปลงบนหน้าเว็บไซต์

- เปลี่ยนแปลงข้อความจาก “สมัครใจตามประกาศ คสช. ฉบับที่ 108/2557” เป็น “สมัครใจตามมาตรการ 114 (คสช.108 เดิม)”
- เปลี่ยนแปลงข้อความจาก “สมัครใจระหว่างรอการพิจารณาของศาลเยาวชน” เป็น “ศาลส่งมาบำบัดระหว่างรอการพิจารณาของศาลเยาวชน”
- เปลี่ยนแปลงข้อความจาก “สมัครใจตามประมวลกฎหมายอาญา มา.56” เป็น “ศาลส่งมาบำบัดตาม ม.56”
- เพิ่มตัวเลือก “ศาลส่งมาบำบัดตามมาตรา 166”
- เพิ่มตัวเลือก “ศาลส่งมาบำบัดตามมาตรา 168”

(ร่าง) รูปแบบรายงาน ร้อยละของผู้ป่วยยาเสพติดเข้ารับการบำบัดรักษาและติดตามดูแล (Retention Rate)

หน้าระบบรายงานเดิม

รายงานผลผู้ป่วยยาเสพติดเข้ารับการบำบัดรักษาและติดตามดูแล ปี 65 (Retention Rate) ทั่วประเทศ จังหวัด/เขตฯ													
ชื่อเขตฯ	รายงานผลผู้ป่วยยาเสพติด (รวม)			รายงานผลผู้ป่วยยาเสพติด 2 (รวม)			รายงานผลผู้ป่วยยาเสพติด 3 (รวม)			รายงานผลผู้ป่วยยาเสพติด 4 (รวม)			
	ชื่อเขตฯ	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	ชื่อเขตฯ	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	ชื่อเขตฯ	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	ชื่อเขตฯ	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	
1 1311 1987 1625 362 65.98 2364 6779 4544 2235 34.87 781 1136 1111 25 68.75 4556 9902 7260 2022 45	2 1302 2155 1621 534 60.42 1261 973 288 47.42 419 1038 1025 15 40.37 2319 4454 3617 837 52.37	3 684 1055 861 194 64.83 854 645 209 36.29 702 805 799 6 87.2 2714 2305 409 63.12	4 1197 2417 1696 721 49.52 652 529 275 30.57 759 1242 1234 8 56.5 2303 5082 4562 1790 53.37	5 803 1196 1018 172 67.48 1082 3472 1982 1490 27.16 118 118 502 594 8 68.14 2303 5264 4564 1876 43.75	6 1344 2190 1998 192 61.37 1590 5418 3045 2073 29.16 309 963 963 0 32.09 3233 8571 8006 259 37.72	7 1517 3055 2199 856 49.66 756 3307 2071 1236 22.86 129 329 320 0 29.33 2402 9550 4598 2092 35.9	8 2068 3387 2780 607 61.06 619 2903 1735 1168 21.32 341 1251 1207 44 27.26 3028 7541 5722 1819 40.15	9 1321 1902 1599 303 69.45 1463 3490 2470 1020 41.92 1125 1548 1555 91 68.35 3099 7038 5624 1414 55.54	10 1430 1940 1755 185 73.71 1354 5434 3392 2342 24.12 530 970 970 2 8.9 3022 6307 5628 2529 39.77	11 1036 1406 1245 161 73.68 326 159 126 15.39 308 1394 1395 2 28.95 2895 4236 3211 719 32.72	12 1364 2363 1863 500 57.72 2961 1637 924 36.12 566 1227 1104 43 46.13 2898 5151 4094 1487 45.59	13 369 684 461 223 53.95 897 2278 1568 716 37.82 53 598 590 8 8.86 1279 3560 2019 941 35.99	รวม 15746 25731 20721 5010 61.19 13082 42234 26529 15605 30.98 6448 12622 258 50.06 31276 80845 59172 20873 43.93

หมายเหตุ: ค่าเปอร์เซ็นต์ที่ได้มาจากการหารด้วยจำนวนผู้ป่วยยาเสพติดทั่วประเทศโดยหารด้วยจำนวนผู้ป่วยยาเสพติดทั่วประเทศที่ได้มาจากการบันทึกไว้

หมายเหตุ: ค่าเปอร์เซ็นต์ที่ได้มาจากการหารด้วยจำนวนผู้ป่วยยาเสพติดในแต่ละเขตฯ โดยหารด้วยจำนวนผู้ป่วยยาเสพติดทั่วประเทศที่ได้มาจากการบันทึกไว้

หมายเหตุ: ค่าเปอร์เซ็นต์ที่ได้มาจากการหารด้วยจำนวนผู้ป่วยยาเสพติดในแต่ละเขตฯ โดยหารด้วยจำนวนผู้ป่วยยาเสพติดทั่วประเทศที่ได้มาจากการบันทึกไว้

หมายเหตุ: ค่าเปอร์เซ็นต์ที่ได้มาจากการหารด้วยจำนวนผู้ป่วยยาเสพติดในแต่ละเขตฯ โดยหารด้วยจำนวนผู้ป่วยยาเสพติดทั่วประเทศที่ได้มาจากการบันทึกไว้

หมายเหตุ: ค่าเปอร์เซ็นต์ที่ได้มาจากการหารด้วยจำนวนผู้ป่วยยาเสพติดในแต่ละเขตฯ โดยหารด้วยจำนวนผู้ป่วยยาเสพติดทั่วประเทศที่ได้มาจากการบันทึกไว้

หน้าระบบรายงานให้สอดคล้องตามประมวลกฎหมายใหม่

รายงานผลผู้ป่วยยาเสพติดเข้ารับการบำบัดรักษาและติดตามดูแล ปี 65 (Retention Rate) ทั่วประเทศ จังหวัด/เขตฯ													
ชื่อเขตฯ	รายงานผลผู้ป่วยยาเสพติด (รวม)			รายงานผลผู้ป่วยยาเสพติด 2 (รวม)			รายงานผลผู้ป่วยยาเสพติด 3 (รวม)			รายงานผลผู้ป่วยยาเสพติด 4 (รวม)			
	ชื่อเขตฯ	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	ชื่อเขตฯ	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	ชื่อเขตฯ	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	ชื่อเขตฯ	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	
1 1311 1987 1625 362 65.98 2364 6779 4544 2235 34.87 781 1136 1111 25 68.75 4556 9902 7260 2022 45	2 1302 2155 1621 534 60.42 1261 973 288 47.42 419 1038 1025 15 40.37 2319 4454 3617 837 52.37	3 684 1055 861 194 64.83 854 645 209 36.29 702 805 799 6 87.2 2714 2305 409 63.12	4 1197 2417 1696 721 49.52 652 529 275 30.57 759 1242 1234 8 56.5 2303 5082 4562 1790 53.37	5 803 1196 1018 172 67.48 1082 3472 1982 1490 27.16 118 118 502 594 8 68.14 2303 5264 4564 1876 43.75	6 1344 2190 1998 192 61.37 1590 5418 3045 2073 29.16 309 963 963 0 32.09 3233 8571 8006 259 37.72	7 1517 3055 2199 856 49.66 756 3307 2071 1236 22.86 129 329 320 0 29.33 2402 9550 4598 2092 35.9	8 2068 3387 2780 607 61.06 619 2903 1735 1168 21.32 341 1251 1207 44 27.26 3028 7541 5722 1819 40.15	9 1321 1902 1599 303 69.45 1463 3490 2470 1020 41.92 1125 1548 1555 91 68.35 3099 7038 5624 1414 55.54	10 1430 1940 1755 185 73.71 1354 5434 3392 2342 24.12 530 970 970 2 8.9 3022 6307 5628 2529 39.77	11 1036 1406 1245 161 73.68 326 159 126 15.39 308 1394 1395 2 28.95 2895 4236 3211 719 32.72	12 1364 2363 1863 500 57.72 2961 1637 924 36.12 566 1227 1104 43 46.13 2898 5151 4094 1487 45.59	13 369 684 461 223 53.95 897 2278 1568 716 37.82 53 598 590 8 8.86 1279 3560 2019 941 35.99	รวม 15746 25731 20721 5010 61.19 13082 42234 26529 15605 30.98 6448 12622 258 50.06 31276 80845 59172 20873 43.93

หมายเหตุ: ค่าเปอร์เซ็นต์ที่ได้มาจากการหารด้วยจำนวนผู้ป่วยยาเสพติดทั่วประเทศโดยหารด้วยจำนวนผู้ป่วยยาเสพติดทั่วประเทศที่ได้มาจากการบันทึกไว้

หมายเหตุ: ค่าเปอร์เซ็นต์ที่ได้มาจากการหารด้วยจำนวนผู้ป่วยยาเสพติดในแต่ละเขตฯ โดยหารด้วยจำนวนผู้ป่วยยาเสพติดทั่วประเทศที่ได้มาจากการบันทึกไว้

หมายเหตุ: ค่าเปอร์เซ็นต์ที่ได้มาจากการหารด้วยจำนวนผู้ป่วยยาเสพติดในแต่ละเขตฯ โดยหารด้วยจำนวนผู้ป่วยยาเสพติดทั่วประเทศที่ได้มาจากการบันทึกไว้

หมายเหตุ: ค่าเปอร์เซ็นต์ที่ได้มาจากการหารด้วยจำนวนผู้ป่วยยาเสพติดในแต่ละเขตฯ โดยหารด้วยจำนวนผู้ป่วยยาเสพติดทั่วประเทศที่ได้มาจากการบันทึกไว้

หมายเหตุ: ค่าเปอร์เซ็นต์ที่ได้มาจากการหารด้วยจำนวนผู้ป่วยยาเสพติดในแต่ละเขตฯ โดยหารด้วยจำนวนผู้ป่วยยาเสพติดทั่วประเทศที่ได้มาจากการบันทึกไว้

รายละเอียดการเปลี่ยนแปลงบนหน้าเว็บไซต์

1. เพิ่มช่องรายงาน “ศาลสั่งมาบำบัด”

แนวทางการดำเนินงานการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
ตามประมวลกฎหมายยาเสพติด

นิยาม

1. ผู้เข้ารับการบำบัดระบบสมัครใจตามมาตรา 113 หมายถึง ผู้เข้ารับการบำบัดที่มีปัญหาการเสพยาเสพติด หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์เพื่อเสพไม่เกินปริมาณที่กฎหมายกำหนด และได้สมัครใจขอเข้ารับการบำบัดรักษาในสถานพยาบาลยาเสพติดก่อนที่เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือ ตำรวจจะตรวจพบ
2. ผู้เข้ารับการบำบัดระบบสมัครใจตามมาตรา 114 หมายถึง ผู้เข้ารับการบำบัดที่เจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตรวจพบ พฤติกรรมอันควรสงสัยว่ากระทำการความผิดฐานเสพยาเสพติด หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดเพื่อเสพ ถ้าไม่ปรากฏว่าผู้นั้นเป็นผู้ต้องหาหรือ อยู่ในระหว่างถูกดำเนินคดีในความผิดอื่นซึ่งเป็นความผิดที่มีโทษจำคุก หรืออยู่ในระหว่างรับโทษจำคุก ตามคำพิพากษาของศาล ไม่มีพฤติกรรมที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้อื่นหรือสังคม หรือมีพฤติกรรม ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้อื่นหรือสังคมที่เกิดจากโรคทางจิตและประสาท หรืออาการที่เกิดจากฤทธิ์ ของยาเสพติดที่ใช้ และสมัครใจเข้ารับการบำบัดรักษา
3. ผู้เข้ารับการบำบัดตามคำสั่งศาลระหว่างรอการพิจารณาของศาลเยาวชน หมายถึง เป็นผู้ที่เข้ารับการบำบัดพื้นฟูตามเงื่อนไขของศาลหรือศาลเยาวชนและครอบครัว ในระหว่างรอการพิจารณา ลงโทษ
4. ผู้เข้ารับการบำบัดระบบบำบัดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 หมายถึง เป็นผู้ที่เข้ารับการบำบัดพื้นฟูตามเงื่อนไขเพื่อคุ้มครองประพฤติของผู้กระทำผิดโดยพิพากษาจากประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ในความรับผิดชอบของ กรมคุมประพฤติ
5. ผู้เข้ารับการบำบัดตามคำสั่งศาลตามมาตรา 166 หมายถึง ผู้เข้ารับการบำบัดที่ศาลพิจารณาพิพากษាជึ่งกล่าวมีอำนาจเปลี่ยนโทษจำคุกเป็นการใช้อธิการเพื่อความปลอดภัยตามประมวลกฎหมายอาญา หรือนำเงื่อนไข เพื่อคุ้มครองประพฤติข้อเดียวหรือหลายข้อ ตามมาตรา 56 แห่งประมวลกฎหมายอาญา มาใช้แทน การลงโทษ
6. ผู้เข้ารับการบำบัดตามคำสั่งศาลตามมาตรา 168 หมายถึง ผู้เข้ารับการบำบัด ที่ศาลเห็นว่าพฤติกรรมแห่งคดียังไม่สมควรลงโทษ จำเลย หากจำเลยสำนึกในการกระทำโดยตกลงเข้ารับ การบำบัดรักษา

5.2 การจัดงบประมาณค่าใช้จ่ายงบประมาณ ของหน่วยงานภูมิภาค สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 ได้ดำเนินการจัดสรรผ่านเขตสุขภาพ โดยมีหลักเกณฑ์การจัดสรร และแนวทางการใช้จ่ายงบประมาณ ดังนี้

แผนงาน : แผนงานบูรณาการป้องกัน ปราบปราม และบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด

โครงการ : โครงการลดปัจจัยเสี่ยงทางสุขภาพด้านยาเสพติดแบบบูรณาการ

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้ผู้เสพผู้ติดได้รับการบำบัด รักษา ฟื้นฟูสภาพ และลดอันตรายจาก

ยาเสพติด สามารถกลับไปใช้ชีวิตในสังคมได้ตามปกติ โดยมีกลไกติดตามการช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัดรักษาอย่างเป็นระบบ

กลุ่มเป้าหมาย : หน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

ตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ : ร้อยละ 58 ของผู้ป่วยยาเสพติดที่เข้าสู่กระบวนการบำบัดรักษา ได้รับการดูแลอย่างมีคุณภาพต่อเนื่อง จนถึงการติดตาม (Retention Rate)

ตัวชี้วัดเชิงปริมาณ : ร้อยละ 90 ของผู้ผ่านการบำบัดรักษาฟื้นฟูยาเสพติดได้รับการติดตาม

หน่วยงานที่ได้รับการจัดสรร : หน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

หลักเกณฑ์การจัดสรร : พิจารณาตามสัดส่วนเป้าหมายการดำเนินงาน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2565

แนวทางการใช้จ่ายงบประมาณ :

1. กิจกรรม : ให้บริการรักษาพยาบาลและฟื้นฟูสภาพผู้ป่วยยาเสพติดในพื้นที่

1.1 ค่าใช้จ่ายในการคัดกรองเบื้องต้น เป็นค่าวัสดุ เวชภัณฑ์ยาและที่มิใช่ยา ค่าตอบแทนใช้สอย ในการตรวจพิสูจน์ หาสารเสพติดในปัสสาวะ

1.2 ค่าใช้จ่ายในการบำบัดพื้นฟูผู้ป่วยยาเสพติด เป็นค่าตอบแทน ใช้สอย เวชภัณฑ์ยาและที่มิใช่ยา และวัสดุ ในการบำบัดรักษาฟื้นฟูผู้ป่วยยาเสพติดโดยรวม ทั้งผู้ป่วยยาเสพติดระบบสมัครใจและผู้ป่วยระบบบังคับบำบัดแบบไม่ควบคุมตัว

1.3 ค่าใช้จ่ายในการลดอันตรายจากการใช้ยาเสพติด

1.3.1 ค่าใช้จ่ายในการให้บริการลดอันตรายจากการใช้ยาเสพติด เป็นค่าวัสดุทางการแพทย์ ค่าวัสดุ เวชภัณฑ์ยาและที่มิใช่ยา ค่าตอบแทน ใช้สอย ในการดูแลผู้เสพ ผู้ติดยาเสพติด ตามมาตรการลดอันตราย จากยาเสพติด โดยชุดบริการลดอันตราย จากการใช้ยาเสพติดด้านสุขภาพ ได้แก่

(1) การให้ความรู้เพื่อสร้างความเข้าใจ ความตระหนัก และการประเมินความเสี่ยง ของตนเอง รวมถึงการฝึกทักษะ การป้องกันการติดเชื้อเชื้อเอชไอวี โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ วัณโรค และไวรัสตับอักเสบบีและซี

- (2) การให้คำปรึกษา และตรวจการติดเชื้อเอชไอวีโดยสมัครใจ (VCT) และส่งต่อเข้ารับบริการดูแลรักษาด้วยยาด้านไวรัส
- (3) การให้คำปรึกษา ตรวจหา และส่งต่อเข้ารับบริการดูแลรักษาการติดเชื้อไวรัสตับอักเสบบีและซี
- (4) การสนับสนุนให้ใช้เข็ม และอุปกรณ์ฉีดที่สะอาด
- (5) การสนับสนุนให้ใช้ถุงยางอนามัย อย่างถูกวิธี
- (6) การตรวจ และรักษาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์
- (7) การป้องกัน วินิจฉัย และรักษาวัณโรค
- (8) การให้บริการรักษาด้านจิตเวช

1.3.2 ค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการพัฒนาระบบบริการ Harm Reduction เป็นค่าตอบแทนใช้สอยและวัสดุ

เพื่อการพัฒนาระบบบริการ Harm Reduction

1.4 ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาระบบบริหารจัดการ เป็นค่าตอบแทนใช้สอยและวัสดุ เพื่อการพัฒนาระบบบริหารจัดการด้านการบำบัด รักษาพื้นฟูผู้ป่วยยาเสพติด

1.5 ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาบุคลากร เป็นค่าตอบแทนใช้สอยและวัสดุ เพื่อพัฒนาสมรรถนะบุคลากรด้านการบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

2. กิจกรรม : ติดตามดูแล ช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัดรักษายาเสพติด

2.1 ค่าใช้จ่ายในการติดตามดูแลช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัดพื้นฟู เป็นค่าตอบแทน ใช้สอยและค่าวัสดุในการติดตามดูแลช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัดพื้นฟูผู้ป่วยยาเสพติด ในผู้ป่วยยาเสพติดระบบสมัครใจ

ทั้งนี้ในการเบิกจ่ายงบประมาณ ตามแผนงานบูรณาการป้องกัน ปราบปราม และบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด ให้เป็นไปตามระเบียบของทางราชการที่เกี่ยวข้อง

บทที่

1

บทที่

2

บทที่

3

บทที่

4

บทที่

5

ภาคผนวก

พรบ. ให้ใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด พ.ศ. 2564

<https://moph.cc/4QLkfinvE>

สัญญาณเดือน

<https://moph.cc/FxeE33cVs>

คู่มือการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่สายตรวจงานป้องกันปราบปราม
สำนักงานตำรวจนครบาล

<https://moph.cc/ikhGGloKg>

คู่มือการใช้งานระบบข้อมูลการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติด
ยาเสพติดของประเทศไทย บสต.

<https://moph.cc/yv0oQ6H1L>

สถานพยาบาลรับ-ส่งต่อจากศาล

<https://moph.cc/sm3GdEaRi>

(ร่าง) อนุบัญญัติ

<https://moph.cc/JVzljLbac>

แนวทางการเปิด Ward

<https://moph.cc/CZNNrdby3>

CBTx

<https://moph.cc/XDhvzerMw>

แนวทางการดำเนินงานภารกิจยทธิศาสตร์ รายผลผลิต
กิจกรรมหลักตามตัวชี้วัดที่กำหนด ประจำปีงบประมาณ 2565
สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

<https://moph.cc/BXumHK5Fp>

สถานฟื้นฟูสมรรถภาพภาคีเครือข่าย

<https://moph.cc/8LQzHf2dl>

แนวทางการดำเนินงานการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
ตามประมวลกฎหมายยาเสพติด

74

คณะกรรมการจัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน Standard Operation Procedures (SOPs)

สำเนา

คำสั่งกระทรวงสาธารณสุข

ที่ ๑๔๗๖/๒๕๖๔

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน Standard Operation Procedures (SOPs) ยาเสพติด

ตามที่กระทรวงสาธารณสุข เป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินงานบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด บูรณาการการดำเนินงานเชื่อมต่อหน่วยงานภาคีเครือข่ายทั้งในและนอกสังกัดกระทรวงสาธารณสุขดำเนินกระบวนการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ใช้ ผู้เสพ ผู้ติดยาเสพติด รวมถึงผู้ติดยาเสพติดที่มีอาการทางจิตร่วมด้วยให้เข้าถึงการบำบัดรักษาและการลดอันตรายหรือผลกระทบจากยาเสพติด พัฒนาศักยภาพการบริการและเชื่อมโยงระบบบริการสุขภาพ (Service Plan) โดยยึดมัติในการดูแลสุขภาพแบบรอบด้านของผู้ป่วยเป็นสำคัญและเพื่อช่วยสนับสนุนการจัดระบบบริการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ป่วยยาเสพติด ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ปลัดกระทรวงสาธารณสุข จึงแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน Standard Operation Procedures (SOPs) ยาเสพติด โดยมีองค์ประกอบ หน้าที่และอำนาจ ดังนี้

๑. องค์ประกอบ

๑.๑ นายธงชัย กีรติหัตถยากร	ที่ปรึกษา
รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข	
หัวหน้ากลุ่มงานการกิจด้านสนับสนุนงานบริการสุขภาพ	
๑.๒ นายนรนค์ สายวงศ์	ที่ปรึกษา
รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข	
หัวหน้ากลุ่มงานการกิจด้านพัฒนาการแพทย์	
๑.๓ ผู้อำนวยการกองบริหารการสาธารณสุข	ประธาน
สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	
๑.๔ นางเกวลิน ชื่นเจริญสุข	รองประธาน
รองผู้อำนวยการกองบริหารการสาธารณสุข	
๑.๕ นายทับปน สัมปทานรักษ์	รองประธาน
โรงพยาบาลจิรภูเก็ต	
๑.๖ นายชลธรัตน์ อินปา	คณะกรรมการ
ผู้ช่วยผู้อำนวยการศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด	
กระทรวงสาธารณสุข	
๑.๗ ผู้แทนกรม...	

- ๒ -

๑.๗ ผู้แทนกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ	คณะกรรมการ
๑.๘ ผู้แทนสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ	คณะกรรมการ
๑.๙ ผู้แทนกองบริหารระบบบริการสุขภาพจิต กรรมสุขภาพจิต	คณะกรรมการ
๑.๑๐ ผู้แทนสถาบันบำบัดรักษาและพื้นฟูผู้ติดยาเสพติดแห่งชาติ ประมาณรายชื่อนี้ กรรมการแพทย์	คณะกรรมการ
๑.๑๑ ผู้แทนกองกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	คณะกรรมการ
๑.๑๒ ผู้แทนกองกฎหมายและคุ้มครองจริยธรรม กรรมการแพทย์	คณะกรรมการ
๑.๑๓ นางพิมมัย รัตนเดช สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดยะลา	คณะกรรมการ
๑.๑๔ นางสาวกฤชญา ตั้งสุวรรณศรี สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดกาญจนบุรี	คณะกรรมการ
๑.๑๕ นายดำรง แวงอานี โรงพยาบาลลักษณะคล้ายพยาบาล	คณะกรรมการ
๑.๑๖ นางมนตรรรณ พราณป่า โรงพยาบาลลักษณะคล้ายพยาบาล	คณะกรรมการ
๑.๑๗ นางวลัยพร สุวรรณบูรณ์ โรงพยาบาลลักษณะคล้ายพยาบาล	คณะกรรมการ
๑.๑๘ นางศิริพร พูลทรัพย์ โรงพยาบาลเจ้าพระยาอภัยภูเบศร	คณะกรรมการ
๑.๑๙ นางสาวนันทธรณ์ นิมสุข โรงพยาบาลหนองฉาง	คณะกรรมการ
๑.๒๐ นางณัฏฐิมา รังสินธุ กองบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	คณะกรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ
๑.๒๑ นางสาวกนกทิพย์ พัฒนา กองบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	คณะกรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ
๑.๒๒ นางสาวจิรภัทร์ เขียวมีมูล กองบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	คณะกรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ
๑.๒๓ นางสาวศศิประภา พรหมด้วง กองบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	คณะกรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ

๒. หน้าที่และอำนาจ...

- ๓ -

๒. หน้าที่และอำนาจ

๒.๑ ศึกษา วิเคราะห์ หลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติตามประมวลกฎหมายยาเสพติด พ.ศ.๒๕๖๔ ในการจัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน (Standard Operation Procedure) ยาเสพติด

๒.๒ รวมปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะ เพื่อนำมาจัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน (Standard Operation Procedure) ยาเสพติด ตอบสนองต่อการแก้ไขปัญหาการดำเนินงานด้านยาเสพติดของพื้นที่

๒.๓ จัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน (Standard Operation Procedure) ยาเสพติด

๒.๔ บูรณาการและขับเคลื่อนการดำเนินงานตามคู่มือ/แนวทางการปฏิบัติงาน (Standard Operation Procedure) ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขและหน่วยงานภาคีเครือข่าย

๒.๕ แต่งตั้งคณะกรรมการ และคณะทำงานได้ตามความเหมาะสม

๒.๖ ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๓ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๖๔

(ลงชื่อ) นายธงชัย กีรติหัตถยากร

(นายธงชัย กีรติหัตถยากร)

รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข

กนกพิพิญ/คัด

1. นายแพทย์อังกูร ภัทรากร
รองผู้อำนวยการด้านการพัฒนาระบบสุขภาพ
สถาบันบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดแห่งชาติ
บรรราชชนนี
2. นางอิตา จุลินทร
ที่ปรึกษาด้านบริการจิตเวชเฉพาะทาง
3. นางวีณา บุญแสง
ผู้ช่วยผู้อำนวยการกองบริหารระบบบริการสุขภาพจิต
4. แพทย์หญิงกนกกาญจน์ วีโรจน์อุไรเรือง
รองผู้อำนวยการด้านบริการจิตเวชเฉพาะทาง
กองบริหารระบบบริการสุขภาพจิต
นายแพทย์เชี่ยวชาญ
โรงพยาบาลพระศรีมหาโพธิ
5. นายแพทย์วรท ลำไย
นายแพทย์ชำนาญการพิเศษ
โรงพยาบาลจิตเวชนครพนมราชินครินทร์
6. แพทย์หญิงสรสพร จุวงศ์
นายแพทย์ชำนาญการพิเศษ
โรงพยาบาลสวนสราญรมย์
7. นายแพทย์ไพบูลย์ เศรีเด่นชัย
นายแพทย์ชำนาญการ
โรงพยาบาลสวนสราญรมย์
8. แพทย์หญิงจันทกานต์ อุย়েয়েন
นายแพทย์ชำนาญการ
สถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จเจ้าพระยา
9. นางญาณี ตราบดี
สถาบันบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดแห่งชาติ
บรรราชชนนี
10. นางสาวดารณี สีบจำกดี
หัวหน้ากลุ่มฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
11. นางสายพิพิพ วาสนาติลักษ
สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร
ที่ปรึกษาด้านการบำบัด
12. นางสาวพนิดา สีนาเวช
สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร
นักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ
กองบริหารระบบบริการสุขภาพจิต

1. กองบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข. คู่มือแนวทางการส่งต่อผู้ป่วยวิกฤตสุขภาพจิตและสารเสพติด สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข. พิมพ์ครั้งที่ 1 (นนทบุรี) บริษัท บอร์น ทู บี พับลิชิ่ง จำกัด ; 2564
2. กองบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข. แนวทางการดำเนินงาน ยาเสพติด กระทรวงสาธารณสุข (นนทบุรี) ; 2559
3. กองบริหารระบบบริการสุขภาพจิต กรมสุขภาพจิต. คู่มือแนวทาง/เกณฑ์การรับส่งต่อผู้ป่วยที่มีอาการทางจิตจากการใช้สุรา / ยา/ สารเสพติดในสถาบัน / โรงพยาบาลสังกัดกรมสุขภาพจิต พิมพ์ครั้งที่ 1 (นนทบุรี) บริษัท ดีน่าดู มีเดีย พลัส จำกัด ; 2564
4. กองบริหารระบบบริการสุขภาพจิต กรมสุขภาพจิต. แนวทางการจัดตั้งหอผู้ป่วยจิตเวชและ ยาเสพติด สำหรับโรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไป (ฉบับทดลองใช้ พ.ศ. 2564) บริษัท โซลูชันส์ พรีนิ่ง จำกัด ; 2564
5. พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด พ.ศ. 2564 และประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัติ
6. พันธุ์นภา กิตติรัตน์เพบูลย์, บุญศิริ จันศิริเมืองคล. การทบทวนองค์ความรู้ เรื่อง การจัดการภาวะฉุกเฉินในผู้เสพสารกระตุ้นประสาท กลุ่มแอมเฟตามีน. เชียงใหม่: แผนงานการพัฒนาระบบการดูแลผู้มีปัญหาการดื่มสุรา (พรส.); 2556.
7. ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กระทรวงสาธารณสุข. คู่มือการใช้งานระบบข้อมูลการบำบัดรักษาและพื้นฟูผู้ติดยาเสพติดของประเทศไทย (บสต. ฉบับปี 2020)
8. สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ (สพฉ.) แนวทางการดูแลผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤตสุขภาพจิต แบบเบื้องต้นและบูรณาการในพื้นที่ (นนทบุรี) ; 2563
9. สถาบันบำบัดรักษาและพื้นฟูผู้ติดยาเสพติดแห่งชาติบรรษณนี. คู่มือแนวทางการบำบัดพื้นฟูผู้ใช้ยาเสพติดโดยชุมชนเป็นฐาน (Community based treatment : CBTx). กรุงเทพฯ. บริษัทออนไลน์จำกัด. 2564
10. สำนักงานตรวจแห่งชาติ. คู่มือการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่สายตรวจงานป้องกันปราบปราม สำนักงานตรวจแห่งชาติ
11. เอกสารประกอบการประชุม สำนักงานป.ป.ส.

กองบริหารการสาธารณสุข
สำนักงานเลขานุการคณะกรรมการ
บำบัดรักษากลุ่มผู้ติดยาเสพติด